

Güncellenmiş 5ci sürüm

***Fethullah Gülen'i iyi
bilirdik***

Bu kitap Derin DüŖünce Fikir
Platformu'nun okurlarına
armağanıdır.

www.derindusunce.org

İçindekiler

Önsöz.....	6
Seksenli yıllarda cemaat henüz askeri helikopterden kendi vatandaşına sıkacak güce ulaşamamıştı.....	7
Münâfıkûn ve Siyaset-i Nebevî aforizmaları	10
Şefkat Tepesi'nin Turkish Kovboyları (Özlem Yağız).....	13
Hudeybiye, Gazze, Gülen Cemaati (Cemile Bayraktar)	18
Baransu, Şener Ve Mösyö (Erden Özkant)	22
Fethullah Gülen'e Açık Mektup (Osman Timurtaş).....	25
Gülen Cemaati'nde Sayanim (סייענים) Sendromu (MY)	29
Bizde kırılacak kol kanat da kalmadı Hocam... (Cemile Bayraktar).....	31
As-salatu hayrun mine'n dersane – الصلاة خير من درسخانه (Tahsin K.).....	34
F.Gülen'i kumar masasına yatırdınız ve kaybettiniz. Hepsi bu. (Tahsin K.)	35
Ekrem Dumanlı'nın mücade ettiği kadar nurcu olmak... (Ömer Atalay).....	36
Gülencilik iman mı yoksa bir ideoloji mi? (Tahsin K.)	38
Dershanelerin para alması caiz mi? (Tahsin K.).....	40
Gülen Cemaati ile köprüleri atalım mı? (Tahsin K.).....	42
Bizim cemaatimiz eskiden böyle miydi? (Fikret Uluişik).....	44
Gülen Cemaati'nde bir irfan eksikliği var, bir gevşeklik var (Tahsin K.).....	46
Dinler arası diyalog yerine önce müminler arası diyalog! (Tahsin K.)	48
Camia Örgütü: Doktor Frankenstein'in Ucubesi (Ömer Yavuzer)	50
Gerçek Nurculuk ve Çakma Nurculuk (Ekrem Senai).....	55
Başbakan İhanete Nasıl Cevap Vermeli? (Ömer Yavuzer)	56
Yolsuzluk yapılan ülke böyle mi olur? (Ufuk Coşkun).....	59
Ümmî beddua etmez ama cahil eder (Mustafacan Ozdemir)	61
Roboski Katliamında Gülen ve şakacı ekibi rol aldı mı? (MY).....	64
Gülen Holding İnsan Kaynakları Nasıl Çalışır? (İbrahim Becer).....	67
Badem Bıyıklı Darbeciler Gökten Zembille İnmedi (Ruşen Aslan)	71

IHH'ya pislik atan çete, yalan haberini silen Today's Zaman, koyun gibi sessiz bir cemaat... Gülen cephesinde henüz yeni bir şey yok.....	74
Cumhuriyet tarihinde hiç yaşanmamış sıkıntılar ve savrulmalar çoktan başladı! (Alp Camız).....	75
Neden üç lidere aynı komplo kuruldu? (Ufuk Coşkun)	77
Aradaki Fanileri Kaldırın, Kucaklaşalım... (Fatma Gökhan).....	81
Sizin 28 Şubat'ı anmaya hakkınız yok.....	84
Gülen, AK Parti, Sorular ve Cevaplar.....	86
Kurtuluş savaşı mı yoksa yerel seçim mi?	91
Bu halkı bir daha hafife almayın!.....	94
Ödevimiz Tutsak Olmak*.....	96
Tayyip Erdoğan ve Gülen Örgütü	100

Önsöz

Türkçe Olimpiyatlarını ve Türk okullarını sevmiştik. Gözü yaşlı vaizin Amerika'da yaşamasına alışmıştık. 1980 öncesinde komünizme karşı CIA ile işbirliği yapmasına "taktik" demiştik. Fethullah Gülen aleyhine açılan davalardan birinin iddianamesinde "pozitivist felsefeye karşı olmak" ile suçlanıyordu. Biz de karşıydık pozitivistimize.

Sonra bir gün... Mavi Marmara! Doğu Akdeniz'de, uluslararası sularda oyuncak ve gıda taşıyan bir gemi saldırıya uğradı. Masum ve silahsız insanlar öldü. Psikopat bir devletti bunu yapan. İsrailileri hapsediği korku duvarları Filistin'i hapseden beton duvarlardan daha yüksekti. Ama Fethullah Gülen İsrail'den izin alınması gerektiğini söyledi. Bu terörist devletten "otorite" diye bahsediyordu. Gülen'e göre İsrail Doğu Akdeniz'in efendisiydi, uluslararası sularda bile masum sivilleri öldürme hakkına sahipti. **Gülen cemaati dünya ile uğraşmaktan ahirete vakit ayıramıyordu. Gülen cemaati bir cemaatten başka herşeye benziyordu.**

15 Temmuz gecesi yaşadığımız darbe girişiminde yaşadıklarımızla birlikte değerlendirince can acıtan bir soru kendini dayatıyor bize: **Fethullah Gülen ve kurmayları bizi baştan beri kandırdı mı? Yoksa "küçük eller" dediğimiz masum insanların teşkilâtı sonradan mı kokuştı?**

Seksenli yıllarda cemaat henüz askeri helikopterden kendi vatandaşına sıkacak güce ulaşamamıştı (İbrahim Becer)

'1984' desem bir çoğunuzun aklına George Orwel'in eseri gelir ama benim için aynı tarih, henüz 13 yaşındayken cemaate ilk adım attığım yıla tekabül eder.

Babamın kat'i emriyle Aydın'da cemaatin yurduna katıldığımda, içinde birkaç giyim eşyası olan bir pazar çantam, kırmızı siyah şeritli Uşak işi yün battaniyem ve Necip Fazıl'ın Çile'si vardı. Tevafuk mudur bilmem ama çekeceğimiz çilenin nişanesi olarak belki de almıştım yanıma Üstadı. İlk iş olarak da zaten Üstad'la bizi ayırdılar ve ta ki firar edene kadar pek görüşme imkanı bulamadık kendisiyle. Aynı muameleyi ilerleyen zamanlarda Akif'in Safahat'ına da yaptıklarında, kendi safahatım hakkında üç aşağı beş yukarı bilgi sahibi olmaya başlamıştım: Onların inandıklarının adı her neyse, ben onlarla aynı şeye inanmıyordum. Ben neye inandığımı biliyordum ama güvendiklerimin bana ulaşması hemen hemen imkansızdı; olan biteni anlattığınız zaman size inanmayan ebeveynlerin karşı tarafa olan biadını gördüğünüzde, bu savaşı tek başına vereceğinizi anlıyorsunuz.

Feraset sahibi olduğuna inandığım birkaç arkadaşla bu durumu konuştuğumuz zaman firar etme, isyan, pasif direniş de dahil olmak üzere, o gün için

kavramsallaştıramadığımız, aklımızın yettiğince bir takım organizasyonlara girdik. Bu tarz kontra hareketler, bugün kabul etmem gerekirse T. Gümüş, İ. Sönmez, A. Uçmaklı, V. Tosun tarafından çok sert bastırıldı ve ibreti alem olarak cezalandırıldık. İsim vermekteki muradım, bunları afişe etmek değil, hikaye yazdığımıza inanan varsa bir delil göstermektir.

Yarasalar gibi gün ışığına hasret bir yurt hayatı yaşıyorduk; güneş ışığının içeri girmesini engellemek için tüm pencereler şeker çuvallarıyla örtülmüş, bizlerse o camların arkasında değişik ideolojik eğitimlere tabi tutuluyorduk. İlk yılın sonunda, 'biz' haricinde kim varsa ele geçirilmesi gereken bir kaleydi ve seksenli yıllarda cemaat, henüz bir askeri helikopterle kendi vatandaşına sıkacak güce ulaşamamıştı. Ben ve benim gibi ağzı laf yapan birkaç kişiyi propogandist olarak ayırdılar ve yeni görevimizi tebliğ ettiler: O yıllarda şehrin ileri gelenlerinin, idarecilerinin çocuklarının okuduğu Gazi Ortaokulu'nda açılmış olan tüm kurslara katılacak ve önce çocukları,

"... Çocukların ailelerinin eğilimleri bize anlatılır ve o şekilde konuşmamız istenirdi. Onlar gibi yer, onlar gibi giyinir ve onlar gibi yaşardık. En nihayetinde, o samimiyet kurulu ve bir punduna getirip yurda getirir, usta ellere teslim ederdik. Düşmanı gibi hareket eden ve o olmaktan son anda vazgeçen herkes gibi çok tehlikeli insanlara dönüştüğümüzde yaşımız daha on dörttü ..."

dolaylı yoldan da babalarını yurda çekecektim. Bu görevi layıkıyla yapamadığım için sanırım, bu mesai fazla sürmedi ama o gün için adını bilmediğim, bugünse çok iyi anladığım bir özellik kazanmışım: Mükemmel bir şizofrendim.

Her şizofrenin kendini mükemmel sakladığını daha o yıllarda öğrenmişim. O günkü kadrolardan kimler kaldı bilmiyorum ama bu şekilde donanımı olan binlerce kişinin aramızda olduğunu, üst makamlara geldiğini, düşmanı bellediği Cumhurbaşkanı'na dahi başyaver seviyesinde yaklaştığını bütün Türkiye şaşkınlık içinde izlerken, ben 'küçük kıyamet' dediklerinin bugün kopacağını anlamışım.

Çocukların ailelerinin eğilimleri bize anlatılır ve o şekilde konuşmamız istenirdi. Onlar gibi yer, onlar gibi giyinir ve onlar gibi yaşardık. En nihayetinde, o samimiyet kurulur ve bir punduna getirip yurda getirir, usta ellere teslim ederdik. Düşmanı gibi hareket eden ve o olmaktan son anda vazgeçen herkes gibi çok tehlikeli insanlara dönüştüğümüzde yaşımız daha on dörttü.

İstisnasız hepimiz dayak yedik; Aydın, Köşk, Çiftlik köyünün merkezindeki cami, şahsi tarihimde unutulmaz anıları içinde barındırır. Camilere girişte sağ ve sol tarafta din görevlilerinin oturması için yapılmış yüksek yerler vardır hani. Sağında ben ve iki arkadaşım, solunda da yurdun diğer kalanı vardı ve iki hoca, Ramazan ayına rağmen öğlen ve ikindi arası bizi dövdüler. Sonraki gün, caminin üst katında beni yine tek başıma dövdüler. İki bükümken, 'bir gün büyüyeceğim ve seni öldüreceğim' dediğimi hatırlıyorum. Bunu çok ciddi söylemişim ve doğal olarak ciddiye aldılar. 'Canım' dediğim en yakın iki arkadaşım beni yerden kaldırdı, önce sağ elimi açtılar daha sonra da sol elimi. V. Tosun'un işi bitip gülerek giderken sağ elimin baş parmağı kırılmıştı ve yere bakıyordu. Daha da acısı, 'canım' dediğim bu iki adamı bu kadar yanıma nasıl yaklaştırmışım, nasıl böylesine gaflet içinde olmuşum. Bugün milyonların sorduğu o 'nasıl' sorusu, benim dilimden on dört yaşında düşmüştü. Otuz sene sonra sözümü tuttum, o hocanın izini sürdüm, kendisini bulmaya ramak kalmıştı ki yanımdaki arkadaşımın, 'artık yaşlanmıştır, gerçekten değer mi' sözüyle vazgeçtim ve kendisini Allah'ın' kahhar' sıfatıyla haşretmesini dileyerek geri döndüm.

"... Üçüncü yılın sonunda benden Astsubay olup orduya girmem istendi, kabul etmeyince yine bildik yöntemlerle 'ikna' edildim. Formu bizzat hazırladılar, Aydın'da yukarılarda bir yerlerde jandarma vardı. Tam kapısına gittiğimde, 'yeter artık' dedim ve formların üzerinden vesikalik fotoğraflarımı kopardım, formu yırttım, kaçış o kaçış. Eğer o gün kaçmasaydım ne olurdu; muhtemelen o savaş uçaklarına bombayı monte eden ve sevdiklerine ömürleri boyunca ağır bir zillet yaşatacak olanlardan biri de ben olurum ..."

'Belletmen' abilerimizin biz 'sakirtleri' dövme konusunda yarıştıkları günlerdi. Hiç unutmam, A. Uçmaklı dövüyordu ve yorulmuştu. Ben, 'tam kurtulduk artık' diyordum ki T. Gümüş geldi ve, 'öyle kedi kuyruğu gibi sallanmaz o sopa, ver bakayım' dediğinde Akşam ezanına yarım saat daha vardı. Bunca zulmün müsebbiblerinin namazı cemaatle kılma hassasiyetindeki riya'yı o gün anlayamıyordum ama bugün görüyorum ki, kimse anlayamamış.

Dibi yanmış ispanağı yiyemediği ve kustuğu için bir metrekairelik tuvalette bayılıncaya kadar dövüleni de gördüm, altını ıslattığı için resmen 'pert' olmuş çocuğu da gördüm. Üçüncü yılın sonunda benden Astsubay olup orduya girmem istendi, kabul etmeyince yine bildik yöntemlerle 'ikna' edildim. Formu bizzat hazırladılar, Aydın'da yukarılarda bir yerlerde jandarma vardı. Tam kapısına gittiğimde, 'yeter artık' dedim ve formların üzerinden vesikalik fotoğraflarımı kopardım, formu yırttım, kaçış o kaçış. Eğer o gün kaçmasaydım ne olurdu; muhtemelen o savaş uçaklarına bombayı monte eden ve sevdiklerine ömürleri boyunca ağır bir zillet yaşatacak olanlardan biri de ben olurum.

'Bunlar, buralara kadar nasıl sızdılar' sorusu sağlıklı bir sorudur ama yaşanmadan öğrenilemeyecek bir sırdır. İşin daha da vahimi, hangi siyasi partinin, futbol kulübünün, ticari organizasyonun içinde ne kadar var kimse bilmiyor. Metodlarını anlatırken kullandıkları argümanını size anlatırsam belki

faydalı olur: ***Dişi kene gibi yaşayın; dişi kene dünyaya adım atar atmaz tek bir hedefe yoğunlaşır ve bu hedef için tüm algılarını kapatarak kendini gizler. Bu amaç, yumurtalarını taşıyacak yeterli vücut sıcaklığına sahip bir memeliyi bulmaktır. Dişi kene hedefine ulaştığı an ölür. Bu ana kadar yaşamalı ve hedefinize ulaşmalısınız.*** İdolümüz de, yıllarca gözüyle namaz kılan Ziya ül Hak'tı.

Velhasıl kelam, benim on dört yaşındaki gerçeğimin bu ülkenin acı tecrübesi olması beni çok üzdü. Bu satırlar da, bu hüznün bir ifadesi olması yanında düşmanımızı tanımamız açısından önemlidir.

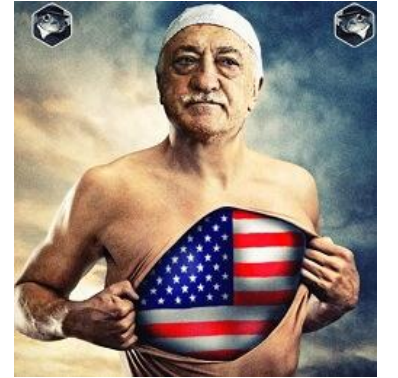
Cemaatin bu ülkede yaşayan herkese zararı oldu ve olacak. Bu en çok da benim için geçerli. Güneydoğu sorunu hakkında 320 sayfalık roman yazdım, tam bir yılımı aldı. İstedim ki orada gördüklerimi, yaşadıklarımı karakterler üzerinden anlatayım ve faydalı olayım. Yaklaşık dört ay boyunca editörlük ve redakte işleriyle sabahlara kadar bizzat uğraştım. Bu işlerle uğraşanlar bilir ki, tanınmamış bir yazarınız işiniz zordur, kimse dönüp de size bakmaz. Öyle de oldu; bir arkadaş vasıtasıyla ulaştığım bir yayınevi, yarım ağızla da olsa 'gönder bakarız' deyince dünyalar benim olmuştu. Milyonda bir şansım vardı 15 Temmuz saat 14:30 da, altı saat sonra olmayan umudumu da bitirdiler, hem de otuz sene sonra. Tüm bu toz duman arasında kim, benimle neden ilgilensin onu da bilmiyorum ama bu yazıyı 'ıssız adada kalmış bir kazazedenin denize bıraktığı şişenin içindeki mekubu' olarak görün ve bu sefer onların kazanmasına izin vermeyin. İstanbul çok büyük ama sesimi ulaştıracak birileri vardır mutlaka. Hayatımda belki de ilk defa, bir roman vasıtasıyla da olsa bunlara karşı kazanacağım. Çünkü ben, bugüne kadar bunu başaramadım.

En önemlisi de, yazının başında bahsettiğim Orwell 46 yaşında öldü, ben 45 yaşındayım...

Münâfıkûn ve Siyaset-i Nebevî aforizmaları (By my)

Medine'de münafıkların ortaya çıkışı, verdikleri zarar ve Efendimiz'in ﷺ tedbirleri bugünkü Türkiye'nin sorunlarına ışık tutuyor.

- Efendimiz'in ﷺ Medine'ye teşrifinden evvel Evs ve Hazrec kabileleri anlaşıp Abdullah bin Übeyy'i şehrin emiri yapmaya karar vermişlerdi.
- Türkiye'de sömürge valisi olmak isteyen ama olamayan sahte cemaat liderlerinin, hocacıkların bugünkü tavırları bu münafık başına çok benziyor.
- Fethullah Gülen gibi Abdullah bin Übeyy'in yanında da münafıklar olduğu gibi akrabalık ve çıkar birliği sebebiyle peşinden gidenler de vardı.
- Terör meselesinde gülenistlerin tavrı Uhud harbinde Müslümanmış gibi görünüp orduya katılan ama en kritik anda çökilen münafıklara benzer.
- Duruma göre kâh Müslüman kâh kâfir gibi görünen münafıklar çok tehlikeli bir zümredir.

- Münafıkların ırkları, zenginlikleri ve eğitim seviyeleri farklı olsa da birbirlerine çok benzerler. Meselâ kalplerinde olmayı ağızlarıyla söylerler.
- Münafıklar Efendimiz'den ﷺ bahsederken, ayet ve hadis duyduklarındaki tavırları, Müminlerin acılarına bakışları birdir.
- Münafıklar Müslümanlar arasına tefrika sokmak için abuk subuk fikirler öne sürerler.

- Münafıkların tuzakları karşısında Efendimiz'in ﷺ tedbirleri dikkatle incelenmelidir. Nedir bu tedbirler?
- Kim olduklarını çok iyi bildiği halde Efendimiz ﷺ münafıkları doğrudan cezalandırmamış ve tecrid etmemiştir.
- Zira münafıkların çocuklarından salih Müslümanlar çıkıp İslâm'a büyük hizmetlerde bulunmuştu.
- Efendimiz ﷺ münafıkların bazılarının da rücu edip doğru yola girebileceklerini ümid ediyordu.
- Münafıkların katledilmesi yahut sürgün edilmesi diğer ülke ve kabileler nezdinde bir iç savaş gibi algılanabilirdi.
- Münafıkların tecrid veya sürgünle cezalandırılması yabancı ülkelerde yuvalanıp nifakın daha uzun sürmesine sebep olabilir.
- Asr-ı Saadet'te münafıklara karşı itidalle ve hilm ile davranılmış olması birçoklarının pişman olup hidayete ermesine sebep olmuştu.
- Fitne, nifak her devirde olmuştur, Kıyamet'e kadar da olacaktır. Sen Müslüman olarak nerede duruyorsun?
- Fitneyi engelleyemezsin ama sen kimlersensin? Fitneyi yayan ahmaklardan mısın yoksa sırlayan feraset sahibi mü'minlerden mi?
- Fitne çıktığında yapılacak en büyük ahmaklık "eğer bu doğruysa... şunu da demişler, cık cık ne ayıp... bu da denmez ki..." diye fitneyi yaymaktır.
- Fitne zamanı feraset sahibi mü'minler Hz Aişe Validemiz (RA) gibi "bana bir sabr-ı cemîl lâzım" derler ve susup dua ederler. Kapı kapı gezip laf taşımazlar.
- Ünlü ve güçlü siyasetçiler çevresinde fitne çıkınca kırılan kalplerin haddi hesabı olmaz. Sor kendine: O sevdiğiniz adam adına işlenen bu günahlardan hoşnut ve razı mıdır?
- Osman Nuri Topbaş'ın Siyer-i Nebî'sini alıp ifk hadisesini dikkatle okuyun. Kırbağla cezalandırılan sahabenin halinden ibret alın.
- Siyer-i Nebî tarihi malumat değildir. Bugünkü müşküllerimizi çözmek içindir. Bunu fark edemeyen Parti'ye de İslâm'a hizmet etmesin. Zarar veriyor.
- Eh peki, fitne karşısında öfkelenmeyelim mi? Haklıyı savunmalı mı? Tabi öfkelen ama öfken celâl olsun, hayvanî gadap olmasın. Nasıl bileceksin?
- ALLAH rızası için öfkeleniyorsan (celâl) hak yerini bulunca susarsın. Ama nefsin için öfkeleniyorsan intikam istersin, özür istersin, gadap kibir alâmetidir.
- Müslümanlar arası anlaşmazlıklarda illâ son sözü söyleme derdinde olan iki ahmak çıksa fitne bitmez. İngiliz Türk'ün evini yakar, ahmak benzin döker.
- Mail veya DM ile konuşulması gereken şeyleri fitnecilerin önünde konuşmuyalım. Fitnecileri sevindirmeyelim, onlara cephaneye taşımayalım.
- İnsan kendini bir davaya, dine, siyasî partiye adamak ister; dünyaya kurban olmaya gelmiştir. ALLAH'a kurban olmazsa yarattıklarına olur.

- Bir siyasî parti için ailesini, sağlığını, kariyerini ihmal edenler profesyonel yahut fırsatçı "yandaş" görünce "ihamet" derler, değildir.
- Aslında sen o partiyi haddinden fazla sevdin, idealinde ne varsa o partide gördün, gerçeklerle karşılaşınca da şoka girdin. Hepsi bu.
- Yaratılmışları ilahlaştırmayın bu sizi hem Cehennem'den korur hem de düş kırıklıklarıyla cehenneme çevireceğiniz bir hayattan.
- AK Parti'de İslâm birliği, MUTLAK İslâm zaferi görenler aldanıyor. Dünya kevn-i fesad âlemidir. Hiçbir devlet, siyasî hareket bâkî OLAMAZ.
- Müslümanların içinden de dışından da hainler çıkacaktır. Dünyanın kanunu bu. Hizipçiye karşı tedbirini al ama gereksiz konuşma.
- Hiçbir iffet yoktur ki iftira ona erişmesin. İftira ile en ağır imtihan Asr-ı Saadet'te yaşanmıştır. Mü'min iftira duyunca kapı kapı gezip yaymaz.

Sefkat Tepesi'nin Turkish Kovboyları (Özlem Yağız)

Son üç yıldır televizyon ile olan bağlarımı hemen hemen tamamıyla kopardım. En son Kuzey Irak'a yapılacak bir operasyon gündemdeyken çok seyredilen kanalların bir tanesinde akşam haberlerinde bir operasyon görüntüsü verdiklerini hatırlıyorum. Benim için televizyon ile iplerin koptuğu gece o geceydi. Görüntülerde bir grup PKK lıyı takip eden asker operasyona giriyor, biraz daha uzaktan ise kameraman ve muhabir operasyonu nefes nefese takip ederek “sunuyordu.” Sanırım on beş dakika bu kovalamaca ile geçti. Muhabir sanki

safariye çıkmış bir avcıymış ta kaçanlar av hayvanıymış gibi “şu anda ileride gördüğünüz kayaların arkasına saklandılar, Mehmetçik şuraya konuşlandı, böyle siper aldı, şimdi ateşe başladılar, burada çok çetin bir kovalamaca yaşanıyor, hiç şansları yok, kısırıldılar” gibi çirkin, ahlaksız ve insanlıktan uzak bir heyecan haliyle dakika dakika sunmaya devam etti. Fona haber bültenlerine hazırlanırken heyecanlı mı heyecanlı hani ucuz Hollywood filmlerinde sıkça rastlanan türden bir müzik konulmuştu. Beş on dakika mı daha fazla mı bilemiyorum sürdü bu “av macerası”. Ve nihai sahne iki gerillanın yerde yatan cesetleri ile bitti. Av sona ermiş, zafer kazanılmıştı. Spiker mutlu, Mehmetçik mutlu, kameraman arkadaş mutlu. Eh o ekranın arkasında aynı zevk ve heyecanla bu görüntüleri seyrettiği tahmin edilen seyirci de mutlu olmalıydı elbette.

Haberlerin bir tür showa dönüştürülmesi ve beyin yıkama amaçlı bu kadar alçakça kullanılması benim için artık sabır taşının son çatlama noktasıydı. O günden sonra haberleri dahi daha çok yazılı basından ve mümkün olduğunca “çıplak” takip etmeye başladım.

Ara ara internet ortamında kimi diziler hakkında çıkan tartışmalara seyretmediğim için müdahil olmasam da bazı dizilerin çok tartışıldığını, insanlarda neredeyse infial uyandırdığını biliyorum. Tek Türkiye dizisi bunlardan biriydi. Dün misafir gittiğim bir evde ise STV'nin bir başka dizisine şahit oldum. Adı Şefkat Tepe. Adına bakarak diziyi duygusal, bizleri Yeşilçam filmlerinin buğulu gözlü sanatçıları gibi kirpiklerini titrete titrete şefkate, hümgür şaldır ağlamaya davet eden bir şey sanmayın. Bu diziyi adını veren **Şefkat Tepe** lafzı tıpkı bir arkadaşımın hatırlattığı gibi 2000 yılında 25 kişinin hayatını kaybettiği **Hayata Dönüş Operasyonu** adlandırması gibi bir şey. Yani neyi örtmek kapatmak istiyorsanız onun adını veriyorsunuz yaptığımız “şeye”. Ya da daha veciz bir ifade ile ortalık yere pisleyen bir çocuğun annesine bak anne sana cici yaptım demesi gibi bir şefkat hikayesi bu.

Çok düşünmeye gerek yok. Bizler son 20 yıldır kimlere “şefkat” gösteriyorsak dizide de tabii ki onlara şefkat gösteriyoruz. Yani Kürtlere. A hemen ama onlar gerillaaa demeye kalkmayın. Gerillalar da Kürt olabilir zaman zaman değil mi? Gerçi bu bizim senaristlerimiz ve kimi devlet erkani için zor zenaattir. Onlar genelde çok iyi eğitim görmüş MOSSAD ve CIA ajanları olan liderleri tarafından kandırılmış, çoğunlukla kendini Kürt sanan Ermeni “evlilik dışı çocuklardır”. İnanmıyorsanız geçen gün televizyona çıkmış JİTEM'i ben kurdum diyen emekli paşaya sorun. O öyle dedi. PKK'lı bir imam varmış. Sonra vurulmuş. Paşamız aç oğlum şeyini şu adamın, ne imamı dünya alem görsün demiş. Açmışlar bi de bakmışlar aaa o da ne. İmamın sünneti yok. Yaaa... Ha bu ikide bir ölü gerillaların şeyine temaşa etme merakı buradan geliyor. O günlerden kalma bir devlet hizmeti. Bunu da Avrupalı dostlarımıza yanlış anlattı bir takım zevat.

Neyse efendim hemen bir takım sapkın entelektüel ruh hallerine bürünmeyelim. Önce dizide olumlu şeyleri görelim. Bir kere Tek Türkiye dizisinde durmadan eleştiri alan Kürt (Kendini Kürt sanan Ermeni yavrusu) gerillaların, gerçek dışı ancak Türkiye'nin müstesna ruh sağlığı kliniklerinde böyle bir doğulu şivesine rastlanır denilen şive problemi çözülmüş. Bütün gerillalar inanılmaz muntazamlıkta bir Gaziantep Sofrası, Ali Haydar Usta tarzı Kürt şivesi ile konuşuyor. Şener Şen'i İkinci Bahar Dizisini iyi takip etmiş olmalı, ben de ustanın ellerinden öperim. Sonra, benim üniversitede biraz hoppaca tabir edilen bir kız arkadaşım vardı. Nerede şöyle eli yüzü düzgün bir aile evladı görse peşine takılır hatta almadığı derslere girerek ona eşlik ederdi. Bu diziyi görse kesinlikle şefkat tepeye çıkmaya kalkardı eminim. Çünkü bütün Türk (onlar kendini Türk zanneden bir şeyler değil öz be öz Ural Altay Türkü yani safkan Aryan ırkı) askerler kumral, mavi gözlü, 1.90 boylarında ve 2011 sonbahar kış kreasyonundan çıkıp gelmiş gibi sinek kaydı traşlı ve biraz metroseksüeller. Bazen sert adamı oynarken ağızlarını yana fazla çarpıtınca görüntü tuhaflaşıyor ama olsun. Sustukları zaman siz deyin Kenan Mirzalıoğlu ben diyeyim Tom Cruise falan. Sakın burada gerillalar, esmer kısa boylu ve genelde gözlerini pörtleterek konuşan, dizi boyunca cırcır diye bir takım otları gevişleyen ve oldukça karikatürize tipler, gene Kürtlere ayrımcılık yapılıyor, bak çirkin gösterilmiş falan demeyin. Bir kere o gerillaların kandırıp dağa çıkardığı iki kız bir birinden güzel. Doğal olarak biri mavi gözlü. Diğerini pek anlayamadım. Ama iyi kalpliye sonuçta o da öyle çıkacaktır. Hoş onlardan biri de daha sonra Türk komutanın küçükken kandırılıp kaçırılmış kardeşi çıkıyor ama önemli değil; onca yıl kendini Kürt sanan insanlar arasında yaşamış. Dolayısı ile o da kendini Kürt sanan ama zinhar Kürt olmayan ortaya karışık bir şeyler olmalı.

Şimdi gelelim diziyi ismini veren şefkatle kucaklanan tepenin hikayesine. Bizim Turkish Kovboylar af edersiniz tabur dizi boyunca o tepeyi bombalıyor, yakıyor yıkıyor, takır takır gerilla tarıyor. Bööyle bir mağaraya dalıyor, orada gerilla Ali Haydar şivesiyle "a asker" diyor, "bizim" askerimiz anında dönüp "yaaa asker" deyip bir şarjör kurşunu boca ediyor. Zaten ot çiğnerken çok çirkin gözükmüyor bu adamlar. Bazen gerçek hayatta olmaz ama dizi icabı "bizim" askerler rehin alınıyor. O zaman bütün mavi yeşil gözlü tabur erkanı bir ağızdan komutanlarına yalvarmaya başlıyor. "Komutanım ne olur çarpışalım, ölelim, şehit olalım. Ölüm bize en güzel hediyedir, bizi bundan mahrum etme" diye. Bi ara gerillalardan biri bir askeri vuracak gibi oluyor birden asker nihahaha diye kahkahalar atmaya başlıyor. "Ölüm bana hediyedir da!" (Buradaki orjinalliğe dikkatinizi çekerim; kendisi bir Laz Türk'ü oluyor bu askerin, kimlikse kimlik, çoğulculuksa çoğulculuk) Tabi bir şeyler oluyor öldürülemiyor. Bütün dizi boyunca Türk askerleri ölmek için yalvardıkları halde bir şeyler olup öldürülemedikleri için çok neşeliler. Arada bir Şefkat Tepe'si havadan bombalanırken birbirlerine espriler yapıyorlar, eğitimde gülüşüp bilek güreşi tutuştukları güzel günleri falan hatırlıyorlar. Bu arada bizim güzel, kandırılmış, kendini Kürt sanan kızımız olgunlaşma enstitüsü defilelerinden ödünç alınmış fıstık yeşili bir bindallımın içerisinde dizi boyunca durmadan bir sağa bir sola koşuyor ve küçük kardeşini arıyor. O komutana aşık komutan da onu aşık. Gerilla lideri olan Erol Taş kılıklı adam da iyi kalpli kandırılmış gerilla kıza aşık. Neyse dağıtmayalım. Diğer kızımız hasta o mağarada sürekli titriyor can çekişiyor. Ağabeyi gelip kendini bulduğu zaman da acısından olsa gerek ona çemkiriyor. O sahne güzeldi.

Yine askerciklerin o korkunç görüntülü ağzında ot çiğneyen (muhtemelen dişlerini de fırçalamamış) gerillaları avladıkları sahneler ile birbirine naif şakalar yaptıkları sahnelerden birinin ortasında ilk defa bir Türk askeri yaralanıyor! Takriben bir on beş dakika yerde

yaralı sürünürken bizler ah Memedim Memedim şarkısını, Orta Anadolu tipi yanık bozlak havalarını dinliyor ve hüzünlenmeye çalışıyoruz.

Bu arada vurulan 20-30 kadar gerilla yüreğimize su serpiyor Allahtan.

...

Gerisi ne diye sormayın zira ben araya reklam girince başka işe dalıp unutmuşum. Yazık oldu ama muhtemelen dizinin devamı vardır. Ve muhtemelen bir bilmem kaç yıl bize seyrettireceklerdir. Tek Türkiye, Şefkat Tepesi olmadı Hayat Öpücüğü Operasyonu, Sizi Seviyoruz Kampı falan diye de gider.

Ne kadar ironiktir ki yıllardır Ortadoğulu, Arap, Afgan vs. insanları bir nevi böcekleştirip, kötü kalpli bir takım terörist yaratıklar olarak sunan Hollywood dizilerinden nefret etmiş “dindar” bir kitleye hitap eden bir televizyon, ısrarla ve ısrarla kendi ülkesinin insanlarını böylesine şeyleştirip insan hüviyetinden çıkararak yapılmış dizilere konu ediyor. Ve o kitle de bunu hazmediyor olmalı ki rayting durumları sağlam. Üstelik aynı televizyonun sahibi olan nur cemaati halen belki bu ülkenin Silahlı Kuvvetleri tarafından en büyük tehlike olarak görülen, hani derler ya bir gün keserin sapı dönerse onlara özel Şefkat Tepelerini esirgemeyecekleri insanlar.

Kimse teröristtir gerilladır, ideolojik olarak şudur budur bir takım bahaneler ileri sürmesin. Yakın bir zamanda PKK konusunda tartıştığım bir genç aynen şunu söyledi. “Abla sen ne diyorsun. Derik küçük nüfuslu bir yer. 500 faili meçhul yaşanmış. Bu gençler dağa çıkmasın da ne yapsın!” Dondum kaldım. Ne diyebilirim ki. Zulme uğrayan herkes silaha sarılmıyor elbette, tek çıkar yol bu da değil. Ama gerçekten kaçımız eğer 90’lı yıllarda köyü basılan, babası fail-i meçhul olan ya da çoluğu çocuğu öldürülen o insanlardan biri olsaydım dahi böyle bir yola asla sapmazdım diyebiliriz?

Bu nasıl bir kibir halidir ki “Türk” ordusu 90’lı yıllarda köylere girmiş, yakmış, yıkmış, bugün bir buçuk milyonla ifade edilen insanı yalın ayak, aç bilaç şehirlerin varoşlarına sürmüş. 17 bin fail-i meçhul yaşanmış ve bizler hala meseleyi dağa çıkmış kötü kalpli, geviş getirir gibi ot çiğneyip, inek şaban gibi konuşan, ebleh insanlarla savaşıyoruz düzeyinde algılayıp yetmezmiş gibi yıllardır bu propaganda ile birbirimizi uyutuyoruz.

Acaba Amerika tarafından bombalanan Bağdat’ta yakınları kucaklarında ölen kaç Arap bir gün bunun bedelini Amerikalılara ödetmeyi düşünmemiştir. Ama Araplara nahak bulduğumuz, yapıldığında tüm isyan duygularımızın ayaklandığı, bayağılaştırma ve böcekleştirme tarzı görsel operasyonları bu topraklarda yaşanan çok acı bir tarihin kucağına bıraktığı bir sonuç nedeniyle Kürtlere helal görebiliyoruz.

Eğer gerçekten akıl ve vicdan duygumuzu yitirmediysek, gelen asker cenazelerine bakarken üzülüp ağladığımız kadar biraz Youtube’ daki dağa çıkan gencecik insanların haline bakar onların da bir zamanlar birilerinin özenle yetiştirdikleri çocuklar olduğunu düşünebilir ve onları oraya süren nefret ya da intikam duygusundaki kendi payımızı da görebiliriz.

Bir gün STV’nin senaristleri Esenler Otogarı’nın oralardan geçerken camları silmeye çalışan, o trafikte, gecenin o vaktinde, arabaların arasında dolaşan çocukların Kürt görüntülerine

baktıklarında, bu insanların köyü yakılırken ben ne yapıyordum, belki de bunlar her şeye rağmen kapağı buraya attıkları için şanslı olanlar, memleketlerinde kalsalar onlara kucak açan bu otoban değil dağlar olacaktı diye düşünürlerse, oturup yaptıkları o dizileri bir de benim gözümden görebilirler.

Umarım miğdeleri kaldırır.

Hudeybiye, Gazze, Gülen Cemaati (Cemile Bayraktar)

Sunuş: Mavi Marmara olayından sonra Gülen “İsrail’den izin alınmalıydı” mealinde konuşmasıyla herkesi üzdü. Bu sözüyle “otoriteye” olan saygısını, daha doğrusu İsrail’i bir otorite olarak tanıdığını ifade etmişti. Hüsn-ü zan ettik, taktik değil stratejik oynadığına inanmak istedik. İsrail lobisi yüzünden ABD’deki Türkleri zor durumda bırakmaktan korktuğuna inandık. O dönemde Gülen Cemaati’ni yerde yere vuran bir çok makale gönderdi yazarlarımız. Biz **nifak çıkmasın, din kardeşlerimiz darılmasın** diye bunların hiç birini yayınlamadık. Gülen ve yandaşları lehine uyguladığımız bu “sansür” esnasında yüreğimizi en çok acıtan kıymetli yazarımız Cemile Bayraktar’a “hayır” demek oldu. Aşağıdaki makalesi son derecede samimi ve hakkaniyetli olmasına rağmen Derin Düşünce’nin sansürüne takılmıştı. Kendisinden bu vesileyle bir kez daha helallik diliyoruz. **İsrail’i otorite olarak tanıyan ama Tayyip Erdoğan’ı otorite olarak tanımayan**, ona “firavun” diyen, Ergenkoncu paşalar için “ciğeri yanan” Gülen’i de ALLAH’a havale ediyoruz. Zaman Gazetesi’ndeki tetikçileri, Gazze yanarken **“dershanem, paracıklarım”** diye dört dönenleri de imanlarını gözden geçirmeye davet ediyoruz. (MY)

Benim bu yazımdaki üzüntümü, kırılganlığımı ve meramımı cemaatli olabilenler anlayacaktır. Cemaatçi ve fırsatçılar elbet anlam ile oynayacaktır. Yazmamış olmayı dilerdim ancak susmanın zulme çanak tutmak olduğu zamanlar vardır, yapıcı bir dil ile konuşmanın gerekli olduğu zamanlar; sanırım o zaman işte bu zaman. Yazmam; antipati duyduğum değil, yakın bulduğum bir guruba kendilerine çeki düzen verebilirler düşük ihtimalindedir.

Aslında Gazze, Filistin ve Gemi Gönüllüleri dışında bir şeye konsantre olmak istemiyorum. Hiçbir şekilde şiddet içermeyen, samimi niyetler ile din, dil, ırk ayrımı yapmaksızın yola çıkmış bir gurup insana saldıran İsrail askerlerinden ve bu çirkefe sahip çıkan İsrail devletinden vahşet sahibi olarak bahsedileceğini, kınanacağını, bu tür insanlık dışı yaptırımlarından uzaklaştırmak için çalışılacağını beklerken, bir gurup insanın İHH aleyhinde, Gemi Gönüllüleri aleyhinde, Türkiye'nin verdiği destek aleyhinde, ideolojik olarak taraf belirleme niyetiyle, çirkin siyasi yorumlar getirmelerine şahit oldukça gündemimden İsrail düşüyor ve yerini bu vicdan-insan gibi kavramların anlam ayrımına düşmüş yorum sahipleri alıyor.

İsrail zaten buydu, elbet bu olması bu olaya tepkisiz kalalım anlamına gelmiyor. Ancak diğerlerine ne oluyor? Bir konuşma telaşıdır almış yürümüş. Ne anlatıyorsun? Konuştuğunun neye faydası var? Kime anlatıyorsun? Hangi niyetle kusuyorsun?

Bir başka açıdan bakarsak, gerekli gereksiz elimize silah alıp bir savaş mı çıkartalım? Hayır. Sorun zaten savaşları bitirmek neden bir başka savaşa mahal verelim? Dileğimiz İsrail eliyle gerçekleştirilen Filistin zulmünün son bulmasıdır. Bunu dile getirmek çok normal değil mi? Böyle olması gerekmez mi?

Birini tanımak, onun zor zamanlara getirdiği yorumlar ile mümkündür. Maalesef Gemi Gönüllüleri ve Filistin trajedisi bu zor zamanlardan biridir. Şimdi biz birilerini bu olaya getirdiği yorumlar üzerinden okuyoruz.

Birden aklıma Hudeybiye düşüyor, neden acaba? Boykot yıllarından sonra canı gırtlığına dayanmış Müslümanların, Hicret etmelerinden sonra ana yurtlarına girme niyetiyle yola çıkmaları durumuydu, Hudeybiye. Yanlarına savaş niyeti taşımadıklarını göstermek için sadece yolcu kılıcı denilen kılıçlardan başkası bulunmuyordu. Yanlarında Allah rızası için getirdikleri kurbanlıklar vardı. Yola çıkıldı. Ancak Mekkeli müşrikler Kabe'ye girişlerine izin vermeyecekleri haberini yolladılar. Sahabe Peygamber'den yola devam için izin istedi. Fetih suresinin bazı ayetleri nazil oldu. Elçiler ile Mekke'ye sürekli barış için geldikleri haberini yollanıyordu, Mekke girmelerine izin vermiyordu. Derken Rasul Medine'ye geri dönme kararı aldı. Hudeybiye bir antlaşma olmasına rağmen, sonuçları itibariyle Hudeybiye Zaferi olarak anıldı!

İşte gemidekilerde böyleydi, dini, dili, milleti önemli değil. Onlar insanlığı özlediği için insanlığın unutulduğu bir yere yola çıktılar. Onlar insanlıklarını özledikleri için insanlığın ambargoya uğradığı bir yerde, insanlığı yeniden var etmek üzere yola çıktılar. Bugün bir girişim olarak görülen Gemi Gönüllülerin bu sivil eylemleri, umuyorum bir sonraki dönem bir zafer olarak yerini bulacaktır. Aynı Hudeybiye Zaferinde olduğu gibi.

Benim bu benzetmeler ile o insanları yüceltmeye çalışmamın hiçbir önemi yok. Onlar zaten çok yüce insanlar. Ancak düşünüyorum da durumun böyle olduğunu göremeyenler, bu körlüğe ne kılıf buluyorlar?

Kemalist-Ulusalcı medya ve onların taşeronu bazı gazeteciler yaşadıkları islamofobi haleti ruhiyesi içinde elbet vicdanlarını öldürdüler, elbet İHH'dan başlayıp, AKP'den bitirecekleri bol kötü niyetli yorumları var.

Peki benim Fetullah Gülen hocam ve onun öğrencileri bu sessizliğe ne gerekçe gösteriyorlar?

Susma gerekçeleri din ise, Allah şahit din bu eyleme en yüce makamı şehitliği, cenneti vaat ediyor. Niyet iyi, eylem iyi, silah yok, insanlar sivil! Sessizlik gerekçesi dinden kaynaklanmıyorsa neden kaynaklanıyor?

Bugün Radikal gazetesinde Gülen'in yabancı bir kaynağa yaptığı açıklamalar vardı. Onları okurken ayağımın altından yerin kaydığını hissettim. Biri bana bu haberin yalan olduğunu söylesin istedim!

Kahroldum!

Nasıl olurdu, nasıl söyleyebilirdi? İHH başkanı Bülent Yıldırım ' Bu zulüm İsrail'e yapılsaydı, yine bu eylemi yapar, onlara desteğe giderdik ' derken. Gülen nasıl olur da ' İHH hakkında siyasi bir amaç güdüp, gütmediklerini söylemek için erkendir ' diyebiliyordu?

İnanamıyorum!

Nasıl olurdu, nasıl söyleyebilirdi? İHH ve dünya çapında birçok gönüllü iyi niyetle ve silahsız yola çıkmışken, Gülen ' İsrail'den izin alınmalıydı ' derdi, diyebilirdi?

28 Şubat sonrası Paşalara ödül verip, bugünün Türkiye'sinde neredeyse Ergenekon dışında haber yapmayan STV nasıl olurda Gemi Gönüllüleri haberini bu denli ağır aksak ve geriden yapabiliyordu?

Nasıl? Nasıl oluyordu da insanlar tek bir yürek olmuş, Filistin için intikam niyeti gütmeyen sivil destek eylemleri için sokağa dökülmüşken, Nur talebeleri bu eylemlere katılmıyordu?

Biri yalan desin, lütfen. Ancak hepimiz biliyoruz ki maalesef durum bu!

Bugün sabah Gülen'in bu açıklamalarını okuduktan sonra içimden cemaate karşı büyük soğukluk hissettim. Elbet bir savaş gerekir, demesini beklemiyordum ancak neredeyse tüm dünya İsrail'in bu hareketini lanetlerken bir kınama notu dahi düşmeye gerek görmemişti. Yarım ağız şehitlere bir başsağlığı, İsrail'e hafif çok hafif bir eleştiri. Yoksa Gülen, Hudeybiye Zaferini bilmiyor muydu?

Akşama doğru Gülen'in bu açıklamalarına gelen eleştirileri görünce Zaman hafif bir toparlama kıvamına girişmiş ancak toparlayabilir mi sanmam!

Şimdi ben öyle dememiştim, aslında işin niyeti şuydu denilecek ama ben yine çok iyi biliyorum ki, Fetullah Gülen sözlerini çarpıtacak bir yayın organına bu şekilde bir açıklama yapmaz. Kılı kırk yaran, her türlü siyaseti güden bu kardeşlerim aleyhlerine olan bir ortama gidip bu denli açılmaz.

Peki ne olmuştu da, mesela -olması gerektiği gibi- uzaktan bir destek mesajı Deniz Baykal'dan esirgenmediği halde Gemi Gönüllüleri ve Filistin'den esirgenmişti?

Peki ne olmuştu da, Filistin gündemi haberleri, Türkçe Olimpiyatlarının gölgesinde kalmıştı? Bir çocuğa da bir Filistin şiiri okutulamaz mıydı? Bir sivil iyi niyet mesajı, o Olimpiyatlarda geçemez miydi?

Gülen Cemaatinin kurgusal siyasetinin, art niyetli ol(ma)dığını düşünüyorum. Ancak aynı zamanda Müslümanın kesinlikle doğal bir seyri olması gerekirken, bu tebliğ işinde kurgusal bir siyaset güdenler, bu zemini kayganlaştırmıştır diye düşünüyorum. İşte bu nedenle Müslüman her daim barış yanlısı, iyi niyetli, bir zulüm gördüğünde müdahale eden olması gerekirken, bu vasıflarını siyasete kurban etmiş bu kardeşlerim bu kaygan zeminde bazı endişeler içerisinde az konuşmayı ve taraf olmayı seçmek zorunda kalmışlardır. Bu benim nazarımda Gülen Cemaatinin İslami zeminde ruhen iflas ettiğinin garantisidir. Bu benimle ve benim gibi düşünen birçok Müslüman ile yollarını ayıracaktır.

Bu bir yol ayrımı olacaktır. Kesinlikle birbirine düşme olmayacaktır. Şimdi cemaat içinden birileri çıkıp ‘ bizi birbirimize düşürüyorlar ‘ diyerek çığırarak ancak bu çığlığı kimse duymayacak. Yineliyorum, çünkü bu bir haklı yol ayrımıdır. Bu birbirine düşme hali değildir. Bu gelişen olumsuz tabloda üçüncü şahıslar yoktur. Gülen Cemaati yanlış ve eksik yorumlarının karşılığı olarak bir takım insanların uzağına düşecektir. Çünkü olaylara yapılan yorumlar, herkesin rengini belli eden eylemlerdir. Bu renk belli edikten sonra Cemaat bu ayrımı kendi hak etmiştir.

Said Nursi-Kürdi sivil direniş isminin arkasından bugün Üstad'ın kemiklerini sızlatan bu kardeşlerime hidayet diliyorum. Ümmeti bölen tavırlarından dolayı Allah'a havale ediyorum. Tüm kendine yontan tavırlarına rağmen her haksızlığa uğramalarında olması gerektiği gibi yanlarında olacağıma söz veriyorum. Hak etmeseler dahi hakkımı helal ediyorum. Bu yazının en azından bazılarının aklını başına getirmesini diliyorum. Eylemlerinin karşılığı olarak yollarımı ayırıyorum!

Gemi Gönüllülerinin bu eylemi elbet hem bireysel, hem çoğulcu olarak bir zafer olacak, oldu! Ancak Gülen Cemaati ağız değiştirmezse bu zaferden payını alamayacak!

Baransu, Şener Ve Mösyö (Erden Özkant)

Eskişehir eski Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'nın, iki bölümden oluşan ve Angora Yayınevi tarafından basılan "Haliç'te Yaşayan Simonlar: Dün Devlet Bugün Cemaat" adlı kitabı 12 Eylül 2010 referandumundan tam 1 ay önce yani Ağustos 2010'da yayınlandı. Avcı, kitabın 397 sayfalık ilk bölümünde anılarını anlatırken, 200 sayfalık ikinci bölümünde ise Fethullah Gülen Cemaatini anlatıyor.

Anılarını anlatmaya ilk görev yeri olan Mersin'den başlayan Avcı kitabın bu kısmında PKK'luların yaptıkları bir banka soygunundan, Acilciler operasyonundan, İhvancılar operasyonundan bahsediyor. Ardından 8 yıla yakın görev yaptığı Diyarbakır anılarını anlatıyor Avcı. Diyarbakır'daki Seren Operasyonundan, Burhan Nart olayından bahseden Avcı ardından da İstanbul anılarına geçiyor. Burada İstanbul operasyonlarından, İstihbarat Dairesinin ihtiyacı olan bazı teknik malzemeleri ve özel cihazları almak için İsrail'e gitmelerinden, Cem Ersever olayından bahsediyor.

İstanbul anılarının ardından Ankara anılarından bahseden Avcı, bu kısımda Susurluk Olayı'ndan, Cem Uzan olayından, Neşter 2 operasyonundan, Kayseri uyuşturucu operasyonundan bahsediyor. Burada Susurluk konusu önemli çünkü Avcı, Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadelerle Türkiye'de ün yaptı. O süreçte kimisi Avcı'yı "kahraman" kimisi ise "Fethullahçı Polis" ilan etmişti.

Ankara anılarının ardından Avcı, Edirne anılarını anlatıyor kitabında ve Devlet bölümünü son görev yeri olan Eskişehir anılarıyla bitiriyor.

338. sayfada Ergenekon'a değinen Avcı "Ergenekon olayı nedir" sorusunu soruyor ve arkasından "Ergenekon olayı hakkında veya bugün mahkemelerde bu iddiayla ilgili olarak yargılanan kişiler hakkında çok şey bildiğimi söyleyemem." diyerek başladığı cümlelerine şöyle devam ediyor: "Nasıl ki Susurluk Olayı terörle mücadele adı altında rejim muhaliflerinin, sistemi değiştirmek isteyenlerin susturulmasını sağlamak için hukuk dışı yollarla onları yok etme yöntemi, bu amaçla oluşturulan örgüt ve yapılar ve bunların zamanla bozularak maddi çıkarlara dayanan çeteleşme durumudur. Ergenekon da devletin rejim için öngördüğü temel ölçütleri yerine getirmeyen- getirmek istemeyen bir siyasi anlayışın iktidar olmasına mani olmak veya iktidar olmuş ise zorla, antidemokratik yöntemlerle onu devirmek anlayışını savunanların oluşturduğu bir birliğin adıdır. Daha açık bir ifadeyle anlatılırsa, Ergenekon demokratik yöntemlerle iktidara gelmiş bir hükümetin ve siyasi kadrolarının illegal yöntemlerle, zorla, şiddetle, militarist yöntemlerle devrilmesini ve siyasi kadrolarının ve siyasi anlayışının tasfiye edilmesini savunan bir anlayış ve düşünce çerçevesinde bir araya gelen bir gruptur... Yargılama sonunda bir veya birkaç kişinin ceza alması, cezanın az veya çok olması hiç önemli değildir. Mühim olan bu düşünce ve anlayışın yanlış olduğunun mahkeme tarafından tescil edilmesi ve hukuk sisteminin bu yanlışlığı mahkûm etmesidir. Bana göre mahkeme bunu gerçekleştirdiği anda amaca ulaşılmış demektir."

Cemaati anlattığı ikinci bölüme Avcı, inanç dünyasından bahsederek başlıyor. Bu bölümde Emin Aslan olayı, Erzincan olayı ve Deniz Baykal kaseti gibi birçok konuya değiniyor Avcı. Ancak ikinci bölümü okudukça insan "Ya birinci bölümü yazan Avcı değil ya da ikinci bölümü" diye şaşırıyor. Çünkü birinci bölümden yukarıda kısaca alıntılıdığım Ergenekon tarifinden bambaşka şeyler anlatıyor Avcı ikinci bölümde. Bu bölümdeki Avcı'ya göre Ergenekon operasyonları 'fasa fiso' ve 'Gülen Cemaatinin komploları'... Ayrıca Avcı'ya göre operasyonları yürüten tüm birimler görevden alınmalı.

Bu bölüme göre, Danıştay saldırısı, savcının zorlaması ile Ergenekon'a dâhil edilmiş. Hrant Dink cinayeti, her yönüyle en ince teferruatına kadar araştırılmış ve karanlıkta kalan hiçbir yeri bulunmuyordu. Ergenekon operasyonu çerçevesinde yapılan kazılarda bulunan delillerle örgüt ilişkisi kurulamıyordu. Avcı'nın 530. sayfada bahsettiği gibi zaten bu kazı ve aramalarda tabanca ve tüfek bulunmamıştı, sadece lav, roket ve el bombası çıkmıştı! Oysa 3. Ergenekon İddianamesinde şu bilgiler var: 89 adet el bombası, 21 adet el bombası gövdesi, 24 adet el bombası fünyesi, 12 adet bubi tuzaklı bomba, 13 adet tüfek bombası, 17 adet lav silahı, 6 adet boş lav silahı, 8 adet otomatik tüfek, 57 adet ruhsatsız tabanca, 11 kg C-3 patlayıcı, 1160 gr tahrip kalıbı, 21 adet TNT kalıbı, 820 gr plastik patlayıcı, 58 metre infilak fitili, 35 adet çeşitli boylarda infilak fitili, 10 adet fünye, 58 adet değişik bomba, değişik çap ve markalarda fişek.

Avcı'nın kitabın ilk bölümünde devlet eleştirisi yaptığını ve Ergenekonu 'illegal örgüt' olarak kabul eden cümlelerini sıraladığını ancak ikinci bölümde herşeyi Gülen Cemaatinin yaptığını anlattığını ve Ergenekon'un içini boşaltmaya çalıştığını, "Bu olay hakkında hiçbir bilgiye sahip değilim ama" diyerek başlayan cümleleri "bu olayı cemaat yapmıştır" iddiasıyla bitirdiğini görüyoruz.

Kitaptaki kimi ilginçliklere, kitabın ikinci bölümünü Ergenekon Davası'nın 18. dalgasında 'İmamın Ordusu' kitabının yazarı Ahmet Şık ile beraber gözaltına alınan ve daha sonra tutuklanan 'Dünya Basın Özgürlüğü Kahramanı' seçilen, "Dink Cinayeti ve İstihbarat Yalanları" adlı kitabın da yazarı olan Milliyet gazetesi muhabiri ve Posta gazetesi yazarı

gazeteci Nedim Şener'in yazdığı iddialarına Taraf gazetesi muhabiri ve yazarı Mehmet Baransu 14 Mart 2011 Pazartesi günü "Cemaat Bölümünü Şener mi Yazdı" başlıklı yazısında ve bu yazıdan iki hafta sonra yayınlanan 28 Mart Pazartesi günü "Silivri'den mektup ve (?)" başlıklı yazısında değiniyordu. İlk yazısında Baransu şunları diyordu: "Şener, Avcı'nın kitabı çıktıktan sonra kitapla ilgili Posta gazetesindeki köşesinde çok sayıda yazı kaleme aldı. Bu yazılardan sadece ikisinde kitaba gönderme yaparak, kitaptan üç paragraf alıntı yaptı. Ancak alıntı yaptığı ve köşesine taşıdığı üç paragrafta yer alan 'sözde kitap' içindeki metinlerle, kitabı orjinalindeki bahse konu metinler, ilginç bir biçimde farklıydı!"

Ve Baransu o paragrafları yazıyor...

İşte o paragraflardan bir tanesi...

Tarih 31 Ağustos 2010 Posta gazetesi... Şener'in, Avcı'nın kitabından alıntı yaptığı yazı: "Peki ne yapmış bu polis şefleri? Avcı kitabında bunu şöyle anlatıyor; '**Uyuşturucu kaçakçılarına yardım ettiği iddiasıyla tutuklanan Emin (Aslan) Bey** hakkında yapılan işlemlere karşı çıktığım için, ona kefil olduğumu söylememden bir süre sonra bu açıklamalarından memnun olmayan'..."

Aynı satırları Avcı'nın kitabından okuyalım (s.480- 481) "**Emin bey hakkında yapılan işlemlere karşı çıktığım, ona kefil olduğumu söylememden** bir süre sonra bu açıklamalarından memnun olmayan..."

Baransu örneklerini verdikten sonra şunları söylüyordu köşesinde: "Koyu siyahla yazdığım kelimeler, Nedim'in kitapta olduğunu söyleyerek köşesine referans aldığı, fakat kitapta olmayan satırlar... İşte o satırlar şu soruları akla getiriyor... Yoksa Nedim'in Cemaat bölümünü yazdığı iddiaları doğru muydu? Nedim, kitabın basılmış son haline bakmadan, acaba kendisindeki metinden direkt copy- paste yaparak köşesine mi alıntı yaptı?"

Baransu ikinci yazısında ise Şener'in Silivri'den gönderdiği mektubu yayınlıyor ve ardından Şener'in mektuptaki kimi iddialarını çürütüyordu. Örneğin Şener mektubunda "Milliyet'te yayımlanan habere bak, kitaptan aynı olduğunu görürsün" diyordu. Baransu ise verdiği örneklerle Milliyet'te yayınlanan haberlerle Avcı'nın kitabı arasında da farklar olduğunu örnekleriyle gösteriyordu.

İşte bu köşe yazılarıyla, Avcı'nın kitabıyla ilgili kimi soru işaretlerini ve iddiaları açıklığa kavuşturmaya çalışan Baransu'nun 2010 Kasım ayında Karakutu Yayınlarından 15 bölümden oluşan 450 sayfalık "Mösyö Hanefi Avcı'nın Yazamadıkları" kitabı yayınlandı. Kitapta, Avcı'nın itiraflarıyla ve Hizbullahçılarla ilişkisinden, Avcı'nın önemli kimi isimleri dinlettiğinden ve Avcı'nın kitabındaki çelişkilerden bahsediliyor 'ilk kez yayınlanan birçok bilgi ve belgeyle' beraber. Kitabın son bölümünde ise Baransu'nun, Avcı'nın kitabındaki iddiaları konuşmak için Avcı'dan Eskişehir'deki makamında 30 Ağustos 2010 günü saat 13:00 için randevu aldığı, 200'ün üzerinde soru çıkardığı ve röportajın ilk yarım saatinden sonra ortamın gerginleştiği, Avcı'nın Baransu'nun teybini kırdığı ve ardından da Baransu'ya "Yallah, çık dışarı" dediği o meşhur röportajın hikayesi var.

Fethullah Gülen'e Açık Mektup (Osman Timurtaş)

Hocam Merhaba,

Sizi Allah'ın selamıyla selamlamak isterdim ancak vermesi sünnet, alması farz olan bu selamı almayarak bir günah daha işlemenize vesile olmak istemedim; malum bu aralar günahınız çok!

Neyse Hocam...

Sağlık ve afiyette olmanızı ümit ediyorum. Lakin pek sağlıklı görünmüyorsunuz. O ağız dolusu beddua videonuzu izlerken irkildim, dehşete düştüm. Sağlıklı bir Müslüman'ın, hele hele sizin gibi Allah dostu olduğuna inandığım birinin asla ağza almayacağı beddualardı.

“Allah onların evlerine ateşler salsın, yuvalarını yıksın, birliklerini bozsun, duygularını sinelerinde bıraksın...” ile başladınız ve

“Allahım onları hezimete uğrat!
Onları sars! Birliklerini boz!
Onları paramparça et!
Onları birbirlerine musallat et!
Onlara karşı bize yardım et!
Onları birbirlerine kırdır!
Onlara karşı bize yardım et!
Güçlerini birbirlerine karşı kullandır!
Onlara karşı bize yardım et!
Ey merhametlilerin en merhametlisi!
Zatın hakkı için,
Sıfatların hakkı için, Esmâ-i Hüsnâ'n hakkı için,
İsmi Azam'ının hakkı ve hürmeti için,

Efendimiz Hazret-i Muhammed'in hakkı için,
katında şefaet yetkisi bulunanların hakkı ve hürmeti için, ey Ekram ve Celal Sahibi!"

ile bitirdiniz. Tabii beni de...

Bu videoyu izlerken tüylerim diken diken oldu. Dakikalarca kendime gelemedim. Gün boyu şoku üzerimden atamadım...

Dediğim gibi pek sağlıklı görünmüyordunuz. Hele o avuçlarınızı neredeyse gökyüzüne değdirecek kadar yukarı kaldırmamız; kininizi, nefretinizi, öfkenizi odadakilere de bulaştırmak için sarf ettiğiniz gayreti görünce hiç ama hiç iyi olmadığımıza kani oldum.

Siz iyi değildiniz onu anladım da odanızda bulunanlar da mı iyi değildi Hocam? Onlar neden size müdahale etmedi? "Hocam Allah için, Kur'an aşkına ne yapıyorsunuz!" diyemediler mi? Hadi onu da geçtim, hangi sağlıklı ruh, Müslüman alemini zehirleyeceğinden zerre şüphe bulunmayan o videoyu servis eder? Etrafınızda hiç mi düşünebilen kimseler yoktu?

Sevgili Hocam,

Hizmetle hiçbir zaman organik bir bağım olmadı. Faaliyetlerinizden doksanlı yılların sonlarına doğru haberdar oldum. Lise üçüncü sınıfta kolejinize ve dershanenize gittim. Fen lisesinde okuyan iyi bir öğrenci olduğum için eğitim kurumlarınızdan bir şey almadım, bilakis derece yaparak okul ve dershanenize katkıda bulundum, yıllarca benim üzerimden reklamınızın yapılmasını sağlamış oldum. Okul ve dershanede el üstünde tutulmama rağmen, ilkesizlik olarak değerlendirdiğim birçok nedenden dolayı arkadaşlarınızla tartıştım. "Bana ne canım" diyemedim, çünkü Hizmet faaliyetlerinin daha iyi yapılmasını arzu ettim. Üniversiteyi bitirdikten sonra yolum Avusturya'ya düştü. Oradaki arkadaşlarınızdan gelen bir teklif ile Zaman Gazetesi'nin kuruluşunda yer aldım ve yaklaşık iki yıl boyunca da çalıştım. Yine hep tartıştık. Aslında Gazete'de keyfim çok yerindeydi. Fakat ilkesiz davranış ve tutumlar, ki bunların birçoğu şahsımla ilgili değildi, itiraz nedenlerimdi. Ben Hizmet hareketini dünya Müslümanları için bir umut olarak görüyordum. Hizmetten habersiz dünyanın en ücra köşesindeki bir Müslüman'ın bile Hizmet üzerinde hakkı olduğunu, bu davaya kimsenin şahsi menfaatleri için ihanet edemeyeceğini savundum. Ediyorlardı maalesef, onun için iki yıl boyunca tartıştım, tartıştım, tartıştım... Sonunda Gazete'den ayrıldım. Kısa bir süre sonra da Türkiye'ye döndüm.

Hizmet'e maddi ve manevi destek verdim. Ben de ailem de... Hizmetle hiçbir organik bağım olmamasına rağmen. Olsaydı gurur duyardım, taa ki şu hatırlamak dahi istemediğim beddua videonuzu izleyene kadar...

Sahi Hocam, siz hep "beddua etmeyin" derdiniz. Nitekim ben sizi hiç beddua ederken görmedim.

Bu ülkede Müslümanlar neler yaşamadı ki! Sadece Müslümanlar mı? Elbette değil. Azgın bir azınlık dışında herkes çok çekti. Hatırlayın, en son bir 28 Şubat yaşandı bu ülkede. Başörtüsünden tutulup yerlere fırlatılan genç kızların görüntüleri hala hafızalarımızda. Ben o kızlardan bir kısmıyla tanıştım. Biliyor musunuz Hocam, bazıları psikolojik tedavi gördü, görüyorlar. Benim eşim de İmam Hatip'li ve başörtülü olduğu için iki kez üniversite okuma

hakkı elinden alınmış biri. Hala unutamadığı kırgınlıkları var. Ve daha niceleri var... Hocam, ben sizi o dönemde beddua ederken hiç hatırlamıyorum, yanılıyor muyum?

Bulduğunuz Amerika, siz oradayken bile ne kanlar döktü. Hiç beddua ettiniz mi? Irak'ta hala günde ortalama 50 kişi ölüyor. Bırakın bedduayı, bu konuda ne düşünüyorsunuz onu bile bilmiyoruz.

Hocam Siz dersaneler kapanmasın diye feryat figan ederken, Esed'in zulmünden dolayı her gün onlarca kişi ölüyordu, ölmeye devam ediyor. Siz dersaneleri cansiperane savunurken küçücük bebekler soğuktan donarak ölüyordu, ölmeye devam ediyor. Hem de yanı başımızda. Esed'e hiç beddua ettiniz mi?

Bediüzzaman Said Nursi gibi hayatını İslam'a adanmış ve çok çile çekmiş Hasan El Benna'nın Mısır'da kurduğu Müslüman Kardeşler Teşkilatı'nın bir mensubu olan Muhammed Mursi demokratik yollarla Cumhurbaşkanı oldu. Gazze nefes aldı... İsrail durmadı, Sisi ile işbirliği yaparak Mursi'ye darbe yaptı. Bir gecede yüzlerce kişiyi katletti. Ben sizi bu dönemde hiç beddua ederken görmedim, yanılıyor muyum?

İsrail, Gazze demişken... Hocam Viyana'da Zaman Gazetesi'nde çalışıyorum. Siyonistler her zamanki gibi Gazze'ye acımasızca saldırıyorlar. Hızlarını alamadılar, bu defa kimyasal silahlarla çoluk çocuk demeden yüzlerce kişiyi katlettiler. Boy boy dizilmiş çocuklarının naaşlarının başında çaresizce ağlayan Gazzeli babanın görüntüleri daha yeni düşmüştü ajanslara. Ben de oturdum o babayla birlikte ağladım. Viyana'da, Zaman Gazetesi'ndeki odamda... Ve Siyonistlere beddua ettim. Tutamadım kendimi. O babayı, yan yana dizilmiş çocuklarının başında ağlayan o biçareyi görünce dayanamadım. Beddua ettim. Peki ya siz Hocam? Beddua ettiniz mi? Ben hatırlamıyorum...

Hangi birini sayayım Hocam, hangi birini? Ben sizi hiç beddua ederken görmedim. Fakat hep "Fethullah Gülen'in bir bildiği vardır. O bizler gibi sıradan değil. Allah dostu, gece gündüz okuyan, bazı şeyleri gönül gözüyle de görebilen, öngörülerini olan biri. Bir bildiği vardır muhakkak" dedim.

Şimdi AK Parti Gençlik Kolları Genel Başkan Yardımcısıyım. Son birkaç yıldır partiden size kızan arkadaşlar vardı. Kendimi size hep siper ettim. Birliği, bütünlüğü savundum. "Parti'den de Hizmet'ten de yanlış yapanlar olabilir. Ama birlik ve bütünlüğümüzü bozmamalıyız, kanımızı içseler of demeyecekleri sevindirmemeliyiz, dünya mazlumlarının ve Müslümanlarının tek ümidimiz, güçlü olmalıyız, birlik ve beraberlik içinde olmalıyız, şahısların hatalarını partilere ve camiaların bütününe mal etmemeliyiz" dedim durdum. Hizmet hareketinin içindeki o samimi kardeşlerime güvendim. "Hadi!" dendiğinde "Nereye" sorusunu sormadan valizini toplayan gönül erlerine inandım, hala inanıyorum. Ama her şeyden önce size inandım, size güvendim Hocam. Ah o videoyu izlemez olaydım... Beni ve benim gibi düşünenleri nasıl bir hayal kırıklığına uğrattınız bir bilseniz! Aylardır gazetelerinizden, televizyonlarınızdan durdurmak bilmeksizin saldıran arkadaşlarınıza kızmadım. Onlar hata yapıyor deyip geçtim. Fethullah Gülen Hocaefendi var dedim. O devreye girer ve düzeltir bu yanlışları dedim. Siz ise yanlışları değil, o videonuzla beni ve benim gibi düşünen milyonların ümidini bitirdiniz Hocam... Yapmayacaktınız Hocam, demeyecektiniz...

Hakikaten Hocam, sizi bu kadar öfkelen diren neydi? Yukarıda bir kısmını saydığım zulümlere ses çıkarmayan, zalimlere bile şefa at edecek kadar ince düşünen Sizi bu kadar hiddetlendiren şey neydi?

Düşünüyorum da, on yıl öncesine göre Türkiye çok daha güçlü, imanlı, inançlı, başarılı. Her yönüyle on yıl öncesine göre çok daha iyi. Hizmet hareketi de çok daha iyi. Türkiye’de işler yolunda gidiyor. İşleri yolunda giden Türkiye, dünya mazlumlarına ve Müslümanlarına da daha fazla el uzatabiliyor. Peki, öyleyse sizin derdiniz ne Hocam? Dershaneler mi? Hükümet olarak yer yer yaptığımız hatalar mı? Bazen iddia ettiğiniz gibi arkadaşlarınızın bürokraside sıkıntılı duruma düşmesi mi? Nedir Hocam sizi bu kadar hiddetlendiren? Bu saydıklarım o rezil beddualarınıza gerekçe olarak gösterilemez değil mi? Eğer derdiniz hükümetin hataları, dershaneler, bürokratlarınız olsaydı, bu kadar ağır beddua etmezsiniz değil mi? Peki nedir karın ağrınız Hocam? Siyonist’ten, zalimden, katilden, puştan, pezevenkten esirgeyip de sizinle kiblesi bir, davası bir, samimiyeti ortada olan kardeşim dediğiniz insanlardan esirgemediğiniz o bedduaların sebebi nedir Hocam? “Allah ıslah etsin, varsın bu da böyle olsun, gelip geçer” demeyip de beddua kusmanıza sebep olan şey nedir Hocam?

Aaah Hocam aah! “Ahmet Akgündüz Hoca Rotterdam İslam Üniversitesi’nin anahtarını kendilerine teslim etmedi diye Akgündüz Hoca’ya suikast düzenlediler” dendiğinde de “İnşallah doğru değildir ancak eğer doğruysa ve Fethullah Gülen Hoca Efendi bunlardan haberdar olursa kıyameti koparır” demiştim.

Meğer Hocam siz de aynı düşünüyormuşsunuz.

“Allah onların evlerine ateşler salsın” dediğiniz insanlara suikast da pekâlâ düzenlenebilir Hocam, değil mi? Çocuklarının başında ağlayan o acılı babanın halinin neden sizi derinden sarsmadığını, şimdi daha iyi anlıyorum Hocam. Çünkü üzerlerine ateşlerin salınmasını istediğiniz kardeşlerinizin evlerinde bebelerinin olabileceğini de hiç düşünmemişsiniz...

Zatı Âlinize saygım büyüktü Hocam, size hep dua ederdim, ettirirdim. Hizmetlere maddi ve manevi destek verirdim. Fakat sizinle ilgili tek tereddüdüm yüzünüzde eksik olan Nur’du. Hep sorgulardım. Sizin gibi büyük bir Zat’ın yüzünde neden Nur’dan zerre yoktu! Bu bende hep kuşku uyandırır dı. Şimdi anlamaya başladım galiba...

Size kırgınım Hocam, maalesef. Gönül erlerine olan muhabbetim sonsuza kadar devam edecek. Hizmet’e sonuna kadar evet, fakat Hizmet içindeki Örgüt’e sonuna kadar hayır diyor ve sizi Allah’a emanet/havale ediyorum.

Gülen Cemaati'nde Sayanim (סייענים) Sendromu (MY)

İçeriden görebiliyormusunuz bilmiyorum ama dışarıdan hiç iyi gözüküyor gidişatınız. F. Gülen bir seferinde “bizi abicilik yaktı” demişti. Abicilik kanserli bir hücreye dönüşmüş olabilir mi? Bu ihtimal üzerinde ciddi biçimde durmanız lazım. Neden?

Belki çoğunuz farkında değilsiniz ama cemaatinizi güçlü yapan faktörlerden birincisi Gülen'in sahip olduğu örgütlenme vizyonu. Çünkü dünyada bir çok devlet ve STK hantal hiyerarşik örgütlere sahip. 19cu asırdan ve endüstri devriminden miras kalan bu örgütlenme piramit biçiminde: Orduda komutan ve subayları, fabrikada müdür ve ustabaşları... Emir komuta zinciri tutarlılığı ve itaati garanti ediyor. Yoğun bir kontrol kültürü, ağır bürokrasi, üyelerin sebebini idrak edemedikleri prosedürler, standartlar...

Oysa 20ci asrın ikinci yarısından itibaren meydana gelen teknik ilerlemeler, soğuk savaşın bitişi, ekonomide küreselleşme ve tam entegrasyon gibi faktörler zihinleri kalıcı biçimde dönüştürdü. İster ABD'de yaşasın isterse Afganistan'da, 21ci yüzyılın insanı piramitsel örgütlerde verimli olamıyor. Atıl ve verimsiz olan piramitlerin yerini bireylerin gücünü daha iyi kullanan matrisler, lidersiz ve dağıtık (ing. *distributed*) örgütlenmeler aldı. F.Gülen bu değişimi çok erken anlamış ve uygulamaya koyabilmiş istisnai bir insan.

Fakat bu tür örgütlerin bir zayıf noktası var: Kontrol ve tutarlılık sağlama işlevi prosedürlerde değil ortak değerler manzumesinde. Yani aynı dünya görüşünü, aynı hayalleri paylaşan insanlar bir proje etrafında hızla örgütlenip neticeye varabiliyorlar. İşte burada bazen bir değer kayması yaşanabiliyor. **Manevî kıymetler** etrafında toplanan insanların gücünü **menkul kıymetler** elde etmek için sömüren kanser hücreleri vücuda musallat olabiliyor. (Bkz. Derin Lügat maddesi: [Değer / Kıymet / Value / Valeur](#))

Çare? İnsan yetiştirmek. Cemaat'in organizasyonu son model ama insan yetiştirme vizyonunuz ne yazık ki 1930 model piramit örgütlere daha uygun. Asker veya fabrika işçisi gibi itaatkâr, sorgulamayan kuşaklar yetiştirdiniz yıllardır. Kuşatılmışlık hissi, gerçek ve sanal mağduriyetler üzerine inşa edilen kimlikler 21ci asrın icab ettirdiği mücadelenin çok ama çok altında kalıyor. Bazen basit bir gerçeği değil haykırmak, mırıldanmak bile zor gelebiliyor bu insancıklara: En kritik anlarda “**önce Müslümanız sonra Güleni**” diyemedikleri için Gülen Cemaati'nde Sayanim (סייענים) Sendromu baş gösterdi. (Bkz. [MOSSAD için çalışmak ister misiniz?](#)) Çetin bir imtihandan geçiyorsunuz. Yine de merak etmeyin, muhtaç olduğunuz kudret damarlarımızdaki asil(?) kanda değil ama Kur'an'da mevcut.

Bizde kırılacak kol kanat da kalmadı Hocam... (Cemile Bayraktar)

Kalemimi emrine âmâde kıldığım rahman ve rahim olan Allah'a vereceğim hesaptan başka çekinecek bir şeyi olmayan ben, dünyayı kalıcı bir mekân bellemediğimden, planlarımı yalnızca dünya üzerine yapmadım. İnandığım o hesap gününde (yevm'iddîn) yüzüm kararmasın diye elimdeki tek imkânım kalem ve kelim ile zulme buğz ediyorum. Bu kelimanın yegâne amacı budur. Güç ve iktidar hırsı peşinde koşanların, dünyevi arzu peşinde ümmetin birliğine fitne soğanların, Allah'ın kelâmını ve Rasulullah'ın sünnetini yani hak olanı bâtil ile yer değiştirip, "hevâsını ilâhî edinenin" saldığı korkudan, saçtığı zehirden beni yegâne koruyacak merciye sığınıyorum.

Fethullah Gülen Hocaefendi'nin "Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır" tebliğine, hüsn-i zânnı muhafaza etmeme telkinine, "Mü'min bir delikten bir defa ısırılır" hatırlatmasına binâen "karşılıklı anlayış ve birlik telkin edeceğim" yazımı iptal ederek bu içimdeki acıyı izah etmekte aciz kalan yazıyı belki burada da kırılmış olanların var olduğuna inanan birkaç kişi kalmıştır ve bunu görür niyetiyle HocaEfendi nezdinde tüm Cemaatli kardeşlerime ithaf ediyorum.

Muhterem Hocaefendi ve talebeleri,

Sizler de gayet iyi biliyorsunuz ki mesele dersane meselesi değil, mesele Allah'ın rızasını, Peygamber'in davetini yaymak için çıktığınız o hayır yolunda -ki Allah sizlerden razı olsun, bu konudaki hayrınızı anmayan zalimdir- saptığınız yanlış yollar ve tebliğ metodunuzdaki tefrid (noksan kalış) takiiye yapa yapa zikrettiğiniz şeye dönüşmeniz gibi elem verici haller nedeniyle ümmet arasındaki bilinçli yalnız kalma isteğiniz bizi maalesef bu acı günlere getirdi. Bu manevi kusura maddi kusurlarınız da eklendi, merak ediyorum bir Müslüman olarak vicdanınızı aşağıda sayacağım kusurlarınız karşısında nasıl susturdunuz?

-28 Subat günlerinde Erbakan Hoca'ya "çekilin" diyen manşetleri, öğrencilerinize başınızı açın direktifini, biz direnen kardeşlerinizden bazılarına "terörist" sıfatını uygun görürken bizim kırılan kollarımızı bırakın kırılan kalplerimizi hiç mi düşünmediniz?

- Polis Kolejleri sınavlarında ve bazı sınavlarda soruları bazılarına verirken hakkı yenen öğrenciler hiç mi rüyânıza girmedi?
- Mavi Marmara'da şehit edilen kardeşlerimiz için "Otoriteden izin alsaydılar" derken hiç mi canınız yanmadı?
- Ülkenizin Başbakan'ı "One minute" diyerek zulme maruz kalmış bir halk için hakkı haykırırken buruşan yüzlerinizden dolayı hiç mi kederlenmediniz?
- Evladı asit kuyusunda can veren, yavrusunun cesedine işkence edilen Kürt; askere uğurladığı civan evladının tabutunu alan Türk analar ve babalar sekte vurduğunuz süreç içerisinde attığınız baslıklar ve "Süreç lehine bir şey yazılmayacak" diye emir verdiğiniz gazetecilerinizden yana hiç mi vicdanınız sızlamadı?
- Ülkenizin, vatanınızın MİT Başkanını içeri alma çabanız, İsrail'i bu ülkeye salma çabanız sırasında hiç mi bu eylemleriniz onuruza dokunmadı?
- Ticari ve siyasi bir kâr sağlayıcı olmaktan ileri gitmeyen Türkçe Olimpiyatlarınıza Peygamber (SAV)'in geldiğini söylerken hiç mi onunla yarın ahirette yüzleşebileceğinizi hesaba katmadınız?
- Sizi bitirmek isteyenlere karşı MGK'da "Gülen'i bitirin" diyenleri, imzayı basıp içeri tikanlara karşı kin ve nefret kusarken hiç mi ahd'e vefâ aklınızdan geçmedi?
- Yarım asırdır Filistinli çocukların kollarını kanatlarını taslarla ezen -ki kol kanat kırılışı budur-İsrail'e gazetenizde "Sizinle sorunu olan Ak Parti ile sorunumuz var" derken, hiç mi gözünüzün önünden geçmedi siyah gözlü o Arap çocuğun yanağından sızan kana karışmış gözyaşı?
- Dünyaya zulüm salan İsrail'den, insanları yetmeyince Müslümanları insansız hava araçlarıyla katleden ABD'den esirgemediğiniz empatiyi ve sempatiyi neden bizden esirgediniz?
- Ah kardeşlerim, hiç kimseyle çatışmayan sizler, asla karşısına çıkmayacağınız darbeci orduyla yüzleşmek için "Kefenimle yola çıktım" diyen, bu uğurda hem sizden destek alıp hem de sizin yolunuzu açan adamlar niye çatışyorsunuz, o adam size ABD ve İsrail'in Müslümanlara yaptığından daha büyük bir zulüm mü yaptı?
- Gezi Eylemleri gibi iyi niyetli başlayıp bir darbe teşebbüsüne dönüşen girişime destek veren kuruluşunuz BOYDAK'ın bu eylemini yazdığım için beni tehdit ederken bu yaptığınızın Cemile'nin sizi kardeşi bildiği için zoruna gitmeyeceğini ama Cemile'nin de bir sahibi olduğunu hiç mi hesaba katmadınız?
- Taraf gibi kıymetli bir gazeteyi sürece köstek olmak için boşaltırken hiç mi kolu kanadı kırılanları hesaba katmadınız?

-Bir iftira mağduru Salih Mirzabeyoğlu'nun hapiste geçirdiği yıllardan sadece bir günün hesaba katıp kendisine “terör örgütü üyesi” diyen manşetinizden dolayı hiç mi hayâ etmediniz?

-Amerika'daki Müslümanları haksızca ve hukuksuzca fişleyen FBI'a oradaki Müslümanları gammazlamak için bilgi verirken hiç mi tereddüt etmediniz?

-Hiç kimseye karşı eksik etmediğiniz hüsn-i zannınızı size “Bu kardeşlerim ne istedi de geri çevirdim?” diyen adamdan esirgerken hiç mi “Acaba...” demediniz?

Daha neler... neler... Tüm bunlara rağmen sizlere bugüne kadar hüsn-i zannımı yitirmedim, bunun için kendimle çok büyük bir mücadele içine girdim.

Yok Üstad'im yok, bu bir dersane meselesi değil, bu bir kırılıştır. Bile isteye seçtiğiniz bir kırılış, kendi öğretiniz dışındaki Müslümanları kırıp kırıp geçişinize bir tane daha eklemekten başka bir şey değildir. Gidiyor ve kırılıyorsanız uğurlar ola ama hiç değilse bunu az daha dürüstçe yapın, az daha vicdanlıca yapın.

Birliği telkin etme niyetiyle yazacağım yazımı iptal ederek, kendi kırgınlıklarımı ve kırgınlığımızı izah ettiğim, şu anda dahi yayımlatma tereddüdü duyduğum, üzülerek yazdığım, evvelinde iki rekât namaz ile Allah'a sığınarak yazdığım bu yazıyı yazmamın tek nedeni siz muhterem Hocam'ın “Kolum kanadım kırıldı...” başlıklı yazınızdır, zorlandığım için yazdım, mecbur bırakıldığım için yazdım.

Pek muhterem Fethullah Gülen Hocam, şimdi düşünüyorum da siz gerisini düşünmeden vermiş olduğunuz “ayrılığa devam” kararı ile ilgili yazdığınız o satırları yazdınız ve çekildiniz. Ya ben ne yapacağım, Cemaat talebesi olan birlikte kermes düzenlediğim arkadaşlarım, namaz tesbihatları sırasında bir seccadede yan yana Rabbime yakardığım dostlarım, bir haberin peşine birlikte düştüğüm gazeteci kardeşlerim ile yüz yüze geldiğimde ne yapacağım, ne yapacağız, o kalemi kırarken bunu hiç düşündünüz mü? Ah Hocam, sizin kolunuz kanadınız kırılmış, Allah şahit olsun bu kırgınlığımız içime yaradır, ama bende kırılacak kol da kanat da kalp de kalmadı sizlere karşı yitirdiğim hüsn-i zannımın sebebi olmanızdan yana ayrıca kederliyim. Bundan sonrası için bizler aciziz aciz olmayan Allah hak olanı bilmektedir.

Son olarak; ikide bir “Gayretullah'a dokunur” diyorsunuz da, Gayretullah'a dokunursa bu ümmeti bölmeniz dokunur. İki de bir Hudeybiye Sulh'u diyorsunuz da; Hudeybiye'de Rasulullah'ın karşısında müşrikler vardı, sizin ise karşınızda kardeşleriniz var, bir gün bile kardeş gibi görmediğiniz ama Allah'ın hatırına size kardeş gibi davrananlar var. Vaktiyle bize takiyyelerinize bozulduğumuzda “Bir yere gelene kadar böyle...” derdiniz, şimdi bir yere geldiniz, gücü elinizde tutuyorsunuz, bir yere geldiğinizde olacağınız şey bu muydu?

Karşılığında tarafınızdan cevap alamayacağımdan, “düşman” ilan edileceğimden, su-i zanlarınıza maruz kalacağımdan şüphem olmayan bu yazıyı, takiyyecilikleriniz ve icraatlarınız nedeniyle artık “güvenmediğim” sizlere ithaf ettiğim kadar kellesine kastettiğiniz “hizmet” neymiş bize gösteren güvendiğim tek bir adama gönül borcu olarak noktalarım. Bu sizlerin asla bilemeyeceği ahd'e vefâdır.

As-salatu hayrun mine'n derslane – الصلاة خير من درسخانه (Tahsin K)

“... Bazı insanlar nefsanî tutkularını İslâm diye dayatıyor birbirlerine. F.Gülen, İ.Eliaçık, A.Bayındır, H. Baş, Z.Beyaz, Y.N.Öztürk... Bundan mütevellit İttihad-ı İslâm önündeki en büyük engel İslâmcılık oluyor. Zira beşerî tasavvurlar ve dünyevî hesaplar Takdir-i İlâhi yerine ikame edilmek isteniyor. **İslâm bir tane ama yarı-aydın sayısı kadar İslâmcılıklar var.** Asla Tevhid edemeyecek fikir ve çıkar çatışmaları Hak Din'in kendisiymiş gibi gösteriliyor. Medyanın Tevhid'den ziyade nifaka ve şirke meyletmış olması ise yangına benzin dökmekte. Bu alimciklerin peşinden giden halk da şaşkın ve bölünmüş. [Amerikan saldırıganlığı](#) ve Ortadoğu'nun psikopat devleti İsrail ile kıyaslandığında bu bölünmüşlük Müslümanlar için belki daha büyük bir tehdit zira kanserli bir hücre gibi. “Bize” benziyor, “içeriden” besleniyor. Unutmamak lâzım ki her ağacın kurdu özünden olur ...” (Ali Parisî Hoca Efendi Hazretleri, 22.11.2013 tarihli hutbesinden)

F.Gülen'i kumar masasına yatırdınız ve kaybettiniz. Hepsi bu. (Tahsin K.)

« ... Seçimi Atatürk kazanacak... Sandıktan Mustafa Kemal'in askerleri çıkacak... Böyle bağırdı Deniz Baykal. Seçim sandığı bir loto değildir. Seçim sandığı bir kur'a, bir tombala değildir. Halk iradesinin ifade bulduğu seçim sandığı bir kumar masası (haşa) değildir. Bu hataya düşen CHP vehmettiği kumar masasına Atatürk'ü yatırdı ve kaybetti.

Dershane ve rant kavgasında görüyoruz ki Gülen cemaatine sızmış olan bazı dünyaperestler Fethullah Gülen'i kumar masasına yatırdılar ve kaybettiler. Hem iktidar olma şanslarını kaybettiler hem de Gülen'e duyulan sevgiyi, saygıyı kaybettiler. Zira aktif cemaat mensubu sayısının çok ama çok fevkinde bir sempatizan topluluğu vardı. Bunu kaybettiler. Cemaat patlamış bir balon gibi sönmekte. Ne yazık ki bu haddini bilmezler dershanelerde asgarî ücretle çalışanları, efendim Afrika'da ve Asya'da nice fedakârlıkla görev yapan ihlas sahibi Müslümanları kendilerine kalkan yapıyorlar. Bazen de talebeleri kalkan yapıyorlar kendilerine. Bu yazıktır, günahtır. Yapmayın bunu. F.Gülen'i kumar masasına yatırdınız ve kaybettiniz. Hepsi bu. Sizden büyük ALLAH var (C.C.) Artık tevbe ediniz ve iktidar hırsını, rant sevdasını terk ediniz. Müslümana yakışan da budur. ... » (Ali Parisî Hoca Efendi Hazretleri, 29.11.2013 tarihli hutbesinden)

Ekrem Dumanlı'nın mücade ettiği kadar nurcu olmak... (Ömer Atalay)

Kadere imân eden kederden kurtulur – مَنْ آمَنَ بِالْقَدَرِ آمِنَ مِنَ الْكُدْرِ

Sunuş: Amerika Birleşik Devletleri'nde, Connecticut'ta yaşayan bir okurumuz derslane kavgasının gölgelediği daha “derin” meselelere dikkat çekmiş. Mektubunu olduğu gibi yayınlıyoruz. (MY)

“Men dakika dukka”

Bugünlerde derslane meselesi memleket için ciddi bir dert olmuş! Nasılki bir zamanlar Kemalistlerin sürekli olarak laiklik elden gidiyor propagandası gibi sanki derslanelerin kapanmasındada tamamiyle hizmet elden gidiyormuş havası oluşturarak, bu hizmetteki samimi insanların ihlasına gölge düşürmektedir. Bununla beraber bütün derslanelerin bir araya gelip ortalığı ayaga kaldırması derslane lobisinin ne kadar güçlü olduğunu göstermektedir. Evet anlaşılın o ki hükümet derslaneler konusunda kendisini yeterince anlatamadığı veya bu kapatmanın alt yapısını oluşturmadağı ortadadır. Hükümetin derslane sorununu bir kanun ile degilde, eğitim kalitesini yükseltip vatandaşların derslaneye olan ihtiyaçlarını ortadan kaldırarak çözmesi beklenirdi, bunun dışında kanun ile yapılan düzenleme yapıcı ve uzun vadeli bir çözüm degildir. Bu konuyla ilgili Zaman gazetesinin önemli yazarlarından Ekrem Dumanlı'nın 25/11/2013 tarihli yazısında “Başbakan'a Acık Mektup” diye başlamış fakat içerik daha çok Acık bir manevi tehdit gibi algılanmakta. Sayın Dumanlı yazısına “eğilip bükülmeden gerçekleri dosdoğru söylemekle mükelleftir.”, “hak hakikati haykirmaktan ve tarihi bir hatanın onune gecilmekten” bahsetmiş. O zaman bizde acizane Sayın Dumanlıya şunu hatırlatmak isteriz acaba neden, geçen yıllarda üstad Bediüzzaman hazretlerinin varisleri olan muhterem abilerimizin hiçbir maddi menfaati gözetmeden sadece ALLAH rızası için kaleme aldıkları Sadeleştirme mevzusu ile ilgili mektubu hatırlatmak isterim, abilerimizin hak ve hakikati her zaman olduğu gibi dile

getirmeye çalıştıkları mektubla ilgili herhangi bir cevabı gazetenizde gündeme getirdinizmi!
Veya Samanyolu TV’de bu konu ile ilgili herhangi bir açıklamaya yer verdinizmi!

Herkesce malumdurki Risale-i Nur, Ali’nin Veli’nin kendi kafasına göre sadeleştirebilceği bir eser degildir. Müellifin ifadesiyle Risale-i Nur;

“Ne şarkın malumatından, ulûmundan ve ne de Garbın felsefe ve fûnunundan gelmiş bir mal ve onlardan iktibas edilmiş bir nur değildir. Belki semavî olan Kur’ânın,şark ve garbın fevkindeki yüksek mertebe-i arşisinden iktibas edilmiştir.”(Birinci şua)

Sayın Dumanlı yazınızda muhterem Hekimoglu ismail’in bir sözüne atıf yaparak kimsenin onu duymadığını ima etmişsiniz peki sizler üstadın varisi olan abilerimizin nesrettikleri mektubu duydunuzmu! yoksa o sesi duymakmi istemediniz! Lütfen biraz samimi olun! üstadın varisi olan abileri neden muhatap almadınız! Bizde üstadın varisi olan o abiler için bir acik mektup bekliyoruz.

Son olarak Rahmetli Hulusi abinin dedigi gibi “Felillâhilhamd, Allah’ımız bir, Peygamberimiz bir, kitabımız bir, dînimiz bir, ilâ âhir. Bu bir birler, bize yekdiğerimizi Allah için sevmek kaydını sağlamlaştırmakla beraber, ruhî, kalbî, ebedî, lâyemût bir birlik temin etmektedir. Hamd ve şükürler olsun, mü’miniz. Hayatta tesadüf edeceğimiz binlerle musibet ve acılara
مَنْ أَمِنَ بِالْقَدْرِ أَمِنَ مِنَ الْكَدْرِ (Kadere imân eden kederden kurtulur.)gibi çok müessir devamız var.” demeliyiz.

Gülencilik iman mı yoksa bir ideoloji mi? (Tahsin K)

“... Sultan-ı Muhabbet mülkünde ortak istemez. Cemaat liderlerine duyulan kurbiyet meşru sahanın dışına taşarsa iman sakatlanır. Böyle bir insan liderine toz kondurmaz ama ALLAH'a (C.C.) veya Peygamber'e (S.A.V.) en çirkin hakaretler edilince kılını kıpırdatmaz. Bundan mütevellit deriz ki cemaat mensubiyeti ancak Sahib-ül Mekân'a olan kurbiyeti tahkim ederse meşru olur. **Ümmet mensubiyeti zayıf iken cemaat mensubiyeti tahkim edilirse buna iman değil ideoloji denir.** Zira uhrevî değil dünyevî tasavvurlar vahiy ile değil beşerî akılla bina edilmiştir; Sultan-ı Muhabbet'e götürmez. Bu yolu tutanlar için hedef (الهدف), matlub (مطلوب), mahbub (محبوب) ancak dünyevî olabilir. [...]

Kardeşlerim,

Bir nazar ediniz bildiğiniz ideolojilere: Yeryüzü cenneti bina etme iddiasında olan komünizm, faşizm ve kemalizm gibi yollar hep şirke varmış, insanlara da zulüm getirmiş. Zulmet'e giden tâli yollar Sırât-ı Müstakîm'den sapmadır. İsmi "aydınlanma" koysanız bile karanlıktır. Rönesans deseniz bile ölümdür, hayatıyet yoktur. İlericilik deseniz bile ideoloji bir gericiliktir. [...]

Gülen'e meşru şekilde muhabbet besleyen din kardeşlerimiz hâlâ vardır amma ümmetimizin "Gülenizm" diye bir meselesi de mevcuttur artık; ki bu açık nifaktır. [...] Gülenizm ile humeynizm arasında tek bir fark görüyoruz: Birinciler kapitalizmi, ikinciler ise komünizmi örnek aldılar. Her ikisi de modern, her ikisi de pozitivist ideolojiler bunlar. İslâm bu değil. Bugün materyalist, maddeci, hazcı, hedonist dediğimiz insanlar Asr-ı Saadet'te de vardı. Bazen kendilerine "dehriyun" deniliyordu. Paraya taparken Kader'i, Kevniyat'ı, Ahiret'i reddetmeye kadar vardırıdılar işi. [...] Kimsenin külâhı boş kalmıyor. Müslüman tercihini doğru yapmalı. Hangi külâhı başına layık görecektir? Müslümanın hürriyeti burada başlar ve biter. Roller dağıtılır. Sahne, kostüm ve senaryo ise insanların değil Sahib-ül Mekân'ın takdirindedir ..."

(Ali Parisî Hoca Efendi Hazretleri'nin 02.11.2013 tarihli Kopenhag İslâm İlimleri Akademisi'ndeki hutbesinden)

Dershanelerin para alması caiz mi? (Tahsin K.)

“... Bediüzzaman hazretleri Risale-i Nur'da şeytandan ve siyasetten hangi maksatla Allah'a sığındığını anlatır. Bir adam, sırf kendi sözü haklı çıksın diye, yani egosu tatmin olsun, nefs-i emmaresi beslensin, o menhus zevki tatsın diye “müslüman olmasına rağmen” ümmetin kötülüğünü diliyor. Sözü doğru çıksın diye ümmetin kötülüğünü diliyor. Günümüz tartışmalarını görünce bendenizin de Euzübillahimineşşeytani ves siyaset diyelim geliyor. Menfaat uğruna ümmetin hayrına olacak kararlara itiraz ediliyor. Ne uğruna sorusunu kardeşlerimin kendine sorması lazım. Bir dirhem menfaat uğruna batmanlarca faide getirecek teşebbüslere karşı çıkmak ümmetin hayrını düşünmemek gibi geliyor bana.

... Bediüzzaman hazretlerinin en temel düsturu istiğnadır. Kimseye müdanaa etmemektir, hizmete karşılık kimseden maddi, manevi karşılık talep etmemektir. Üstad hayatı boyunca hediye dahi kabul etmemiştir. “Hizmetime karşılık sizden ücret talep etmiyorum. in ecriye ille alallah, ecrim Allah katındadır” ayetinin canlı bir tefsiri oldu. “Biz iman hizmetindeyiz, insanlar bu hizmeti yalnız Allah için yaptığımızı görmeli. Bir elimizde nur, bir elimizde siyaset topuzu olmaz. İki elimizle de hiçbir karşılık beklemeksizin hizmet düsturumuz olmalı” Hazret. Şimdi ortaya çıkan manzara şu: Sınavlara talebe hazırlayan ve bunun karşılığında talebelerden para talep edilen müesseseler var. Ticaret yapmak herkesin hakkı. Tacirlik dinimizde de sena edilmiş bir meslek. Fakat, bu müesseselere birer tekke, ibadethane gibi manevi manalar atfetmek üstadın istiğna düsturunu kökünden söküp atmak demektir.

...Üstad hazretlerinin talebelerini siyasetten uzak tutmasının hikmetini geçmişte Demirel'e "Nurcu" diyen kardeşlerimizle, 28 Şubat sürecinde Ecevit'i destekleyen abilerimizle, meşru bir hedefe gayr-i meşru yollarla, kemalata kem alatla talip olan hocaefendilerimizle yaşadık. Şimdi de bir başka tecellisini yaşıyoruz. Ve aynı safta namaza durduğumuz bu kardeşlerimizle ayrı düşmemiz kolumuzu, kanadımızı kırıyor.

Duamız birlik, beraberlik ve hidayettir. Selam Allah'ın yoluna tabi olanlara olsun.

*Sübhaneke allahümme vebi hamdike eşhedü en la ilahe illa ente estağfiruke ve etübü ileyk.
Allahümme sallı ve sellim ve barik ala eşrefi ve es'adi ve nur-i cemiil enbiyayi ve'l mürselin
ve ala alihi ve sahibi ve sellim ..."*

(Ali Parisî Hoca Efendi Hazretleri'nin 03.11.2013 tarihli Oslo Camii'ndeki hutbesinden)

Gülen Cemaati ile köprüleri atalım mı? (Tahsin K.)

«...»

Sual: Muhterem hocam, hizmet hareketinin geleceğini nasıl görüyorsunuz?

- Bir fikrayla anlatayım. Titanik gemisinde bir sihirbaz gösteri yapıyormuş. Fakat gösteriyi izleyen bir papağan en heyecanlı noktasında sihirbazın hilelerini anlatıveriyormuş. Sihirbaz da kızıyor ama papağanın sahibinden çekindiği için bir şey de yapamıyormuş. Titanik batınca sihirbaz can havliyle bir tahta parçasına tutunmuş, canını kurtarmış. Papağan da uçup yanına konuvermiş. Bir süre karşılıklı bakıştıktan sonra papağan sihirbaza dönüp “vallahi bu sefer gemiye ne yaptığını ben de anlayamadım” demiş. Hizmet hareketi yeni değil, yıllardır takip ediyoruz. Bizlere bir çok ters gelen, uyuşmadığımız şeyler oldu fakat dinimizde su-i zan haram olduğu için ve bu kardeşlerimiz de ehl-i din, ehl-i tevhid oldukları için hep destekledik, hatalarını, kusurlarını görmezden geldik. Geldiğimiz noktada ise hizmet hareketinin kendisine verdiği zararı anlamakta zorlanıyoruz. İnşallah bu hengameden hayırlı neticeler hasıl olacak. Ümmetin, üzerindeki ölü toprağını atıp canlanması için bir vesile olacak diye dua ediyoruz.

Sual: Hocam, yıllardır gazetelere, dergilere abone olarak, çocuklarımızı okullarında okutarak, finans kurumlarına paralarımızı yatırarak destek oluyoruz. Bu desteği sürdürmek dinen sakıncalı mıdır?

- Hayır bu konuda size desteğinizi kesin demem doğru değil. Aynı camide, aynı Allah'a abd olduğumuz arkadaşlarımız bunlar. Zaten siyaseten ayrı düştüğün bir insanı, hatta dinen bile ayrı düşsen en iyi hizmeti kimden aldıysan devam edeceksin. Efendimiz Yahudi'lerle de ticaret yapmıştı. Mekke'nin fethinde Kabe'nin anahtarlarını bir müşriğe teslim etmişti. Böyle bir ayrışma fitnedir, bunu kabul etmek mümkün olmaz. Fakat kardeşlerimizdir, kendilerini uyarmak vazifemizdir. Elimizden geldiğince bunu yapmakla mükellefiz.

Sual: Sizce hizmet hareketi bir muhalefet partisi kurmayı mı düşünüyor, dersane meselesini büyütüp siyasi bir ayrışmaya gitmelerini nasıl yorumluyorsunuz?

- Bir şey söylemek güç. Fakat belki de doğrusu bu. Türkiye siyasetinde bir muhalefet boşluğu olduğu muhakkak. CHP ve MHP yıllardır kendilerini yenileyemediler ve siğ ideolojilerden kurtulup gerekli olan muhalefet hizmetini ifa edemediler. Böyle bir ihtiyaç var. Belki de çok geç kalınmış bir ihtiyaç. Fakat bunun dini cemaat adına yapılmasını doğru bulmuyorum. Yani cemaat içinden bu işin sözcülüğünü yapabilecek çok değerli isimler varken Fethullah Efendi'nin bu rolü üstlenmesi doğru olmamıştır.

...»

(Cenevre'de yayımlanan İttihad-ı İslâm dergisinin Ali Parisî Hoca Efendi Hazretleri ile 04.11.2013 tarihinde yaptığı röportajdan)

Bizim cemaatimiz eskiden böyle miydi? (Fikret Uluşık)

Bir zamanlar mensubu olduğum , uğruna canımı verebilecek şekilde kendimi şartlandırıdığım , çevremdeki insanlara da destek olmayacaksanız köstekte olmayın telkinleri bir tehdit gibi beyan ettiğim günleri, yad ettiğim de hata mı etmişim acaba diye başlayan sorulara bir türlü son veremiyorum ,bir gönül hareketi yani cemaatin nasıl oldu da bu kadar siyasallaştı ve devleti kendisine müsavi gördüğü şekle şemale nasıl geldiğini hakkaniyetten ayrılmama temennisiyle yazmaya gayret edeceğim.

Civanmert Anadolu insanın gayretleriyle ayakta kalıyoruz ,biz öyle olmalıyız ki bu insanların hakkını taşıyabilelim sonuçta emin bir peygamberin ümmetiyiz ve öyle olalım; milletin milli onurunu milli gururunu ayaklar altına almayacak ve alabilecek hiç eyleme ne taraftarı seyirci dahi olmayacağız.Hakkı yaşatacağız yaşantımız insanlara timsal olacak...böyle fısıldanmıştı kulaklarımıza. Şimdi aman Allahım diyorum ben nerde hata yaptım nasıl oldu da bu kutsi cemaat bu hale geldi, milletin seçtiği başbakana ve hükümetine karşı gelebilecek eylemlerde bulunma hakkı elde etti Milletin milli onuru hani üst seviyede olacak hani derdest edilmeyecekti hani siz sadece kendi üzerine düşeni yapacak ve sadece bağlı bulunduğunuz kurumlarda okuma salonları vs. başarılı olmaya bakacaktınız.Hani vazifeniz kutsiydi , hani beşerin istidadlar sizi ilgilendirmiyordu.Bu cümleleri terennüm etmeye çalışırken bile gözlerim doldu. Acaba

bundan olabilir mi? Çoğu arkadaşımız o yıllarda şu cümleleri fısıldamıştı kulaklarımıza ‘‘cemaatin dersane ve okullarında ‘iş imkanı var ben o yüzden kalıyorum. Şayet bu mesele bu kadar kişiselleşmişse artık diyecek bir lafım yok bu konuda .

Hep bize şu söylenirdi: iyi insanlar bir yerlere atansınlar şu sınavlara katılın şu mülakata girin vs. eğer bunların hepsi şahsi menfaat için yapılmışsa, ileride adamlarımız en üst düzey makamlara gelecek o zaman otorite sahibi biz olacağız diye bizi kullanmışsanız ucu gayetullaha dokunacaksa bile ben size hakkımı helal etmiyorum , mavi Marmara olayında yetkililerden izin alınmalıydı denildiğinde iyi niyetli düşünüp okullarımızın geleceği için bunları yapıyor diye ses çıkarmadık.

Başbakanımız başlattığı çözüm süreci yaptığı yayınlarla darbe vurmaya çalışan medya gurubunuz oldu ses etmedik. Ses etsek yerle yeksan olacağız siz bir cemaatsiniz ve her şeyin en iyisini bilirsiniz. Belki konumuz dışında bir örnek vermek istiyorum .Geçenlerde esnaf bir abimizle muhabbet ediyorduk ,kendileri 20 seneye yakındır zaman gazetesi aboneliği olmuş yalnız son bir kaç aydır almıyormuş nedenini sorduğumda gezi olaylarında atılan manşetlerden bayağı rahatsız olmuş, ondan dolayı gazete ile ilişkisini kesmeye karar vermiş. Asıl bomba olaydan birkaç hafta sonra üst düzey bir cemaat abisi durumu düzeltmek adına ağzından şu cümleyi kaçırılmış’’ sen bilmiyorsun başbakan bir gecede 82 tane üst düzey adamımızı azl etti’’ .Şayet başbakana ve hükümetine bu icraatlarında dolayı bütün vücudlarımızla karalama kampanyası yapıyor ve yaptıysanız, hakkımız size helal değildir ey cemaat!

Gülen Cemaati'nde bir irfan eksikliği var, bir gevşeklik var (Tahsin K.)

04.11.2013 tarihinde Kuzey Ren Vestfalya İlim Yayma Cemiyeti'nde yapılan Gülen Cemaati mensuplarına özel buluşma toplantısında Ali Parisi Hoca Efendi Hazretleri'nin yaptığı konuşmadan:

"... Bismihî sübhanehu,

Aziz kardeşlerim. Server-i Enbiya Efendimiz (SAV) "üzerinize emir olarak Habeşli bir köle bile tayin edilse onu dinleyin ve itaat edin" buyurmaktadır. Malum-u aliniz, cahiliyye Arapları ırkçıydı. Asabiyet-i milliye sahibiydiler. Soy ve neseple övünürlerdi. Efendimiz (SAV)'in irşadı ile kölelik ortadan kalkmıştır. Habeşli bir köle olan Hz.Bilal'in (RA) günümüz tabiriyle Genelkurmay Başkanlığına getirilmesi bunun açık ifadesidir. Kölelik, ücretli hizmetçiliğe dönüşmüştür. Aynı sofraya oturduğun, yediğinden yedirdiğin, geçimini temin ettiğin, statüsü ancak işverenin yanında işçi olarak- ama günümüzdeki gibi emeği sömüren, karnını doyurmak uğruna mesailerle ömür tüketen işçiler değil, hakkının sonuna kadar verildiği, kariyer basamakları sonuna kadar açık, işçi olmak dışında Allah'a kullukta, beşeri münasebetlerde eşit olarak- mütalaa edilebileceğin hizmetçiler. Fakat vaesefa ırkçılık öyle bir hastalıktır ki, nefs-i emmarede kibirden beslenir ve şeytan o kökü daima sular. İrşad-ı Nebevi ile mücadele eden müminlerde de bazen bu hastalık su yüzüne çıkmış, Efendimiz, her defasında cahiliyye hallerini hatırlatan bu çıkışları takbih ve tekrih eylemiştir. Beyan ettiğimiz hadis-i şerifte de Habib-i Hüda, Şefi-i Ruz-i Ceza Muhammed Mustafa (SAV) hazretleri sahabe-i kiram

hazeratına ve bizlere seslenmekte ve mümin idarecilerimize -kibir damarlarımızı depreştiren, şeytanın iğvalarıyla itiraz eden, benliğimizi azdıran nefse değil- emirlerimize itaat etmemiz konusunda bizleri ikaz etmektedir.

... Dünya geçicidir. Bizler bu dünyaya ebedi ahiret yurduna aزیğimiz olacak aşkı tahsil etmek için geldik. Mürşidlerimiz, hocafendilerimiz bizleri bu yolda irşad ederler, Cenab-ı Hakka yakınlaşmak, O'nun muhabbetine nail olabilmek için bizleri edeple, erkanla, ilimle, amelle, irfanla, ihsanla mücehhez eylerler, yol gösterirler. Bir Allah dostunu tanımanın formülü basittir: Sohbetinden çıktığınızda sizde Allah'a ve Resulüne muhabbet, ibadet ve taate iştiyak hasıl oluyorsa o bilhak, muhakkak mürşid-i kamildir, Allah dostudur, doğru kişidir. Fakat o sohbet sende gevşeklik doğuruyorsa, ümmet-i Muhammed'e, mümin kardeşlerine karşı hırs, gadap, nefret, beddua gibi hislerle nefsinı tazyik ediyorsa o kişi ya kamil mürşid değildir, veyahud bil ki sen anlatılanları can kulağıyla değil, ten kulağıyla dinlemektesin. Her hal u karda insanın mümin kardeşine duyduğu adavet şeytandandır. Böyle hislerle kirlenmiş olanların tevbe, istiğfarla, gözyaşıyla, tazarru ile Cenab-ı Hakka yönelmesi elzemdir.

... Zor bir zamandan geçiyoruz. Bir taraftan alem-i İslam'da kavga, kargaşa, savaş, zulüm, diğer tarafta birbirlerine buğz eden, adavet eden müminler. Bizlerin vakit kaybetme lüksü yok, bütün mesaimizi hakikatleri insanlara ulaştırmak için harcamalıyız.

... İnsanımıza lazım olan irfanı dersanelerde de belki talim edebiliriz ama ne dereceye kadar? Kosinüs, sinüsün arasında, süblimleşmenin, periyodik cetvelin yanında, logaritmanın, türevin eşiğinde hangi irfanı, nasıl takdim edeceksin? Hocam biz kalen değil, halen anlatıyoruz diyorlar. Buradan çocuğu kurtarmak için bir kapı açıyoruz, sohbeta vesile ediyoruz diyorlar. Çok güzel bir düşünce. Ama ne yazık ki beklenen etki hasıl olmuyor. Eminim çok güzel hidayet hikayeleri de var bunların içlerinde fakat kendimizi kandırmayalım, bu rahlelerden şimdiye kadar ne bir Said Nursi (KS) yetişebildi, ne Hulusi Yahyagil (rh.a), ne de Mehmet Feyzi Efendi (K.s.). Hocafendi daha iyi takdir eder muhakkak ama cemaatte dışarıdan görünen şu ki, bir irfan eksikliği var. Gevşeklik var. Ne yardan ne serden vazgeçme hali var. Hz.Ali (KV), "din ve dünya ikiz kardeş gibidir. Dünya bozulursa din de bozulur, din bozulursa dünya da bozulur" buyuruyor.

... Şefkat tokatı tabiri Bediüzzaman hazretlerine aittir. Hazretin risalelerde anlattığı kendi ve sıddık talebelerinin şefkat tokatları hep dünyada sıkıntı çekmemek uğruna dinden verilen tavizler sonucu ortaya çıkmıştır. Takdir-i ilahiyi biz kullar bilemeyiz, diğer kullara gelen musibetlerin hangi cürmün neticesi olduğu konusunda yorum yapmamız ise edebi aşmaktır, bunu ancak Bediüzzaman gibi müşahede ehli yapabilir. Bendeniz ancak aciz bir talebesi olarak şunu tavsiye ederim kardeşlerime: Elmas hükmündeki ahiretinizi kırık cam parçaları hükmündeki dünyanın metayıyla karıştırmayınız. Matlubunuz rızay-ı ilahi, maksudunuz Allah olsun. Allah aşkı icad ettirir. Hizmet etmek isteyene Allah kapılarını açar. Yeter ki niyetinizi halis tutun.

Sübhaneka la ilmelena illa ma allemtena inneke ente'l Alimu'l Hakim ..."

(04.11.2013 tarihinde Kuzey Ren Vestfalya İlim Yayma Cemiyeti'nde yapılan Gülen Cemaati mensuplarına özel buluşma toplantısında Ali Parisî Hoca Efendi Hazretleri'nin yaptığı konuşmadan)

Dinler arası diyalog yerine önce müminler arası diyalog! (Tahsin K.)

08.11.2013 tarihinde Londra İlim Yayma Cemiyeti'nde düzenlenen Gülen Cemaati mensuplarına özel istişare meclisinde Ali Parisî Hoca Efendi Hazretleri'nin yaptığı konuşmadan:

“... Dinler arası diyalog yerine keşke önce müminler arası diyalog hareketi başlatabilsek. Sure-i Feth'de Cenab-ı Hak müminlerin vasfını 'kendi aralarında merhametli, kafirlere karşı şeditirler' diye irad ve ilan buyuruyor. Ümmetin hastalıklarındandır, biz Avrupa'da yaşayan müslümanlarda da çok görüyoruz: Bir toplulukta gayr-i müslim biri bulursa el üstünde tutuluyor, hataları, kusurları görmezlikten geliniyor, tolerans gösteriliyor, riyakarca tavırlar içine giriliyor. Fakat yanibaşında bir mümin kardeşin küçücük bir hata yapsa denilmedik şey bırakılmıyor, buğz ediliyor, neredeyse kafir muamelesi yapılıyor. Ayetteki müminlerin vasfı değil bu. Müslüman cemaatlerin durumu da içler acısı. Bu cemaat taassubu nereden geldi bulaştı bu müminlere anlamak mümkün değil, cehalet adeti bunlar. Irkçılık yok diye kendimizi kandırmayalım. Kabilecilik bu yapılanlar. Kendi içine kapalı, diğer müslümanlarla temas kurmayan, hatta tepeden ve düşman bakan tuhaf haller.

... Bir süredir dinler arasında diyalog diye faaliyetlerde bulunuluyor. Bir kere dinler arası diyalog temelden yanlış bir tanım, diyalog insanlar arasında olur çünkü. Dinin sahibi ise Allah'tır. Biz kullar Allah'ın dini üzerinde tasarruf hakkına sahip değiliz. İkinci olarak, ortada diyaloga girilecek ikinci bir din yok. Allah katında din İslam'dır. Hz.Meryem'e bühtan eden, kendinden başkasını hayvan olarak niteleyen Yahudilikle; mitraizmle iç içe geçmiş, Allah'a babalık, peygamberine ilahlık atfeden putperest Hristiyanlık nasıl hak din olarak vasıflandırılabilir? Bir de İbrahimi din diyorlar, güya üç dinin ortak özelliği İbrahimi olmasıymış. Haydi bunu söyleyen Hristiyan olsa, Yahudi olsa anlarım. Kur'an-ı Kerim'de İbrahim (AS) için açıkca 'ne nasraniydi, ne de Yahudiydi' diye buyrulmuyor mu? Bir

müslüman hangi selahiyetle günümüz batıl dinlerini İbrahim (AS) 'a atfedebilir, böyle bir aymazlık olabilir mi? Bediüzzaman hazretleri de sarahatle “la ilahe illallah” kelime-i tayyibesinin “Muhammeden Resulullah” ile tamam olduğunu, Resul-i Ekrem 'i tasdik etmeyenin ehl-i necat olamayacağını söylemiştir. İslam 'ın hiçbir devrinde de binbir türlü itikadi sapıklıklar görüldüğü halde Hz.Muhammed 'i kabul etmeden de kurtulunacağını iddia eden bir fırkayla karşılaşılmanın olması dikkate şayandır.

... Başörtüsü furuattandır, doğrudur. Yani usul-i dine dahil değildir. Başını örtmeyen bir mümin kadın kafir olmaz, dinden çıkmaz ama günahkar olur. Bu zaten hemen herkesin bildiği bir hükümdür. Hükümü aynen namaz, oruç, içki veya zina gibidir. İnsan namaz kılmayınca da kafir olmaz. Oruç tutmayınca dinden çıkmaz. İçki içince veya zina edince küfrüne hükmedilmez. İmanın yanında bunlar fürudur demek, bunları yapmasanız da olur demek değildir. Böyle bir içtihad metodu yoktur. Dinde bir hüküm diğer hükümlere göre önem sırasına sokulup, az önemli olanlar terke davet edilemez. Kaldı ki böyle bir içtihad, sadece bir sünnet olan sarığı çıkartmaya zorlandığında mahkemede zalimlere karşı “bu sarık kefedimdir, bu baş bu sarıkla birlikte çıkar” diye savunan Bediüzzaman 'ın meşrebine hiç uygun değildir. 28 Şubat gibi zalimin zulümünden inleyen müminlerin ahının arş-ı Rahman 'ı titrettiği bir hengamede muktedirlerin gazetelerinde röportajı yapan kişiye komplimanlarla hitap ederek böyle bir orta yol bulma telaşı üniversite kapılarında panzerlerin önünde, ikna odalarında sıkıntılar yaşayan, bu uğurda okullarını terketmeyi göze alan kardeşlerimizde bir burukluk yaşatmıştır ...”

Camia Örgütü: Doktor Frankenstein'in Ucubesi (Ömer Yavuzer)

Ailelerin hatta kişilerin bile mahremleri vardır. Aileleri içinde barındıran devletin de özel veya mahrem alanının bulunmaması sırlarının olmaması mümkün müdür? Aileleri ayakta tutan temel saik, maddi unsurlardan çok manevi unsurlardır. Manevi Gücü görmediğimiz malumdur. Tehditlere karşı insan beyni ve kalbi kemik ve deriyle korunmuştur. İnsan faaliyetlerinin görünen eylemlerinin kaynağı da bu beyin ve kalptir. Devletlerin de hareket etmesini sağlayan dinamik ilk başta görünmeyen bir derinliğe sahiptir.

Devletler için iki hayati risk mevcuttur. Koordinasyonsuzluk yüzünden devletin kurumlarının devlet içinde devlet gibi hareket etmesi. İkincisi de düşmanların yazılı hukuk kurallarının çevresinden dolaşarak devletin temel nizamlarını yok etmek için faaliyette bulunması. İşte bu yüzden gerek kurumlararası ahengi sağlamak gerekse kanunları tesirsiz hale getirmek isteyen güçlere karşı derin devlete ihtiyaç vardır.

Sözlüklerde “derin devlet”; otoritenin çıkarlarını gözetip kolladığı öne sürülen göz önünde olmayan örtülü güç olarak tarif edilir. Bu anlamda derin devlet doğal bir parçanın doğal bir sonucudur. Ama Türkiye’de devlet ile halk arasındaki sosyal sözleşme “silahların gölgesinde” yapılmıştır. Bu sosyal sözleşmeye (Anayasa) göre bütün vatandaşlar, tek tip (Kemalist, Türk ve Laik Müslüman (!)). Realite ve hakikate uygun olmayan bu durum sürekli “iç ve dış düşmanlar” üreterek ayakta kalabilmiştir. İnsanların kimi sevip sevmeyeceklerine bile karar

veren devlet, nasıl giyineceğimize de karışmıştır. Kanunlarını kutsal bir forma sokan devletin, kendini bir tanrı gibi değerlendirdiğini söylemek mümkündür. Bu sahte tanrı, sahte değerleri tedavüle soktuğundan kalpazanlığının yakalanacağından daima korkmuştur. Halkın değerleri üzerine inşa edilmediğinden dış destek kendisi için daima hayati olmuştur. Darbeci Generaller bile dış destek olmadan darbe yapamamışlardır. Sermayesi buz olan devlet, güneşin doğmasından daima ürkmüştür. İşte tam bu noktada devletin üst kademelerini “güneşin” varlığıyla korkutan bir takım çevreler, devleti çeşitli yöntemlerle ele geçirmeye çalışmışlardır. Devlet, güneşten korkarken çetelerde sürekli devletin korkacağı iç ve dış düşmanlar üretmeyi başarmışlardır.

1818 yılında Mary Shelley tarafından kaleme alınan “Frankenstein” romanındaki karakter yapay bir varlıktır. Shelley, romanında Fransız Devrimi'nin başlangıcı ve sonunu bir sembol üzerinden anlatmaya çalışır. Romanda, bir tıp öğrencisinin, Victor Frankenstein'in macerası anlatılır. Frankenstein, insan “yaratmak” ve böylece ölümsüzlüğün sırrına ulaşmak için mezar ve mahzenlerden topladığı ceset parçalarını bileştirir ve kimya ve elektrik gücünü kullanarak ortaya canlı bir varlık çıkarır. Fakat bu ortaya çıkan varlık tam anlamıyla bir ucubedir. Dev gibi büyük ve son derece çirkin olan bu insandan, diğer bütün insanlar tiksindir ve ondan uzaklaşmaya başlarlar. Bunun üzerine bu varlık bir kenara çekilmek mecburiyetinde kalır ve son derece büyük acılar çeker. Bu dayanılmaz acılar kendisinde intikam hissinin gelişmesine neden olur. İntikam hisleriyle kendisini meydana getiren Victor'dan intikam almaya karar verir. Victor'un sevdiklerini, ailesini ve yeni evlendiği eşini öldürür. Victor Frankenstein, yarattığı ‘ucubeyi’ öldürmek için O'nun peşine düşer, ancak yolda ölür. Ucube ise, yaşadığı acıya dayanamayarak kendini yok etme kararı alır ve ortadan kaybolur.

Devletlerin temel esasları hukuka uygun değilse kendini korumak için oluşturdukları güvenlik ve yargı kuvvetleri de ucubeye dönüşür. Önce kendisini var eden devletin etrafına saldırır. Türkiye’de derin devlet olarak Ergenekon Örgütü ile “ucube” arasındaki farkı ayırmak kolay değildir. Fail-i Meçhul cinayetler, uyuşturucu ticareti, iktidar oyunları vs. Siz yıllarca İslam Şeriatı tehdittir veya Kürt yoktur düsturunu bir kanun maddesi gibi uygularsanız, ucubeleriniz de olmayacak duanın peşine düşerler ve güya “vatan millet adına” güneşi yok etmeye çalışırlar. Güneşin öldürme, işkence vs. yöntemlerle yok olmadığını görenler bu sefer kendisini kandıran devletin peşine düşer. Yani demem o ki, devlet; kendi oluşturduğu derin devleti yok etmek zorundaydı. Aksi takdirde devlet yok olacaktı.

İşte tam bu noktada devletin üzerinde olan uluslararası güçler, eski devlet paradigması ile yeni derin devletler oluşturmaya başlamışlardır. 2006 yılında çıkan Terörle Mücadele Kanunu, tıpkı geçmişteki gibi farklılıkları bastırmak için kullanılmıştır. Derin Devletle, derin devletin metotları kullanılarak mücadele edilmiştir. İşin garip yanı, geçmişte derin devletin bütün eylemlerinin üstünü hukuki olarak örten mekanizmalar bu sefer, eskiyi yargılamaya başlamışlardır. Nihayet yeni kadrolarla MİT Operasyonu üzerinden Hükümeti devirmeye çalışmışlardır.

Hükümetler “ucube yaratmaktan” vazgeçmek zorundadırlar. 2010 KPSS Sınavı sonrası Bülent Arınç, aceleyle sınavda hiçbir sahtekârlık yok demesine rağmen çok kısa sürede sınavın bir kısmı sahtekârlıktan iptal edilmiştir. Devletin tepelerinden “ne istediler de vermedik” diye yakınmalar yükselmektedir. Bir başka milletvekili, emniyeti bile onlara bağladık itirafında bulunmuştur. Ucubeler, büyüdükçe daha büyük pay istemişler ve nihayet

Türkiye'nin dış politikasına bile yön vermeye çalışmışlardır. Çünkü onlara göre Türkiye Gemisi ABD ve İsrail'e demir atmalıdır.

Dershaneler üzerinden yapılan tartışmalara biraz yakından bakarsak çeşitli çevreler; “dershaneler kapatılırsa PKK, Güneydoğu'ya egemen olur” propagandasını yaptıklarını görürüz. Hatta bir yazar, daha da ileri giderek Emniyet'teki kadrolaşmamıza izin verin demiştir. Nazlı Ilıcak, camia isimli yapının MİT'ten kuşkulandığını ifade etmiştir. Kısaca DEVLETİN KENDİSİNİ KORUSUN DİYE TUTTUĞU ÖRGÜT, DEVLETİ TEHDİT OLARAK GÖRMEKTEDİR. Hatta Camia'nın “Çözüm Süreci'nden rahatsız olduğu ifade edilmektedir. Çünkü Çözüm Süreci ile Kürtler arasındaki bariyer kalkarsa devletin güvenlik bürokrasinin önemi azalacaktır. 2006 yılında çıkartılan Terörle Mücadele Kanunu, Terör Örgütü ile halkı adeta et ile kemik gibi birbirine yaklaştırmıştır. Today's Zaman Yazarı Emre Uslu, “Terörle Mücadele Kanunu'nun asla kalkmaması gerektiğini” ifade etmiştir. Bugün Gazetesi Yazarı Gültekin Avcı, 30 Eylül'de açıklanan Demokratikleşme Paketi'nde “Terörle Mücadele Kanunu'nda herhangi bir değişiklik olmamasını memnuniyetle karşıladığını” söylemiştir.

Kanunlar, dava dosyalarının mahkeme başlamadan basına servis edilmesini yasaklamıştır. Hatta mahkeme varken bile yönlendirici haberler yapılmasını da önlemiştir. Kanunun amacı, “çamur at izi kalsın” basitliğine düşmemektir. Ama gerek Cübbeli Ahmet Hadisesi, Ergenekon Davaları ve KCK Soruşturmasında kamuoyu, sanıkların baştan suçlu olduğu esasına göre oluşturulmaya çalışılmıştır. Ülkenin her tarafı adeta mahkeme salonuna çevrilmiştir. Örgüt veya siyasi davalarda genellikle bu yöntem uygulanmıştır. Amaç hem yargı eliyle muhalifleri temizlemektir hem de yeni derin devletin tohumlarını ekmektir.

Türkiye, şu an için Anayasa yapamamaktadır. İktidar, ülkenin sorunlarını realitenin şartlarına göre çözmeye çalışmaktadır. Ama en sonunda ayakları kanunların herhangi birisine takılacaktır. Zira üzerinde bulunduğu hukuki yapı realite ve hakikatlere uygun değildir. İktidar olmak için güçlü olmak dışında bir alternatif bulunmamaktadır.

George Orwell, “Bindokuzyüzseksendört” isimli romanında otoriter ve totaliter yönetimlerde var olan Gerçek Bakanlığı ve Sevgi Bakanlığı'na değinir. Esasen resmi ideolojinin olduğu bütün ülkelerde Gerçek ve Sevgi Bakanlığı bulunur. Türkiye'de de bulunmaktadır. 5816 nolu yasa ve Terörle Mücadele Yasası hem Gerçek Bakanlığı'nın hem de Sevgi Bakanlığı'nın eseridir. Mesela Türkiye'deki Terörle Mücadele Yasası yüzünden on binlerce insan, $2 \times 2 = 5$ demediği için mahkemeliktir. Ayrıca bu yasa, istihbaratın, Camia'nın ve Ergenekon'un can suyudur. Düşünen, seven, konuşan ve ağlayan insanlar en büyük tehdittir. İşin ilginç yanı şiir okuyan adamın zamanında da Gerçek ve Sevgi Bakanlığı hala yerinde durmaktadır. Romana dönelim.

1984 Yılında Okyanusya, Avrasya ve Doğu Asya dünyayı paylaşmıştır. Okyanusya'nın idarecisi Büyük Birader (Big Brother) tek başına ülkeyi düşmanlardan, halkı fakirlikten ve geri kalmışlıktan kurtaran, çağ atlatan “Yüce Lider'in” bütün özelliklerine haizdir. (Bu yüzden herkes “olmasaydın olmazdık” gibi sözlerle Yüce Lideri taltif eder.)

Okyanusya'da insanların yapılan her şeyden memnun olmaları ve yüzlerinden tebessümü eksik etmemeleri gerekir. İşyerinde, yolda, otobüste, trende, asansörde, ev içinde, mutfakta ve bilhassa tuvelette, ‘Büyük Birader'in’ gözü-kulağı vazifesini gören ‘telescreen’ler, insanları

mutlu fotoğraflar vermeye mecbur etmektedir. Okullarında andımız okunmaktadır. Her gün varlıklarını birilerine armağan ederler. Ama and kalksa da başka tabular ve heykeller yerindedir.

Winston Smith, telescreen'e, yani ses ve görüntüyü hem alma, hem de iletme yeteneğine sahip olan ekrana yüzünü döndüğünde, yüz hatlarını hep memnuniyet açısına ayarlamaktadır. Çünkü 'Büyük Birader'in' ülkesinde (Okyanusya'da) insanların ümitsiz olmaları veya rejime dargın gibi davranmaları suçtur. Gözlerindeki tek bir parıltı foyalarını meydana çıkarabilir ve muhalif (terörist) muamelesine tabi tutulmasına sebep olabilir. Türkiye'de Çin'den daha fazla terör mahkûmu vardır. Hatta dünyada en çok terörist Türkiye'dedir. Bu teröristler adam mı öldürmüşler, bomba mı yapmışlar veya yapanlara yardım mı etmişler. Hayır, hüzünlü bir şiir okumuşlar veya evden çıkarken gülmeyi unutmuşlar.

Yüz suçu (facecrime) işlemek, 'Büyük Birader'in sağladığı imkânları hafife almak veya rüyada bile olsa, O'na muhalif bir tavır takınmak, affedilmesi mümkün olmaya bir suçtur. Ancak alınan bütün önlemlere rağmen Okyanusya'da, Büyük Birader'e boyun eğmeyen ve direnen birileri çıkabilmektedir. Ne yazık ki, insanı robotlaştıran bir teknoloji daha icat edilemedi. Olur, olmaz yerde şiir okuyanlar, pankart asanlar, telefonla konuşanlar, Hâkimiyet Allah'ın diyenler veya Kürtçe anadilde eğitim isteyenler hep var olmuşlar. Ama çare var. Özel ve Yüce Yetkili Adalet mekanizmaları ne işe yarar. Zaten Gerçek ve Sevgi Bakanlığının olduğu her yerde bir de daha tam ne işe yaradığı belli olmasa da Adalet Bakanları mutlaka olur.

Olan biten her şeyde bir tuhafılık sezen Winston Smith, "Gerçek Bakanlığı'nda" yaptığı tahrifat işlemleri esnasında, sahtekârlığı ayan beyan ortaya koyan bir belgeyi görünce, muhalif kanaatleri gelişir. Vaktiyle muteber parti liderleri oldukları halde ihanetle suçlanmış. 'Sevgi Bakanlığı'nda suçlarını itiraf etmiş kimselerin suçsuzluğunu kanıtlayan fotoğrafı gazete haberlerini yanlışlıkla önünde bulur. Gerçek Bakanlığı'nın bir elamanı olan ve dudaklarını kıpırdatmadan konuşmakta şaşılacak bir hüner sergileyen Julia ile tanışıp, O'nun da belirli düşüncelere sahip olduğunu görmek Winston Smith için sonun başlangıcı olur. Çok geçmeden kendisini "Sevgi Bakanlığı'nın" zindanlarında bulur. İnsanlar zaten en iyi zindanlar da yaşar.

Güvenip aykırı fikirlerini açtıkları O'Brien burada karşılımlarına işkenceci olarak çıkmıştır. Sayısız işkence seanslarında 'iki kere ikinin beş ettiğini' bir türlü itiraf etmeyen Winston Smith, her düşünce suçlusu için ayrı, özel ve en çok korktuğu işkence biçiminin hazırlandığı 101 No'lu odada nihayet teslim olur.

Artık Büyük Birader'i sevmeyi öğrenmiş, 'iki kere ikinin beş ettiğini' ve bunun kesin doğru olduğunu kabul ve tasdik etmiştir. Resmi İdeolojiyi kabul etmiştir artık!.. Gerçekleri savunan ve içi sevgiyle dolu birisidir. Ne mutlu Türküm Diyene!.. Türkiye, laiktir laik kalacak!.. Olmasaydın Olmazdık!..

İtiraf sonrası günlerini, önceki itirafçılar gibi 'Kestane Ağacı' kahvesinde geçirmeye başlamıştır. Kimse yanına yaklaşmak istemediği için boş masasında rahat rahat oturur, az iş yapıp bol ücret alır. Büyük Birader'i (Big Brother) neden daha önce bir türlü sevmediğine hayıflanır. Geçen ömrünü papağan gibi mutlu, maymun gibi mesut yaşayabilirdi oysa.

Fakat çok geçmeden, ense köküne saplanan bir kurşunla can verir. İşte acı olan burası. Ne yaparsa yapsın insan ölümden kaçamıyor.

Şu soruyu sorarak kapatalım konuyu: 28 Şubat Süreci'nde brifing alan yargı ne zaman HİDAYETE erdi de darbeleri yargılamaya başladı. Hükümet ayakta kalmak istiyorsa üç şey yapmadan ayakta kalamaz.

Birincisi: İktidarın asla paylaşılmaz olduğunu bilmelidir. Hz. Muhammed (sav) boşa "ikinci halifeyi öldürün" dememiştir. Öldürmezseniz devlet ölür. Abdülhamid (rh.a); Hareket Ordusu'nu yok etseydi ayakta kalabilirdi.

İkincisi: Ucubenin beslendiği Terörle Mücadele Kanunu kaldırılmalıdır.

Üçüncüsü: Fay hatlarını besleyen (KCK ve İslami Çevrelere) yapılan haksız operasyonları yok etmek için derhal ve kayıtsız Genel Af çıkartılmalıdır.

Gerçek Nurculuk ve Çakma Nurculuk (Ekrem Senai)

Üstad Bediüzzaman bugünü görür gibi yazmış:

“... Beşinci esas: Risale-i Nur şakirtlerinin, mümkün olduğu kadar siyasete ve idare işine ve hükümetin icraatına karışmamak bir düstur-u esasîleridir. Çünkü hâlisâne hizmet-i Kur'âniye, onlara herşeye bedel, kâfi geliyor. Hem şimdi hükmeden öyle kuvvetli cereyanlar içinde siyasete girenlerden hiçbir kimse, istiklâliyetini ve ihlâsını muhafaza edemez. Her halde bir cereyan onun hareketini kendi hesabına alacak, dünyevî maksadına âlet edecek, o hizmetin kudsiyetini bozacak. Hem maddî mübarezede şu asrın bir düsturu olan eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdat ile, birinin hatâsıyla onun mâsum çok taraftarlarını ezmek lâzım gelecek. Yoksa, mağlûp düşecek. Hem dünya için dinini bırakan veya âlet edenlerin nazarlarında Kur'ân'ın hiçbir şeye âlet olmayan kudsî hakikatleri, bir propaganda-i siyasette âlet olmuş tevehhüm edilecek. Hem milletin her tabakası, muvafıkı ve muhalifî, memuru ve âmisinin o hakikatlerde hisseleri var ve onlara muhtaçtırlar. Risale-i Nur şakirtleri, tam bitarafane kalmak için siyaseti ve maddî mübarezeyi tam bırakmak ve hiç karışmamak lâzım gelmiş ...”
(Şuâlar, On Dördüncü Şuâ, s. 568)

Başbakan İhanete Nasıl Cevap Vermeli? (Ömer Yavuzer)

Jüristokrasi; yargıçlar yönetimidir, daha doğrusu yargı mensuplarının Adalet üstü güçler gibi hareket etmesi. Türkiye’de Jüristokrasi var mı? Sorunun peşine düşmeden önce sis perdelerini kaldıralım.

Türkiye ilginç bir ülke!.. Darbecileri esas duruşa geçiren de yine onlardan brifing alan da aynı yargı. Partileri kapatan da onlar, kendince bölücülerini huzura çağıran da. Menderes’i sallandıranlar da Kenan Evren’e selam duran da aynı çevre ve sonra güya Paşa’yı yargılayan da. Dikkat edin her devrin el üstünde tutulanları onlar. İktidarsanız hizmetinizdedir de ondan. Bu yeni dönemde de hükümeti yıkmak için araç. 7 Şubat Darbe Girişimi de onun eseri.

Son olayda kapalı mekanizmasıyla kılıç sallıyor. İki savcı ve yoldaş polisler yargı operasyonu yapıyorlar. Mahkeme de gizli olsaydı arkamızı döndüğümüzde Erdoğan’ı cezaevinde ziyaret edebilirdik.

Darbecilerden brifing alanların Hükümetle darbeciler arasında hakem olması korkunç bir illüzyon. Ama darbecilerin karşısında esas duruşa geçenler asla yargılanmamış. “Kol kırılır yen içinde kalır.” Ama Balyoz Davası’nda dijital yani bozulabilir yani taklit edilebilir delillerle (!) emir komuta zincirine uymak zorunda kalanların hayatını kararttılar. Erkeklik taslayıp hükümete dokunmayı ima edene acımam ve hoş görmem nidaları... Nuh Mete

Yüksel ve parti kapatmaya çalışan Sabih Kanadoğlu'nu vs. görmezseniz bu kof kabadayıya inanmanız mümkün.

Diyarbakır'daki milletvekilleri!. Anayasa Mahkemesi kararına rağmen koğuşta. Çözüm Süreci ise büyük risk atıldı. Çadır kuranlar bugün Hükümetin de çözümün de canı cehenneme diye bağırıyorlar, resmen.

İnce İnce Döşenen Fay Hatları...

Bazıları diyor ki; ABD elindeki teknoloji ile İstanbul'da deprem meydana getirebilir. İddia absürt ama sosyal fay hatları için değil. Niye?

Üç fay hattından bahsedelim: Asker, Kürt ve Din!..

İlker Başbuğ, darbe suçundan müebbet hapse mahkûm. Darbeyi kendi kapattırdığı internet sitesi üstünden yapmış. Başbakan, bile İlker'in hapse atılmasından rahatsız ama aslanlar darbecilere acımayız diyor. Asker ile hükümet fay hattı oluşturulmuş olmasın!..

KCK Soruşturmalarıyla on binlerce insan savcının huzurunda!.. Feci suçlar; telefonla konuşma, belediye de hizmetli olma vs. fındikkabuğunu dolduran suçlar. Hızlarını alamamışlar Ali Bayramoğlu da kurban edilecekmiş. Camia pompalıyor; "paralel devlet!".. Kürtler ile Hükümet arasındaki fay hattı!..

Kamuoyu bilmez!.. Şahımerdan Sarı.. "Dinlerin Tasnifi" isimli kitapta Dinlerarası Diyalog adlı kepezeliği eleştiriyor. Açılıyor Vasat Adlı Terör Örgütü davası. Sanıklardan birinin aldığı ceza 6 yıl 3 ay. Adana 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nin sanıklardan biri hakkındaki gerekçeli karar (2010/64): "Sanık, (...) telefonda Hâkimiyet Allah'ındır demiştir. Bu sözle Demokratik Laik sisteme art niyetli olduğu ortaya çıkmıştır." Yargıtay Cumhuriyet Savcısı, mahkemeye "şaka mısın" demiş ama Yargıtay yargılanan 15 kişiyi onlarca yıl hapse mahkûm ediyor. Camia güya dini çete ama Hâkimiyetin Allah'ın olmasına tahammül edemiyor mu diyeceğiz. Kim yaparsa yapsın; dini fay hattı!..

2006-2012 yılları!.. Dünyanın en çok terör örgütü mahkûmiyetlerinin yaşandığı yıllar. Çin bile çok arkalarda. İşte bundan dolayı "Demokratikleşme Paketi", kimse üzerinde heyecan oluşturmadı.

2010 KPSS Sahtekârlığı bugünün çapulcuları için yapılmış olmasın. Gençler bu KPSS'den sonra devletten umudu kesmiş olmasın. Memur olmak için illa Camia Örgütü üyesi olmak mı lazım? Yine örgütün, mahkemelerde yargılanan kimselere düşman gibi saldırması Hükümetle yargılanan kimseler arasında bariyer oluşturmak için olmasın. Ya da Hükümete "onu alma beni al" yakarması. Mühendislik ustaca planlandı ve Sosyal taraflar keskinleşti nihayet Gezi'yle beraber hadiseler dış güçlerin kontrolüne geçti.

Peki, ne yaptı Hükümet, yargı alanında 10 yılda? Makyaj!.. UYAP vs. ıvır zıvır işler. Salih Mirzabeyoğlu bile içerde. Meşhur TMK, bu dönemin eseri. Devlet içinde devlet olan ve Başbakanı bile hastane yatağında alacak olan Özel Yetkili mahkemeler de keza.

Şimdi diyor ki; “askerlerin içerde olması beni üzüyor.” Fay Hatlarıyla oynamayı iyi biliyor. Türkiye yeniden dizayn ediliyor. Kahramanımız yine sahnede: Yargı!..

Çelik Çekirdek çok daha derin!.. Hilafetin kaldırılmasından beri uluslararası mutabakatla orada duruyor. Zaten İslam'ı yasaklayan ve Kürtleri yok sayan bir otorite dış destek olmadan ayakta duramazdı. Darbeler bile dış destek mutabakatıyla.

Milletin iradesinin egemen olmaması için kurgulanan oyun basit: Halkla devlet arasına perde çekmek ve halkı birbirine kırdırmak!.. Hükümet burayı görmüyor. TMK'yı kaldırsa ve resmi örgütlenme kanallarını açsa çok şey kendiliğinden zaten değişir.

Aslında Başbakan, oyun büyük, biliyor. “Bazı şeyleri açıklarsam yer yerinden oynar!..” sözü O'na ait. Ama kağıt parçalarıyla bu yapı yıkılmaz. Son Osmanlı Şeyh'ül İslam'ı Mustafa Sabri Efendi (rh.a)!.. Mısır'da ikamet etmekte Hasan el Benna (rh.a)'ı fazla ılımlı bulan birkaç genç, büyük alimin ziyaretçisi. Gençler, devlete karşı bir an önce silahlı mücadele ve suikast faaliyetleri yaparak “İslami Devrime” açılan kapıyı açmak istiyor. Samimi bir heyecan ama büyük alim, Mısır ve Türkiye'deki İslam karşıtı devrimlerin sadece birkaç yöneticilerin heva ve heveslerinden kaynaklanmadığını ve başta Yahudiler olmak üzere birçok gizli örgütün faaliyetlerinin bir sonucu olduğunu anlatır. Suikastlarla istikrarsızlık oluşabilir ama istikrarlı yönetim olmaz. “İlmi ihya edin ve cemaatleşin!..”

İki Büyük Oyun Daha: Suni Alevi Fayı ve Seçim Hilesi Köpürtmesi

Ne olacak peki?

Uluslararası (İngiltere, ABD ve İsrail) çevrelerden ihale alan Camia Örgütü, büyük bomba “seçim hilesi” yaygarasına hazırlanıyor. Ama ondan önce yapılacak işler var. Esas bomba şu: Bilirsiniz Camia Örgüt üyeleri devleti çok iyi bilirler. Hassas bilgileri DHKP-C'ye ileterek eylem hazırlığı çoktan başlamış olabilir. Boşa dağlarda Alevi-Sünni Platformları veya Cami-Cemevi projesi üretmiyorlar. Alevilik de bu ülkenin diğer bir fay hattı!.. Senaryodan filme geçme aşaması tamamlanmak üzere.

Artık Türkiye'nin Altı Üstüne Gelmeli

Başbakan, tarihe kayıt için elindeki belgeleri açıklamalı ama. Günü kurtarmak daha önemli. Benim Başbakan'a teklifim açık: TÜRKİYE'NİN ALTINI ÜSTÜNE GETİRİN!.. Siz getirmezseniz alçaklar getirecek!..

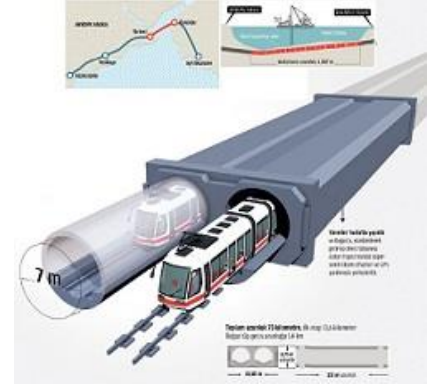
Toplumun tüm fay hatlarını yanınıza çekmek, dinamik kesimlerden destek almak için AF çıkartın. 10 yıldan beri yargıyla sosyal fay hattı inşa etmek isteyenler düşünsün. Seçimlerden sonra SOSYAL SÖZLEŞME VAAT EDİN. Afallayanlar düşünsün. Aile Sigortası getireceğinizi söyleyin. Oyunu yeniden yazmak zorunda kalsınlar. Kredi Borçlarının faizlerini silin!.. Faiz Lobisi ayaklarınıza kapansın!.. Bombayı ellerine verin!..

Bakalım o zaman Camia Örgütü ne yapacak? Kılınınıza dokunma imasında bulunanlara Pensilvanya kapılarını açın. Evet, TÜRKİYE'NİN ALTININ ÜSTÜNE GELME ZAMANI GELDİ.

Yolsuzluk yapılan ülke böyle mi olur? (Ufuk Coşkun)

“ ...

Kürt sorununu çözme konusunda ısrarlı ve bölgede ciddi bir aktör olmaya hazırlanan Türkiye'ye dönük hem içeriden hem de dışarıdan ciddi saldırılar yapılmakta. Türkiye'nin bilhassa seçimler sonrasında daha da güçlenerek Ortadoğu'da Kürtlerle birlikte etkili bir rol üstlenecek olmasından rahatsızlık duyulmaktadır.. Geçenlerde kendisiyle röportaj yaptığımız İlhami Işık'ın da tespitiyle bu sefer saldırı çok büyük. 16 Aralık'ta AB ile yeni bir döneme girileceğin sinyalleri gelmeye başlarken, yine aynı tarihlerde Diyarbakır'a gelen Barzani'nin PYD ile Erbil'de anlaşması ve ilk kez Irak'tan gelecek petrol parasının Halk Bankası'nda tutulacak olması gibi hadiselerin yaşandığı tarihlerde; eş zamanlı olarak yolsuzluk operasyonları başlatıldı, polis Halk Bankası'nı bastı ve BDP milletvekillerinin tutukluluğunun devamına karar verildi. Gezi olaylarında olduğu gibi bu gelişmelerde de hedef yine başbakan nezdinde tüm Türkiye'dir.

Kuşkusuz yolsuzluk yapan, milletin parasını gasp eden, her kim olursa olsun cezasını çekmelidir. Bunları bulup çıkarmak ise yargının vazifesidir. Ne var ki muhalefetin ivedilikle iddialar üzerinden iktidarı hedef alan açıklamalarda bulunmaları da manidardır. Bu hem yargıyı etkileme açısından sorunludur/suçtur hem de bu tutumları gayri ahlakidir. Diğer taraftan operasyonlarla ilgili dinlemelerin altı ay kadar evvel kesildiği dolayısıyla bu zamana kadar bekletildiği biliniyor. Bazı provokatör yazarların ise dört ay kadar evvel operasyonlara dönük attığı tweetler de biliniyor. Hükümet yetkilerinin bile operasyonu basından öğrendiği, kimseden izin alınmadan başlatılan ve bazı görüntülerin basına sızdırıldığı bu girişim sanılanın aksine basit sıradan bir operasyon olmayıp önceden planlanmış ve üzerinde çok ciddi çalışılmış bir operasyondur. Bu tür farklı operasyonların ve saldırıların olma ihtimalini de göz önünde bulundurduğumuzda, hedeflenenin; seçimler öncesi hükümeti yıpratmak, siyaseti kilitlemek, barış sürecini kesintiye uğratarak ülkeyi 90'lı yıllara geri götürmek olduğu anlaşılmaktadır. Meselenin başından beri basit bir dersane meselesi olmadığı belliydi. Görülen o ki; dersaneler gündeme gelmemiş olsaydı da bu tür operasyonlar olacaktı.

Yolsuzluk yapılan ülke böyle mi olur?

Yolsuzluk yapılmamıştır demiyoruz ama insan sormadan da edemiyor: bugün Türkiye'yi ayağa kaldıracak kadar büyük yolsuzlukların yapıldığı bir ülkede nasıl olur da milli gelir son 10 yılda 230 Milyar dolardan 800 Milyar dolara yükselsin? Ve nasıl olur da 6.101 kilometrelik bölünmüş yol bugün 21 bin 227 kilometreye çıkabilir? Bu kadar yolsuzlukların yapıldığı bir ülkede nasıl olur da bugüne kadar hiçbir iktidarın başaramadığı IMF'ye borcun kapatılması dâhil Marmaray gibi dev projeler hayata geçirilebilir? Örneğin 28 Şubat'ta 26 bankanın halkın kesesinden hortumladığı para, 65 milyar dolardı ve ardi ardına krizler patlak vermişti. AK Parti hükümeti döneminde ekonomik krizler yaşanmadığı gibi ülke global krizden bile tam anlamıyla etkilenmedi. Kısacası yolsuzluk operasyonların ardından neler çıkacağını kestiremiyoruz ama ortada psikolojik algısı önceden oluşturulmuş, planlı, programlı bir engelleme girişiminin olduğu kuvvetle muhtemel. Çünkü yolsuzluk iddialarından aklanılsa bile yapılan propagandalarla bunun kamuoyundaki tesiri farklı olacaktır. Bu yüzden önümüzdeki seçim mitinglerinin tam da bu noktada provoke edileceğini tahmin etmek güç değil.

Kürtler seyirci kalmamalı

Sayın Erdoğan'ın 1991 yılında hazırlattığı Kürt raporundan da anlaşılmaktadır ki başbakan daha o yıllarda Kürt sorununa dönük sağlıklı çözüm önerileri sunmaktaydı. Yine o yıllarda Kürt sorununu özgürlükler çerçevesinden ele alan ve bu meselede radikal adımlar atmaya hazırlanan bir diğer önemli isim de rahmetli Özal'dı. Özal tam da bugünkü yapılar tarafından yalnızlaştırılmış ve hedefe konulmuştu. Çünkü Kürt sorununu çözen bir Türkiye bölgede ciddi bir aktör olarak oyun kurucu rol üstelenecektir. Bu da bilhassa Ortadoğu'da hesapları olan ülkelerin çıkarına olmayacaktır. Bu yüzdendir ki Türkiye'nin Kürt sorununu çözmesi ve kendi içinde zenginleşmesi, demokratikleşmesi ve tüm farklılıklarıyla barışık özgür bir ülke olması istenmiyor. Son günlerde sosyal medyada bazı Kürtlerin bu kavganın tarafı değil, ne hesapları varsa görsünler, biz bu sefer seyirciyiz demeleri hala meselenin ciddiyetini idrak edemediklerini göstermektedir. Oysa her zaman olduğu gibi Türkiye'de barışın, huzurun ve özgürlüklerin yerleşmesini arzu etmeyen illegal yapılanmalar barış sürecinin en önemli aktörü olan başbakanı hedefe koymuşlardır. Bu bakımdan Kürtler bu hassas dönemde tavırlarını siyasi iradeden, barıştan ve çözümden yana koymak durumundadırlar.

Artık net olma zamanı, herkes safını belirlesin

Türkiye şüphesiz çok kırılgan bir dönemden geçmektedir. Her dönem olduğu gibi siyaset yine içeriden yapılan müdahalelerle engellenmek isteniyor. Bu her şeyden evvel milyonlarca seçmenin iradesine/ seçimine yapılan bir saygısızlıktır, edepsizliktir. Bu dönem aynı zamanda safların belirginleştiği de bir dönemdir. Bu vakitten sonra Türkiye'de yaşayan insanlar artık tam olarak ikiye ayrılmış durumdadır. Bu iki kesimin mücadelesi Türkiye'nin geleceğini yön verecektir. Bu bakımdan dili, ırkı, inancı ne olursa olsun barıştan, özgürlüklerden ve insandan yana tavır koyanlarla bunun tam karşısında olanlar arasında sıkı bir mücadeleye tanıklık edeceğiz. Türkiye bu vakitten sonra yargı ve emniyet vesayetini kaldıramaz. Sayın Arıncı'nın ifade ettiği gibi devletin içindeki illegal yapılanmalar bir an önce deşifre edilmeli, barıştan ve özgürlükten ise asla taviz verilmemelidir. Bilinmelidir ki insan hakları ve özgürlükler ne kadar genişlerde vesayetçilerin alanı da o denli daralır. Kirli tuzakların kurulduğu/kurulacağı bir dönemde herkes üzerine düşen sorumluluğu yerine getirebilmelidir. Evet, bu sürecin adını koyalım Türkiye'de bir darbe teşebbüsü söz konudur. Ancak bilmeleri gereken; ne kadar tuzak kurulursa kurulsun Türkiye'nin artık eski Türkiye olmadığı gerçektir. Bizden hatırlatması...

Ümmî beddua etmez ama cahil eder (Mustafacan Ozdemir)

İçeri Kapamak, Dışarıda Bırakmak¹

Kovalar şiirsizler düşmanlarım ayağa kalksınlar!²

“Fitne adam öldürmekten daha büyük bir günahdır” Ben demiyorum Vallahi Kur’an diyor.³ Pek bol alıntılarla başladığım bu yazının nereye ve nasıl varacağını hiç bilmiyorum. Tek bildiğim bir şeyler oluyor ve hiç Müslümanca şeyler olmuyor.

Allah rahmet eylesin Ruhi Özcan hocanın Vahiy Kültürü kitabında İbni Kesir'i kaynak göstererek alıntılardığı bir cümle vardır:

“Siz Allah’ın söylediklerine karşılık kimin sözlerini dinliyor ve onları icra ediyorsanız onun kulusunuz.(kölesisiniz daha makul. MCÖ)”

Müslümanlar iktidar olarak modernleştirme sürecine sür’at ile ve hazırlıksız bir halde sürüklendiler. Yusuf Kaplan hocanın ifadesiyle “hızla ve hazla” yaşar bir boyuta indirgediler tahayyül ve tasavvurlarını. Mal ve mülk ile imtihan olma sürecinin içerisinde kendilerini kaybettiler. Şehvet, nefsi duyguların kümülatif bir raddesidir. Bu yüzden en büyük cihadın nefis ile olduğunu bize buyurmuştur Hz. Peygamber. Semih Kaplanoğlu mealen “Her şey bize zamanın nasıl aktığını unutturmak için tasarlanmış gibi.” der. Zaman ve mekan algısını kaybeden Müslüman bihaber bir beşer oluyor ve Allah inancını da kaybediyor. Putlara kulluk süreci bilinçsizlik evresinden itibaren tüm hakikate galebe çalmaya başlıyor. Ne kadar dünyevileşirsek o kadar köleleşiyoruz. **Önümüzde bir seçim var evet, kul mu olmayı seçeceğiz yoksa köle mi olacağız? Erich Fromm’ca sorar isek sahip mi olacağız yoksa olacak mıyız?**

“Her kim bu çarçabuk geçen dünyayı dilerse ona, yani dilediğimiz kimseye dilediğimiz kadarını dünyada hemen verir, sonra da onu, kınanmış ve kovulmuş olarak gireceği cehenneme sokarız.” İSRA/18

Cahil ile ümmi arasındaki fark ateş ile su arasındaki fark kadardır. Cahil, cehalet sahibi demektir. Okuma yazması olan, bilgiye ulaşma kanalları açık fakat bilgiye ulaşmamış kişi. Ümmi ise okuma yazması olmayan yani bilgiye ulaşma kanalı kapalı kişi demektir. Hz. Peygamber bir ümmi idi, üzerine lanetler yağdırılan bir çok isim ise cahil idi. Ümmi olan halkımız “kocakarı” itikadına sahip bozulmamış bir kültür koduna haizdir. Dedesi, anneannesi vs. olanlar mutlaka bed bir dua ettiklerinde azarını işitmişlerdir bu aile büyüklerinden. Çünkü koparılmamış bir medeniyetin aktarımı her nasılsa ilmek ilmek işlenir ve bilinçlere yerleşir. Müslüman’ın Müslüman’a beddua etmesi çok fena bir haldir. Hz. Peygamber Allah yolunda zaman zaman gazaplanıp beddualar etmiştir lakin bunlar asla şahsi menfaat, dünyevi hırslar, kişisel iktidar meseleleri için olmamıştır. Hele hele demokrasinin, sistemin, müesses nizamların hatırına falan beddua etmek nasıl bir fikri bunalımın, nasıl bir dini telakki noksanlığının eseridir tümünün yorumunu da size bırakıyorum. Bunun da ötesinde beddua ederken de Müslüman’ın bir Müslüman kardeşinin evine, ocağına beddua etmesi, aile birliğine beddua etmesi yetmezmiş gibi bir de Müslüman kardeşlerinin birliğine beddua etmesi, ümmi değil cahil olmasının göstergesi ya da dünyevi hırslar uğruna Allah’ın hükümlerinden sapmış olması demektir.

“Said, dağbaşında va’z eden bir mürşit. Hor görülenler, her şeyini kaybedenler, mukaddesleri çiğnenenler ona koştı akın akın.

O konuştuğça, laikliğin kartondan setleri yıkıldı birer birer. Kentle köy, çağdaş uygarlık düzeyi(!) ile Anadolu, tereddütle inanç... karşı karşıya geldi.

Nurculuk, bir tepkidir. Kısır ve yapma bir üniversiteye karşı medresenin, küfre karşı imanın, Batı’ya karşı Doğu’nun isyanı. Her risale bir çığlık, şuuraltının çığlığı. Zulmün ahmakça taarruzu olmasa, bu münzevi ses böyle sayhalaşır mıydı?

Said Nursi, bir kavga adamı. Yalçın bir irade, taviz vermeyen bir mizaç, tefekkürden çok iman. Said’in kavgası, Yogi ile Komiser’in kavgası.” Cemil Meriç/ Bu Ülke sy. 248-249

Soruyorum, bu beddualar neyin tepkisidir? Küfre karşı imanın yanında olan, batıya karşı doğunun muharibi olan, laikliğin kartondan setlerini yıkan, her şeyini kaybedenlerin mürşidi olan, yalçın bir irade, taviz vermeyen bir mizaç, tefekkürden çok iman adamı bir kavga adamı olan eski Fetullah Gülen Hoca nerede? Sınırları muhabbet adına terk edelim, unutamız isteyen bizlere karşı, ümmetin sınırlarını ortadan kaldırmak isteyen hükümete karşı, bilfiil bulunduğu sınırların çıkarlarına yönelik konuşan Fetullah Hoca Said Nursi ile ne kadar benzeşiyor? Fitneye kurban gitmemek için size haber getirildiğinde bunu iyice onaylatmadan hüküm vermeyin denmemiş mi idi? Hocam siz bunu bilmiyor musunuz? Ne ile hüküm verip, bizi başka dostlara tercih ediyorsunuz! Etmeyin. Vallahi son kez etmeyin, çok kırdınız, çok döktünüz, bu ülkenin Müslüman gençleri sizin bir beyanınızla hala sizi kalplerine basarlar. Etmeyin!

“Goethe, “ Ya örs olacaksın, ya çekiç,” diyor. Şark, Sadi'den Gandhi'ye kadar aksi kanaatte: “Yemin ederim ki, dünyanın bütün toprakları bir tek insanın kanını akıtmaya değmez.” Kim haklı? Cemil Meriç/ Bu Ülke sy. 208

Böyle soruyordu Cemil Meriç, ekliyorum kan sadece damardan akmaz, yürekten akmaz, gönüllerden de akar, gönüllerde vurulup düşerler. ÖrsÇekiç işbirlikçiliği mi yapacaksınız yoksa dünyanın tüm batılarına karşı dünyanın tüm doğularından taraf mı olacaksınız? İçeri kapatılsak da dışarıda bırakabiliyoruz hala...

1= Mülksüzler, Ursula K. Le Guin

2= Bütün Yort Savul'lar!, Ece Ayhan

3= Bir Timurtaş Uçar repliği

Roboski Katliamında Gülen ve şakacı ekibi rol aldı mı? (MY)

Polisin ve yargının içinde garip bir ekip var sanki. Kafasına göre takılan, insan karalamak için delil üreten bir ekip. Meselâ rüşvet aldığı iddia edilen insanların fotoğraflarından birinde saat akşam 22:00 ama ortalık öğlen 12 gibi, güpegündüz aydınlık. 2009 tarihli bir başka fotoğrafta 2010'da piyasaya sürülen bir opel modeli var. Yani fotoğraflar çekildikten sonra tarih ve saatlerle oynanmış. Hiç komik değil! Tam eşek şakası! Ses kayıtları ve telefon dinlemeleri de böyle bir rötüştan geçmiş olabilir mi?

Az önce Numan Kurtulmuş'a iftira atmak için hazırlanmış bir başka "delil" paylaşıldı. Sanki delil üretici ekip biraz paniklemiş gibi, hızlı çalıştığı için acemi işi birşeyler üretip piyasaya sürüyor. Geçelim. Ama geçerken Numan Kurtulmuş'un AKP'ye geçmesine en çok bozulanlar arasında Gülen ve saz arkadaşları olduğunu hatırlayalım tabi. Kötü bir şakaya benzeyen bu montaj yoksa bir cezalandırma şekli midir?

Bunu da geçelim. Zira daha mühim bir derdimiz var. Polis ve yargı içinde böyle "şakacı" bir ekip varsa şayet bu bir güvenlik zafıdır. Yani Türk ordusu, sivil iktidar ve polis arasında istihbarat ve koordinasyon aksaklıklarına sebep olabilir. Bir başka deyişle devlet memurları resmî görevleri dışında "misyonlar" üstlenmiş misyonerler ise aldıkları emirleri uygulamayabilirler. Ya da ellerindeki bilgileri diğer memurlar ile paylaşmayabilirler.

Roboski / Uludere katliamında bir istihbarat zaafı vardı

Hatırlayalım: 28 Aralık 2011 akşamı Türk Hava Kuvvetleri Şırnak'ın Uludere ilçesi yakınlarında fakat Irak topraklarında bulunan 35 Kürt vatandaşımızı F-16 savaş uçaklarıyla yaptığı bombardıman ile öldürdü. Halen netleşmeyen bir sebeple bu soruşturmanın etrafında bir toz bulutu var. Fakat olay sırasında ölen insanların “kaçakçı” olduğunu, daha doğrusu orada yaşayan bir çok insan gibi buna zorlandığını biliyoruz. O insanların sınırdan geçişi rutin kimlik kontrolünden ibaretti. Ama bir istihbarat zaafı ve/veya koordinasyon zaafından ötürü o insanlar “silahlı teröristler” ile karıştırıldı ve katliam oldu. 35 insanın ölmesinden bile daha acı veren ve korkutan bir olaydı zira barış sürecine ağır bir darbe indi. Bizim “şakacı” ekip 35 insanın ölümünde nasıl bir rol oynadı? Bunu araştırmak gerekmez mi?

Halkbank ve rüşvet(?) operasyonları

Çok şükür Kürtler ve Türkler düşmanlarımızdan daha akıllı hareket ettiler, barış süreci devam etti. Kuzey Irak ile düzelen ilişkiler sayesinde petrol ile ilgili önemli tikanlıklar aşıldı. Yine Türkiye sayesinde Kürtlerle Bağdat arasındaki gerginlik de azaldı. Halkbank üzerinden Türkiye'nin cari açığına denk bir miktar, belki 40 belki 50 milyar dolarlık bir petrol satışı gerçekleşecek. Üstelik Halkbank Rusya, Hindistan ve İran ile yapılan anlaşmalar sayesinde hem bu ülkeleri hem de Türkiye'yi dolar tuzağından kurtarıyor. Yani emisyon hacmini sürekli arttıran FED Almanya'yı, Japonya'yı, Çin'i soyarken birden bire petrol ticaretinde alternatif ve adil bir yol görünüyor:

“... Zaten bu yapılar öteden beri, Türkiye'nin ve Halkbank'ın yalnız Türkiye'nin İran'dan ithal ettiği enerji bedellerini değil, Hindistan gibi ülkelerin de ödemelerinin Halkbank üzerinden yapıldığını iddia ediyordu. Türkiye ile İran arasındaki ticaret hacmi 20 milyar doları aşarken bunun yarısı altın ticareti olarak varsayılmalı, çünkü bu altın aynı zamanda Türkiye tarafından ithal edilen enerjidir. Ancak iddia edildiği gibi 3. ülkelerin de Halkbank üzerinden bir yol bulması ile burada dönen para çok büyür. Şimdilerde havalarda uçuşan milyon dolarlar, bu milyar dolarları bulan büyük sermaye akışından arta kalan paralardır [...]

Bu operasyonu yaptıranların ikinci amacının da dünyada ticaret için geçerli iki paradan biri olan ABD dolarını baypas eden ve “swift code” olarak adlandırılan bankalararası finans sistemini aşan bir mekanizmayı ortadan kaldırmak. Çünkü ABD ve küresel yerleşik finans sistemi doları atlayan ticari operasyonlara bir seviyeden sonra izin vermezler ve bunları önlemek için ellerinden geleni yaparlar. Doların devreden çıkması ABD'nin elinden küresel senyoraj hakkını almak demektir. İkincisi siz swift code'nu atlarsanız sistemin denetimi Londra ve Washigton'dan çıkar. İşte Halkbank bunu yapıyordu ve bunun için de hedefteydi” (Cemil Ertem)

Tam da bu sırada “öğreniyoruz” ki Halkbak'ın müdürü adi bir otomobil hırsız gibi milyonlarca dolar yığılmış evine. Yani koskoca bankacı Lüksemburg'da, Delaware'de veya Cayman adalarında nümerik ve anonim bir hesap açmayı akıl edememiş, milyonları çengelli iğneyle atletine tutturmuş. Hakikaten eşek şakası diyesim geliyor. “Bizim” Fransa'da diş doktorları 50 bin avronun vergisini ödememek için İsviçre'ye günübürlük gidip geliyorlar. Ama milyarlarla oynayan bir banka müdürü nedense akıl edemiyor bunları. Acayip. Gerçekler zamanla çıkacak ortaya, eşek şakası yapanlar da yakalanacak ALLAH'ın izniyle. Lâfi fazla

uzatmayalım, makalemizi Sivil Düşünce Sitesi editörü [Ufuk Coşkun'un şu sözleriyle](#) bitirelim:

“... AK Parti'nin en küçük ilçelerdeki parti örgütlenmelerinin bile kapısını çalmayan ve kimseyi tanımayan birisi olarak yolsuzluk yapanlar varsa bunları aklayacak değilim. Lakin ben bu işin yolsuzluk operasyonlarıyla sınırlı kalacağını da tahmin etmiyorum. Bu operasyonların Özal döneminde olduğu gibi kamuoyunun vicdanında bir tesir bırakmak için organize edildiğini asıl amacın barış sürecini kesintiye uğratarak, ülkeyi kaosa sürüklemek ve siyaseti kilitlemek olduğunu da düşünmüyorum değilim. Hükümet yetkilerin bile bilmediği ve sadece polis arşivinde tutulması gereken bazı bilgi ve belgelerin birtakım gazetecilere servis edildiği yani onların bildiği bir ortamda hükümet ivedilikle bu işe gereken hassasiyeti göstermelidir. Biz meselenin ne olduğunun bilincindeyiz. Bu yüzden barışa, özgürlüklere olan çağrımızı devam edeceğiz. Türkiye yine bir kırılma anı yaşıyor ve biz buna seyirci kalamayız. Kimse siyasi iradeye dönük bir müdahale içerisinde olamaz. Türkiye artık iki üç manşetle ve bir iki operasyonla hükümetlerin devrildiği başbakanların koltuklarını bıraktığı bir ülke değildir. Başbakanı oylarıyla seçmenleri getirdi gönderecek olan da yine seçmenleridir. Bizden hatırlatması. Siz karışmayın! ...”

Gülen Holding İnsan Kaynakları Nasıl Çalışır? (İbrahim Becer)

İki yüz küsur yazıya imza atmış bir yazar olarak üç konu hakkında çok rahat yazabiliyorum. Bunlar, geçmişten bugüne Milli Görüş, Güneydoğu ve Cemaat. Üçüyle de bir şekilde isteyerek ya da istemeyerek geçmişte yollarımız kesişmiştir. Gariptir, Yazı sergüzeştime baktığım zaman 'eğer atlamadıysam' Cemaat hakkında menfi ya da müspet hiç yazı yazmamışım.

Cemaat hakkında neden yazmadım diye bugüne kadar da hiç düşünmemiştim. Belki bilinçaltıdır bilemiyorum, onu da Freud'a sormak gerek ama nefret etmesem bile sevmememin kişisel tarihimde çok geçerli sebepleri olmuştur her zaman. Cemaatle tanışmamız hemen 12 Eylül'ün sonrasına denk gelmişti de ondan mı pek sevişemedik onu da bilmiyorum ama dediğim gibi kişisel tarihimde 'müstesna' olmasa da 'yakışksız' bir yere sahip olmuştur Cemaat.

Bugün düşündüğüm zaman güleyim mi ağlayayım mı bilmiyorum ama on beş yaşında Cemaatin o kasvetli yurdundan firar edene kadar hayatım ciddi bir kara mizah gibi. Üç sene boyunca büyük oranda Hz. İbrahim'in Allah'ı aramak pratiğini yaşadım. Hz. İbrahim'in Rabbini bulmasını sağlayan güneşin kaybolup gitmesi, yıldızların da güneşi görünce kaybolmasıysa, başka bir İbrahim olan benim de paralel itirazlarım vardı. Tabi bizler kul

kısmından olduğumuz için bir peygamber zekasının keskinliğine sahip olamazdık. Her ne kadar etrafımız 'İbrahim iyi isimdir, akıllısından peygamber, delisinden padişah çıkar' diye bizi gazlasalar da biz arafta kalanlar için kullukta sebat etmek her daim geçer akçe olmuştur.

Benim cemaat yurdunda, küçük aklımla sorduğum soruya gelince tehlikeli ama bir o kadar da şüpheli bir soruydu: 'Bahse konu Allah tekse, neden aynı Allah'ın dediklerini yapmıyoruz, ya da aynı Allah'a inanmıyor olabilir miyiz'. Bu soru, dilimin ucuna genelde kuru dayağa maruz kaldığım dönemlerde gelirdi. O zamanlar belletmen ağabeylerimiz bizi ciddi döverlerdi. Günümüz şakirtleri belki de bu söylediğime iftira diyecekler, beni müfteri ilan edecekler ama kendilerine bunu ispatlayabilirim. A.U, T.G, İ.S, V.T tarafından defaatle dövülen İ.B, Ö.A, N.G,M.M.D ve niceleriyle kendilerini tanıştırebilir, konuşurabilirim. İnsan yediği dayağı unutmaz arkadaşlar.

Defalarca yurttan firar ettim ama her seferinde babam beni elleriyle teslim etti. İki firar sonrası aldığım cezayı asla unutamam; bir seferinde Aydın'ın Köşk ilçesi, Çiftlik Köyünde yediğim dayaktır. Adını bilmiyorum, camilerin girişinde müezzinlerin oturması için sağlı sollu yüksek yerler vardır. Birine beni ve firara teşvik ettiğim iki arkadaşımı oturtular, karşıya da yurdun kalan mevcudunu ve öğle namazı sonrasıyla ikinci ezanına kadar bizi dövdüler. Diğerinde de yine aynı yerde bize iftarımızı teravih sonrası yaptırtilar. 'Yalan söylüyorsun' demeyin iftarda taze fasülye ve cacık yediğimi bile hatırlıyorum. Bu kadar sık dayak yememin tek bir nedeni vardı, yediğim ilk dayaktan sonra karşılığını teröriize eylemlerle veriyordum. Beni dövenlerin, kuruması maksadıyla astıkları bembeyaz gömleklerine Scrics marka dolmakalemimle mürekkep fişkirtmişliğim da vardır, sıraların üzerine 'mücahit Erbakan' yazmışlığım da.

Neden kovmuyorlardı sorusunun iki basit cevabı vardı: İlki babam zengindi, ikincisi de ben iyi bir misyonerdim. O zamanlar Aydın Lisesinin yanında Gazi Paşa Ortaokulu vardı ve genelde bürokrat ve zengin çocukları oraya devam ederdi. Benim de ağzım laf yaptığı için o okulun açtığı bütün kurslara göndermişlerdir. Tek görevim, ileride işimize yaraması ihtimal dâhilinde olan bu çocukları çay içme bahanesiyle yurda götürmek ve ince ince Nurculuk ideolojisini aşılamağı. Küçük zihnimde bir şeyler ufak ufak şekillenmeye başlamıştı. Müntesibi olduğum cemaatin 14 yaşında bir çocuğa çay ısmarlarken bile hesaplı davrandığımı anlamaya başlamıştım ama bu beni zerre kadar ilgilendirmiyordu. Çünkü ben de bir çocuktum ve artık kaçmama gerek kalmadığı gibi hiç çalışmadığım halde okuldan teşekkür belgesi falan veriyorlardı. Büyük oranda Cemaatle aramızda bir kazan-kazan politikasının hüküm sürdüğü günlerdi. İş o dereceye vardı ki kendime bir şifreli çanta aldım ve içine hiç kitap defter koymadım aylarca. Çantayla ne mi yapıyordum; halden salatalık alıyor ve yurttan satıyordum ve buna da kimse ses çıkarmıyordu. İyi bir şakirt değildim ama başarılı bir misyonerdim. Onların istedikleri avları ayaklarına kadar getiriyordum ve onlar da benim başıbozukluğuma göz yumuyorlardı.

Sonra günlerden bir gün korkunç bir şey oldu. İsmi bende saklı bir arkadaşımınla beraber aynı odada kalıyorduk. Arkadaşımın uykusunda altına kaçırma rahatsızlığı olduğu için kimse onunla aynı odada kalmak istemiyordu. Ben böyle şeyleri dert etmezdim ve rahatsızlık da duymazdım. O gece çok soğuktu ve aylardan şubatı çok iyi hatırlıyorum. Arkadaşım kedilere çok düşkün bir çocuktu ve gece yurdun ana kapısını açarak bulabildiği kadar kediyi içeri alıyor. Sonrası tam bir felaket; yurt müdürü T.G geliyor, manzarayı görüyor, üstüne üstlük rahatsızlığı sebebiyle arkadaşımın yatağından gelen kokuyu duyuyor. Onunla kafa kafaya

yatardık çünkü ikimizden biri uykuya yenik düşene kadar enteresan şeyler konuşurduk. Sabah ezanında dinlenmek için yattığım yataktan beter bir yorgunlukla uyandım ve onu dürttüm. Sonra bir daha, bir daha, bir daha. Ona kalkmazsa belletmenlerin geleceğini ve bizi döveceklerini anlattım ama sadece elini kaldıracıldı, beni arar gibiydi. Bir şeylerin yolunda gitmediğini anladım, karanlıkta yolumu buldum ve ışığı açtım. İki gözü kapanıp mosmor oluncaya kadar dövmüşlerdi onu. Sadece ‘neden’ diye sorabildim ağlayarak, cevap verdi arkadaşım bana: ‘kedileri dışarı attılar İbo!’

Okula gittim. Durumu annem gibi sevdiğim öğretmenim Ö.H’ye anlattım. Müdüre gittiler, uğraştılar, didindiler ama o zamanki müdür hiçbir şey yapmadı, yapamadı. Müdürün de onlardan olduğunu unutmuştum. Çünkü çocuk da olsam riyakardım. Müdür hiç çalışmadığım halde bana teşekkür belgesi verirken bunu hiç sorgulama gereği duymamıştım. Şimdi tepeden tırnağa bir müntesipten kendi zulümlerinin üzerine gitmesini bekliyordum. Demek o zamanlar riyakar olduğum kadar ahmakmışım da. Basit bir hastaneden alınan sıradan bir raporla olayı kapattılar ve bir daha kimse bu konuyu açmadı.

Bu yazıya otururken bambaşka şeyler vardı kafamda. Böyle bir itirafnameye imza atacağım aklımın ucundan bile geçmezdi. Yine de yazıdan çıkan anafikir ‘cemaat çocuk döver’ gibi bir şey olmamalı. Ama benim cemaat tecrübem budur ve ben o gün bugün cemaate ısınmamışımdır. Çok niyetlendim sonraki yıllarda gidip beni dövenleri bulup tek tek dövmeyi ama onları tekrar görmek düşüncesi bile midemi kaldırmaya yetiyordu. Onlarla aynı ululuğa inanmadığımız fikrini hala korumaktayım. Çünkü onların inandıkları her neyse zulümle payidar olacaklarını onlara öğütlerken, Benim iman ettiğim Yaradan ‘rahmetinin gazabını geçtiğini’ bana muştulamakta.

Cemaatse o günlerden bugünlere çok yol kat etmiş anladığım kadarıyla. O yıllarda rutin olarak yapılan kontrollerde gelen polisler yurt mescidini spor salonu olarak tanıttı. Kuşak sahibi arkadaşımız Özer’i karate hocası, bizleri de onun talebeleri olarak gösteren Cemaat, ‘biz burada namaz kılıyoruz’ gerçeğini bir kere olsun söyleyemedi polisler. Cemaatin ‘emniyet’ merakı o günlerden yadigardır. Tıpkı inanların bedel ödemediği her felakette sıvışıp kaçtığı gibi o zamanlarda da yalan dolanla iş çeviriyordu cemaat. Hayatında bir kere isyan etti, bir kere beddua etti onu da velinimetine etti. Zamanında namaz kıldığı gerçeğini saklamak için mescidi spor salonu olarak tanıtan, şeker çuvallarıyla pencereleri örterek şakirtlerini meraklı gözlerden saklayan cemaat, bugün yüz binlik stadyumlarda gövde gösterisi yapıyor ama bedel ödemiş tek ferdi Said Nursi’dir. İsyana teşebbüs ettiğiyse, kendisine bu mümbit iklimi bahşeden Başbakan’ın bizzat kendisi.

Yine de imkan olsa da Tayyip Erdoğan’la yüz yüze gelebilsem ona ‘aşk olsun sana çocuk aşk olsun’ der ve eklerdim: ‘Acıyorsam sana anam avratım olsun’.

Kedileri bugün halâ çok seviyorum ve kışın onları bir başka düşünüyorum. Onların nankör olduklarına hiçbir zaman inanmadım.

Çünkü ben nankörü okyanus ötesinde bile görsem tanırım...

[Badem Bıyıklı Darbeciler Gökten Zembille İnmedi](#) (Ruşen Aslan)

Birkaç yıl önce tatil için gittiğim memleketimde yakın bir akrabamla aramızda ilginç bir sohbet geçmişti. Akrabam, aynı zamanda çocukluk arkadaşım Gülen Cemaat'i mensubuydu. Sohbetimizin konusu da Gülen Cemaati'nin yozlaşmasıydı. Sohbet ettiğim kişi sıradan bir cemaat mensubu değildi. Eşi ve kendisi ekonomik durumlarının da etkisiyle buldukları bölgede cemaatin söz sahibi kişilerindendi.

Daha önce öğrenci evlerine her türlü yardımı yapabiliyorken, üstten alınan emirden dolayı sadece sıfır eşyaları öğrenci evlerine götürebiliyoruz diyordu arkadaş. Sebebini ise şöyle açıklıyordu. Üstten gelen emir "Öğrenci evleri lüks görünmek zorunda ve gelen öğrenciler bu ihtişamı bu rahatlığı tatmalı" yönündeydi. Doğdukları evlerde, yürüdükleri sokaklarda, okudukları okullarda "ahiretsiz bir dünya" tasavvuruyla zihinleri meşgul edilen bu gençler, cemaatin evlerinde de aynı zihin egzersizine tabi tutuluyordu. Gel bu eve, gücümüz var, bize

çalış, Zaman Gazetesi abonesi bul, yeni arkadaşlar getir seni aslanlar gibi yaşatalım mantığıydı.

Bu durumu yadırgamamıştım. Cemaatin bir kısmının dünyevi takıntısını biliyordum çünkü. Öğrencilik yıllarımda yolum İstanbul'a düşmüştü. Bana abla diyen, yaşça benden küçük arkadaşım Davutpaşa'da bir cemaat evinde kalacaktık. Benim fikirlerimin kendi fikirleriyle uyuşmadığını gören ve sakin mizaçlı arkadaşımın da benden etkileneceğini düşünen ev ablaları, birkaç gün içinde benim başka bir cemaat evine gönderileceğimi söylediler. İstanbul'a yabancı ve bu yabancılığın içinde birbirinden güç alan arkadaşım ve ben bu duruma itiraz ettik. Bana söylenen üç gün içinde valizimi toplayıp evi terk etmem gerektiği idi. Canım acımış mıydı, haddinden çok... Son çare cemaatin hiyerarşisinde ev ablalarının da ablası konumunda öğretmen arkadaşına yönlendirildim. Öğretmen arkadaş beni çalıştığı cemaat kolejinde pek de sıcak karşılamamıştı. Bana söylediği son sözler şöyleydi, bunca yıl geçti hala satır satır hatırlarım:

-Ayşe'nin senin ablalığına ihtiyacı yok, onun cemaatte ablaları var zaten. (Abla demekle abla olunmuyor)

-Ayşe okulunu bitirince biz ona iş ve eş bulmasında yardımcı olacağız.

-Okuduğu süre boyunca cemaat evlerinde her ihtiyacı karşılanacak.

Oysa dışarıda başını açıp, eve gelince başını örten bu ev ablaları ne arkadaşımın ne de benim gözümde abla olabilecek kadar şirinlerdi. Hele sabah namazına öğrencileri uyandırırken takındıkları komutan edaları "koğuş kalk" cinsindendi.

Ablaların ablası öğretmen hanımın söyledikleri arasında ne Allah rızası ne de Peygamber duası duydum. Vaat edilen her şey bu alem içindi. İyi bir ev, iyi bir iş, kariyer sahibi bir eş...

Sonunda arkadaşım cemaatle değil benimle kalmayı seçti, bu sebepten ona da valizini toplayıp evi terk etmesi söylendi. Birbirimizden ayrılmak istemiyorduk ve hiç de kibar olmayan bir lisanla kovulmuştuk. Bizim gibi taşrada yetişmiş kızlar için İstanbul oldukça kalabalık ve tehlikeliydi. Sonra ne mi oldu? Epeyce süründükten sonra başımızı sokacak ve cemaatçilerin olmadığı bir ev bulduk kendimize. O evi nasıl bulduğumuzu anlatmak daha da canımı acıtır...

Anlattıklarım sadece benim şahit olduklarım. Bunun dışında bazı ev ablalarının ve ağabeylerinin nasıl bir dönüşüm yaşadığı sorgulanmaya değer. Abdestten, namazdan, vicdan muhasebesinden uzak ahlaki zafiyetleri olan ev abla ve ağabeylerini yolu cemaat evlerine düşen çeşitli sayıda arkadaştan dinledim.

Cemaat evlerinin bir kısmı insanları İNSAN olmaya mı davet ediyordu, yoksa dünyevi kaygılarla onların gözünü korkutup cemaatin gücüne mi davet ediyordu? Cemaat evlerinde Allah'ın ayetleri mi daha çok dillendiriliyordu yoksa Gülen Hoca'nın vaazları mı? Rabbimiz kadın için örtünme emrini dışarıya için farz kılmışken, sizler neden tersini uyguluyordunuz? En çok Allah'tan mı korkunuz? Yoksa yasakçılardan mı? Bu soruları her cemaat mensubu lütfen kendine sorsun...

Haneke'nin "Beyaz Kurdela" filmi bir toplumun veya topluluğun nasıl yozlaştığını anlatan güzel bir yapıt. Bir toplumda katiller, sapıklar, eşcinseller, hırsızlar dünyaperestler bir anda ortaya çıkmıyor. Almanya'nın soğukkanlı katilleri Naziler bir anda ortaya çıkmadı. Bunun bir gelişim süreci vardı. Gözünü makam, mevki hırsı bürümüş, soğukkanlı dünyaperestler de bir anda ortaya çıkmadı şüphesiz!

Kapalı kapılar ardında evlerinizi, kurumlarınızı, okullarınızı her şeyden önce kalplerinizi göremiyoruz... Ama bize kapalı olan O'na açık bunu biliyoruz.

Şımarıklığın tavan yaptığı nokta: Tekasür...

Eğer Kuran-ı Kerim'in kalbine biraz dokunabilseydik, onun niceliği değil de niteliği önemseydiğini biraz olsun anlardık. Yüzde ellilik bir çoğunlukla övünmek ne kadar yersizse, Gülen cemaatinin de kelle sayısıyla, sahip olduğu dünyevi güçlerle övünmesi bir o kadar yersiz.

"ÇOKLUK KURUNTUSU sizi o derece oyaladı ki, nihayet kabirleri ziyaret ettiniz, hayır yakında bileceksiniz, elbette yakında bileceksiniz, gerçek öyle değil! Kesin bilgiyle bilmiş olsaydınız, mutlaka cehennem ateşini görürdünüz. Sonra ahirette onu çıplak gözle göreceksiniz, nihayet o gün nimetlerden elbette ve elbette hesaba çekileceksiniz." (Tekasür Süresi)

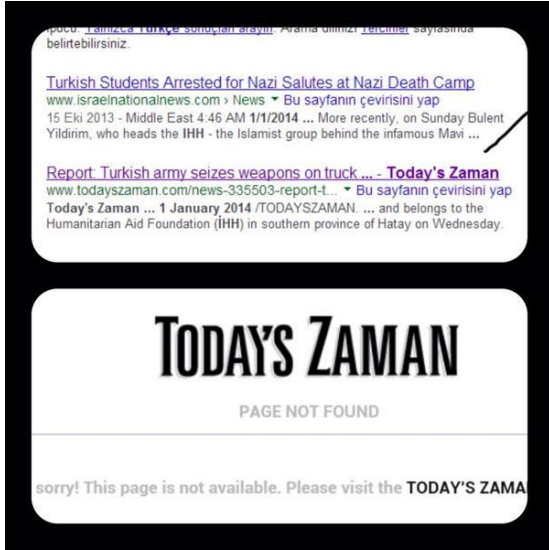
Gülen cemaatinde olan ve hayatını güzel işler yapmaya adanmış Müslüman kardeşlerimi bu konuların dışında tutarak cemaatin dünyaperestliğini sorgulamalarını rica ediyorum. Hayatını "din hizmetleri"ne adayan cemaat içindeki samimi kardeşlerimin, hayatı "dünya işleri" olmaya başlayan cemaati asli çizgisine çekmek için yaşanan bu son olayları bir fırsat olarak görmelerini diliyorum.

IHH'ya pislik atan çete, yalan haberini silen Today's Zaman, koyun gibi sessiz bir cemaat... Gülen cephesinde henüz yeni bir şey yok

PARALEL ÇETEYE SUÇÜSTÜ

google arşiv'de hâlâ duran yalan haber ve Today's Zaman'da silinen sayfa

Hakan Albayrak'tan bir kaç soru:

Cumhuriyet tarihinde hiç yaşanmamış sıkıntılar ve savrulmalar çoktan başladı! (Alp Camız)

Söylenmeyen sözler içten içe bir öfkeyi ve her öfke de düşünürün söylediği gibi kendi kanını koklayan bir iklimi yaratır. Eğer zihin bir kelimeyi kullanıma hazır hale getirdiyse o kelime beynin labirentlerinde amansız bir seyahate başlar ve kendini lafza döktürene kadar bu seyahate devam eder. Burada temel sorun o seyahatin sonunda kelimenin çıktığı zamanın doğruluğu meselesidir veya meşhur replikle ifade edersek ‘‘Ya şimdi konuşsun ya da sonsuza kadar sussun’’.

Zihnimde son 2 aydır beni söyle diye debelenen kelimeleri varsa günahını peşinen kabullenerek söyleyeceğim; çünkü kendi kanının kokusundan mest olmuş bir iklimi yaşamak istemiyorum. Günlerdir ortalıkta sirkat arz eden beddualar için, kem söz sahipleri için ve bedduaların neşv-ü nema bulduğu geçmişi irdelemek için söylemek gerekiyor.

Kestanepazarı'ndan başlayan bir yolculuğun omurgalardan sıyrılarak Pennsylvania'ya uzanmasını detaylarıyla görmek ve çelişkileri ortaya koymak gerekiyor. Sahi hocam, belki hatırlarsınız 1977 yılında faizin ne ad altında olursa olsun haram olduğunu ve Müslümanların bankalardan şeytandan kaçır gibi kaçması gerektiğini öğütlerken günün birinde bankanız olacağını düşünmediniz mi yoksa takiyye miydi? Kar payı, mal ortaklığı ve benzeri süslü kelimelerle "Faiz alana da verene de lanet olsun" hadis-i şerifini etkisiz mi bırakacağınızı düşündünüz? Keşke bu hadisin manasını Türkçe olimpiyatlarına gelen ve Türkiye'yi cemaatinize veren Hz. Peygamber'e bir sorsaydınız keşke.

Ali Bulaç-1 Sani televizyonda "Bizim Suriye ile Mısır ile neden aramız bozuk" deyip hükümete çatıyordu. Söyleyeyim hocam, biz fosfor bombalarıyla can veren çocuğun vebalini taşıyoruz. Siz fosfor bombasını yakından tanırırsınız hocam; canları ve sağlıkları için dua ettiğinizi söylediğiniz Amerikan askerleri Irak'ta ziyadesiyle kullanmışlardı. "Her şeyi söyleyeceğim Allah'a" diyen 3 yaşındaki çocuğu unutamadık biz, haince şehit edilen Esma'yı da unutamadık. Gazze'de açlıktan kıvranıırken tepesine bombalar yağın çocuklar hala bizleri matah bir şey sanıp yardım beklerken dua ettiğiniz İsraili çocuklar sıcak yataklarında kim bilir kaçınıcı uykularını çekiyordu. Bu arada belki merak edersiniz neden Ali Bulaç-1 Sani diye izah edeyim de beddualarınızdan nasip almayayım hocam. Bu zat evvel halinde sizi Amerikan çıkarlarına hizmet eden ağlak bir hoca olmayla suçlarken bugün canhıraş sizi savunduğuna göre kendisine bu sıfatı vermek uygundur. Umarım eski laflarına kızıp onun da evine ateş salmazsınız hocam. 28 Şubat'ta bu milletin dinine aleni tahkir ve tezyif varken askerden yana saf tutup Erbakan'ı çekip gitmesi konusunda uyardığınızı hatırlıyorum. O günlerde herkes yanınızdan kaçarken her ortamda açıkça sizi savunan ama sizin başörtüsü düşmanı Ecevit'e verdiğiniz desteği kendisinden esirgediğiniz Muhsin Yazıcıoğlu'nu hatırlıyorum. Sahi hocam, duanızdan çıkardığınız başbakan hastalıklardan yakasını alamamıştı; yoksa Yazıcıoğlu'nun helikopteri de siz onu dualarınızdan çıkardığınız için mi düştü?

Merakımızı mazur görün hocam. Ülkemizde kesinlikle tedavisi olmayan şeker, tansiyon ve kalp hastalıklarınız için yerleşmek zorunda kaldığınız (şakirtlerinize göre hicret ettiğiniz) Amerika'da mutlusunuzdur umarım. Şeyh Yasin'i sabah namazına giderken tekerlekli sandalyesinde füzeyle vuranlardan, Cehar Dudayev'in evine 7 füze yağdıranlardan, Mavi Marmara'da Furkan'ı alınının ortasından vurup şehit edenlerden, Irak'ta milyonlarca müslümanı katledenlerden esirgediğiniz beddualarınızı kamuda başörtüsünü serbest bırakan, ne istediyseniz size veren başbakana ederken bizleri de beddualarınıza dahil etmeniz dileğiyle...

Neden üç lidere aynı komplo kuruldu? (Ufuk Coşkun)

Türkiye, "yolsuzluk" operasyonları adı altında nihai hedefin başbakan ve onun nezdinde çözüm süreci olduğu çok ciddi bir saldırı altında. İçeriden ağırlıklı olarak cemaatin yayın organlarının "**hırsızın hiç mi suçu yok**" nevinden körüklediği açıkçası psikolojik algı ürettiği bu süreç kuşkusuz uzun bir çalışmanın ürünü gibi durmaktadır. Operasyonun arka planında Washington'ın en güçlü lobi örgütlerinden İsrail yanlısı AIPAC'ın Halk Bank'a'sına yaptırım için yürüttüğü kampanyanın bu operasyonla yerine getirildiği artık biliniyor..Birileri ABD ya da diğer AB ülkeleri İran'la ticaret yapabilir ama Türkiye yapamaz demeye getirdi.Ve bunu da polis baskısıyla dünya aleme deşifre etti. Halkbank'a yapılan bu operasyonla uluslararası piyasada değer kaybeden banka üzerinde direten Irak Bölgesel yönetimi bu direnişinden vazgeçerek merkezi yönetimin istediği ABD Federal Banka evet demek zorunda kaldı.Yani bir bakıma istenen gerçekleşmiş, **Halk Bank'a gelecek Irak petrol paralarının ABD bankasında toplanması kararı** alınmıştır.Tüm bunlar olurken 28 Şubat sanıkları tahliye edildi. Aynı şekilde 1990'lı yıllarda işlenen bazı faili meçhul cinayetlere ilişkin soruşturma kapsamında eski başbakanlar Tansu Çiller, Mesut Yılmaz ve eski Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in de arasında bulunduğu bazı kişiler hakkında takipsizlik kararı verildi. Biz

tam derdimize yanalım, siyasete sahip çıkalım derken bu sefer Fethullah Gülen hoca üzerimize beddualar yağdırdı.

Türkiye bu tür operasyonlarla ilk defa karşılaşmıyor

Türkiye bugün aslında pek de yabancı olmamız türden bir müdahale ile karşı karşıya. İçeriden ve dışarıdan birbirleriyle ortak çalışan birtakım yapılanmalar bugün tevessül ettikleri müdahaleleri geçmişte diğer cesur liderlere de yaptılar. Kurulu yapıyı bir kısım bürokrasinin, askerinin ve nüfuzlu elit kesimin tekelinden kurtarıp siyaseti toplum lehine işletmekte ısrarcı olan kararlı liderlere kurulan komplolar birbirine çok benziyor. Bu liderlerin ortak bir özelliği; Kürt sorununu çözmede ve sivil siyaseti işlerlik kazandırmada kararlı olmaları ve ülkeyi ekonomik olarak zenginleştirmeleridir. Rahmetli Menderes bunu canıyla ödeyen bir liderdi. Keza kuvvetle muhtemel rahmetli Özal'da...

Menderes'ten başlayalım;

Adnan Menderes tek parti döneminin her bakımdan enkazını devralmış ve iktidara geldiği günden ölümüne dek bu tekçi yapıyla mücadele etmiş bir başbakandı. İktidara geldiğinde o güne kadar uygulanan devletçi, korumacı, kolektivist ekonomi politikalarını bir tarafa bırakarak özel teşebbüsü cesaretlendirmiştir. İktidarında Türkiye ekonomisi ortalama yıllık yüzde 7.8 oranında büyüdü ve Türkiye'nin GSMH'si Dünya toplamının binde 6.43'ünden binde 7.52'sine yükseldi. 1957 döneminde sanayinin yıllık ortalama büyüme hızı %12,5 gibi rekor sayılacak bir düzeye ulaşmıştır. Maliye Bakanı Hasan Polatkan ise çoğu defa esnafların ayağına kadar gidip onları fabrika kurmaları için teşvik etmiştir. Menderes özellikle karayolu ve köprü yapımına da büyük önem vermiştir. Diğer taraftan **Menderes Kürt meselesinde demokrat bir tutum sergilemişti.** Ramazan Topdemir'in Adnan Menderes'ten Tayyip Erdoğan'a Güneydoğu Politikası adlı kitabında da ifade ettiği gibi; Menderes döneminde sürgündeki Kürt aileleri, yaşadıkları topraklara geri dönmeye başlamıştı. Dolayısıyla Menderes Kürtlerin desteğini almıştı.

Ne var ki başbakan 27 Mayıs cuntacıları tarafından hazin bir şekilde idam edildi. Örtülü ödenekten zimmetine para geçirmekle suçlandı kasasından sözde yolsuzluk dosyaları ve kadın iç çamaşırları çıktı.. Muhafazakar bir topluma başbakanınız çapkın üstüne üstlük bir de hırsızdır demeye getirip başbakanın toplum nezdindeki itibarını sıfırlamak istediler. O günlerde internet siteleri olmadığı için **kaset yayımlanmadı ama daha fenası oldu.** Savcı kasasından çıktığı iddia edilen kadın iç çamaşırlarını mahkeme heyetine göstermekle kalmayıp, eline alıp herkesin görebileceği şekilde salladı.

Özal Kürt sorununda kararlıydı;

Özal, Kürt sorunun çözümü konusunda ciddi riskler alan bir başbakandı. Ayrıca ilk sivil cumhurbaşkanımızdı. Siviller belki de ilke kez askeri vesayetinin karşısında nasıl dik durulması gerektiğini ondan öğrendi. Özal, devletin artık baba olmaktan çıkarılması ve milletin hizmetine girmesi gerektiğini düşünüyordu. Bunun için "Türkiye için yeni bir anayasa yazalım. Bu anayasayı siviller yapsın. Çağa uygun olsun" demekteydi. Eğitimde özel sektör teşvikini ağızından hiç düşürmüyordu. Rahmetli, Türkiye'nin doğal gazla tanışmasını sağladı. 1984 yılında başlattığı konut seferberliği sayesinde dar gelirliler ev sahibi olma imkânı buldu. Cumhuriyet Tarihi'nin en büyük projesi olan GAP'ı da o başlattı.'

Rahmetli Özal, 1991 yılında Aktüel Dergisi'ne verdiği bir demeçte; Kürtlerle federasyonlaşmaya gidilmesi gerektiğini savunurken "İnşallah bir gün valililerini de seçerler, bu iş biter" demişti. **Sorunun PKK ile uzlaşarak çözülebileceğini ifade diyordu.** Özal, başkanlık sistemi, ikinci cumhuriyet, federasyon ve Osmanlı modeli konularında görüşlerini açıkça savunan cesur bir liderdi. Özal o yıllarda Kürt sorunun çözümüne dönük radikal adımlar atma çabası içerisindeyken bugünkü malum yapılar tarafından hedef gösterildi ve gittikçe yalnızlaştırılmaya çalışıldı.90'lı yıllar Özal için çok zorlu geçti. Gazeteler bugün Sayın Başbakan Erdoğan'da olduğu gibi "**Özal sivil diktatör**", "**Özal'ın tek adam olma hevesi**" gibi manşetler attılar. Günahını almayayım ama 1991 yılında Sızıntı dergisinin Ağustos sayısının başyazısında isim vermeden sanki Özal eleştirilir. Hem de çok ağır ifadelerle. "Milletin yolunu kesen kanlı kabus" başlığı adı altında; "Sen, "çağdaşlık" "çağ atlama" nakaratıyla kendi kendini avuta dur; kazanç, gelir dağılımı, refah, mutluluk, keyif, neşe gibi gevezeliklerle teselli olmaya devam et.."gibi gittikçe sertleşen ifadelerin yer almaktadır.

91 seçimlerine giderken dönemin muhalefet lideri **Süleyman Demirel** '**Koskotas Dosyaları**' adıyla bilinen 140 civarında yolsuzluk dosyasıyla "ANAP'tan hesap sorulacaktır, yolsuzlukların üzerine gidilecektir" diyerek büyük sükse yapmış ve seçimi kazanmıştı. Adli süreçler, incelemeler başlatıldı vs. Ne mi oldu? Dosyalardan bir şey çıkmadı.1991 seçimlerinden sonra kurulan DYP-SHP koalisyon hükümeti yolsuzlukların üzerine gitmek için bir bakanlık ihvas etti' ve başına da emekli bir paşayı, Orhan Kilercioğlu'nu getirdi. Ve bir netice elde edilemeden süreç kapandı. Amaç; kamuoyunun hafızasında Özal döneminin bir yolsuzluklar dönemi olduğunun kazanmasıydı. Ve asıl amaç, Kürt sorunun çözümüne engel olmaktı. Kısacası Özal "çözüm ve barış" demesinin bedelini canıyla ödemiş bir cumhurbaşkanıdır.

Şimdi Başbakan Erdoğan Hedefte;

Türkiye'de AK Parti iktidarı dönemi hemen tüm ilklerin yaşandığı bir dönem oldu. Bilhassa ekonomide çok ciddi büyümeler gözlemlendi.230 Milyar olan milli gelir 822 milyar gibi çok ciddi bir rakama yükseldi. Köyünde zor geçinen babam bile hayatında ilk kez bir otomobil sahibi oldu. Yüzde 80 faiz indiriminden yararlanarak emekli oldu. Bu yüzden başbakanın adını her duyduğunda dua

eder. Ekonominin yanı sıra tüm engellemelere rağmen bilhassa köklü sorunlarımızın çözümü noktasında da ciddi adımlar atıldı. En önemlisi kanın durduğu insanların ölmediği bir barış ortamı tesis edildi. Bundan önceki liderlerde olduğu gibi bu dönemde de kurulu yapı sarsıldı ve siyaset mekanizmaları toplum lehine çalışmaya başladı.

Her dönem olduğu gibi gücünü, nüfuzunu statükodan alan ve tüm hesabını çatışma ve savaş üzerinden yapanlar için bilhassa barış ortamı hiç arzu edilen bir şey değildir. **Türkiye'nin Kürtlerle birlikte Ortadoğu'da söz sahibi, oyun kurucu olması hiçbir vakit istenmedi** şimdi de istenmiyor.. Bu yüzdendir ki bugün yaşadığımız kurgusal operasyonların arka planına tam da bu noktadan bakmakta fayda vardır. Mesele, ne ağaç, ne dersane ne de yolsuzluktur. Asıl mesele gittikçe zenginleşen ve tüm sorunlarını çözen bir Türkiye'nin varlığıdır. **Bu duruma içeriden alet olanları tarih asla affetmeyecektir.**

Gezi olayları da dâhil olmak üzere Türkiye'de geçmişte Özal'a ve Menderes'e ne yapılmak istendiyse bugün Sayın Başbakana da aynısı yapılmak isteniyor. Ancak her şeyi ama her şeyi bildiklerini ve hesapladıklarını zanneden bu kesimin unuttuğu tek bir şey var. O da; artık Türkiye'nin eski Türkiye olmadığı gerçeğidir. Burada "yolsuzlukların üzerine gidilmesin mi" gibi kurgusu önceden tasarlanan psikolojik harp taktiklerine gelmeyeceğim. Biliyorum ki akıllı ve azıcık vicdanlı olan bir insanın bu duruma "hayır" diyeceğini zannetmiyorum. **Nihai hedefin barış süreci ve özgürlüklerimiz** olduğu, kirli ittifakların kurulduğu bu sisli ortamda en önemli meselemizin; siyasete, barışa ve özgürlüklere sahip çıkmak olduğunu düşünüyorum..

Aradaki Fanileri Kaldırım, Kucaklaşalım... (Fatma Gökhan)

Bizimkisi cemaate bağlılıktan çok bağımlılığa dönüşmüş [...] Kendi başımıza hareket etme, düşünebilme kabiliyetimizi çoktan yitirmişiz. Cemaat dışına çıkılınca nasıl yaşanır? Hangi kitaplar okunur? Kiminle sohbet edilir? Dini konularda nereden fetva alınır? En önemlisi neyin doğru neyin yanlış olduğunu hep birileri düşünmüşken, nasıl yalnız düşünülür? [...] Demir parmaklıklardan kurtulsak bile dışarıda özgür kalıp uçabilecek kanatlarımız yok artık. Kendi cellâdımız olmamak için, kafayı sıyırmamak için hapishane müdürüne "beni dışarı salma" diye yalvarır olduk!

Aynı odayı paylaştığınız iş arkadaş(lar)ınızla uzun sohbetleri bıraktınız, aranızda sabah selamlaşmaları bile zoraki. Yakın akrabanız yaptığı sohbetlere, kermeslere Ak Parti'ye olan yakınlığınızdan dolayı sizi davet etmiyor artık. Yıllarca dostluk kurduğunuz cemaatten kişileri sofrada bir gerginlik yaşanmasın diye o hafta davet edeceğiniz misafir listesinden istemeden(!) çıkarıyorsunuz. Aynı gazeteyi okuduğunuz komşunuz, sizin gazete aboneliğinizi iptal ettirmenize şaşırıyor. Ancak posta kutusuna "Lütfen artık Zaman Gazetesi getirmeyin, aboneliğimi iptal ettirdim" ilanını yapıştırmanıza içerliyor. Ne de olsa o gazeteye komşunun hatırına abone olmuştunuz. En sevdiğiniz arkadaşınız aylık hatimler için sizi aramıyor artık, bu durum canınızı sıkırsa da onu arayıp sebebini soramıyorsunuz.

Ne oldu peki, ne değişti? Hayat felsefelerimiz aynı değil mi? Komşumuz, iş arkadaşımız, can dostumuz bir anda rotasını mı şaşırdı? Sizinle aynı yöne yönelip namaz kılmıyor mu artık? Sizin değer verdiğiniz ahlak kurallarına aykırı hareket etmeye mi başladı? Beraber okumak için anlaştığınız dualar, hatimlerdeğişti mi? Yoksul öğrenciler için beraber bağış topladığınız yakınınız artık yoksullarla ilgilenmek istemiyor mu? Ne değişti?

Çoğumuz gözümüzü bir cemaatin içinde açtık. Koca şehirlerin kurulduğu, insan ilişkilerinin zayıfladığı, günaha davet eden ortamların tavan yaptığı bir zamanda, dini bir cemaate mensup olmak bizim için sığınılacak bir limandı. Bazılarımız ailelerimizin tercihlerinden dolayı cemaatlere çocukluk çağlarında dâhil oldu. Yetişkin biri olduğumuzda o cemaati niçin tercih etmiştik onu bile hatırlamıyorduk. Cemaatin kadınları çarşaf giyiyorsa bizim tercihimiz de siyah çarşaf oldu. Cemaatin kadınları başörtüsünde iğne kullanmıyorsa biz de sorgulamadan iğne kullanmadık. Cemaatin erkekleri bıyık dediyse bıyık bıraktık, sakal dediyse sakal. Biz hangi kitapları okuyacağımızı, hangi tefsirden faydalanacağımızı, hangi gazeteye, dergiye abone olacağımızı bile cemaatin sessiz iradesinden öğrendik. Sığındığımız bu limanda bizim gibi düşünen, bizim gibi giyinen, bizim gibi konuşan çok sayıda arkadaş edindik. Cemaatlerimizi öyle sahiplendik ki cemaat dışına çıksak sudan çıkmış balığa dönüyorduk. Cemaatimiz dışında kalan insanlarla selamımız sabahımız yoktu, iş ilişkilerimiz, insani ilişkilerimiz, her şeyimiz cemaat üzerinden yürüyordu. **Bizinkisi cemaate bağlılıktan çok bağımlılığa dönüşmüştü.**

Şimdi kan tükürüp, kızılık şerbeti dudağımdaki artıklar diyorsak bunun sebebi cemaatimize duyduğumuz derin muhabbet değil. **Bizim cemaatle olan ilişkimiz korkularla örülmüş bir urgan artık.** Kendi başımıza hareket etme, düşünebilme kabiliyetimizi çoktan yitirmişiz. Cemaat dışına çıkılınca nasıl yaşanır? Hangi kitaplar okunur? Kiminle sohbet edilir? Dini konularda nereden fetva alınır? En önemlisi neyin doğru neyin yanlış olduğunu hep birileri düşünmüşken, nasıl yalnız düşünülür? Esaretin Bedeli filmindeki yaşlı Brooks'un hikâyesi bizimkisi... **Demir parmaklıklardan kurtulsak bile dışarıda özgür kalıp uçabilecek kanatlarımız yok artık. Kendi cellâdımız olmamak için, kafayı sıyırmamak için hapishane müdürüne "beni dışarı salma" diye yalvarır olduk!**

Hayatımın bir bölümünü sıkı cemaatçi (Gülen Cemaati değil) olarak geçirdim. O yıllarda beni ve arkadaşlarımı eleştiren okul hocam "beyninizi kiraya vermeyin gençler" derdi. Bu cümleyi anlamam epeyi zamanımı aldı. Çünkü bu cümleyi duyduğum yıllarda en iyi cemaatin benim cemaatim olduğuna, en iyi Müslümanların benim cemaatlim olduğuna gönülden inanıyordum. Gerçek Dünya'nın benim cemaatimin dünyasından daha büyük olduğunu, cemaat dışındakilerin bizden daha Müslüman olduğunu, her şeyden önce cemaatin başındaki FANİ'lerin de günah işleme potansiyellerinin olduğunu anladığımda **beynimin kiracılarını kapı önüne koydum.**

Kimse kendini kandırmasın Türkiye'de herhangi bir cemaate bağlıysanız özgür iradenizle oy bile kullanamazsınız. Çünkü cemaatin başındakiler sizden önce siyasi partilerle anlaşmış, gereken ayrıcalıkları kazanmış ve karar vermiştir. Size düşen karar vericilerin iki dudağı arasında yaşamaktır.

Yazın hangi tarihte tatile gideceğinize bile onlar karar verir. Kiminle evleneceğinize, hangi semtte oturacağınıza... Cemaat terbiyesi(!) bunu gerektirir çünkü. Sorgusuz sualsiz kabul. Dine küfreden bir siyasi partiye bile cemaatin menfaati için oy verebilirsiniz!

Bu mudur Peygamberin getirdiği Müslüman modeli... Hz. Adem (a.s.) döneminden beri var olan din olgusu uyuşuk, korkak, pısrık bir insan modelini hiçbir zaman önermedi. Tam tersine özgün, dinamik, cesur bir şekilde düşünebilen insan modeline teşvik etti bizleri.

Peki, cemaatin başındaki faniler yolunu şaşırınca, dünyaperest olunca ne olacak? Yolunu şaşırın, nefesine uyan fanileri kılıcıyla düzelterek bir cemaat var mı? Ben Türkiye'de henüz böyle bir cemaat göremedim.

Cemaate ve cemaat liderlerine yüklediğimiz misyon, çoğu zaman gerçek değerlerimizin önüne geçti ve bizi biz yapmaktan alıyordu. Cumhuriyet tarihinden beri cemaatler her dönemde varlıklarını sürdürmeye çalıştı. Önceleri siyasete ve paraya sırtını dönen birçok cemaat şimdi siyasette ve finans alanında nasıl daha büyürüm diye ince hesaplar yapıyor. Cemaatler uzun yıllar Kemalizm'in tek tip insan modeline savaş açmışken şimdi kendi yetiştirdikleri cemaatçilerle Kemalizm'i sollamayla düşününüyorlar. Hasan Sabbah'ın haşhaşın fedailerini gibi her an liderine canını vermeye hazır Müslümanlarla nasıl bir ümmet inşa edilir?

Bir din niçin "La" ile başlar? "La", kendi aklına sahip çıkma, kula kul olmama, yanılsa hayır diyebilme şuuru değil mi?

Aramızdaki duvar Berlin Duvarı kadar kalın değil. Aramızda kurşun kalemle çizilmiş ince bir çizgi var sadece. "La" silgisiyle o fani çizgileri silersek, "La" kelimesinden sonra gelen "bizi" birleştirecektir.

Sizin 28 Şubat'ı anmaya hakkınız yok (Tanju Ozkaya)

"... Yüz hatlarına pek de uygun olmayan olabildiğince koyu bir saç buklesi sarmıştı omuzlarını. Sonra anladık ki peruktu bu! Emel Hocamızı, parmaklarında nur akan, ilçemiz için iffet örneği o kadın bugün başörtüsünü çıkarmış, saçlarını özenle sakladığı bir peruk takmıştı. Her halinden belliydi bunu zoraki yaptığı! Kim, neden yaptırmıştı bunu Hocamıza bilmiyorduk ama o kadar açıktı ki bu hal, daha önce ağlamaktan şişen gözleri artık daha fazla dayanamamıştı ..."

28 Şubat'ın ete kemiğe büründüğü bir dönemdi. Zihin dünyamız, yaşanılanları "postmodern darbe" diye tanımlayacak derinliğe henüz sahip değildi. Okul sıralarının sarı soğukluğu ile gri duvarlardaki kasvet arasında yaşanan o günkü hadise, bütün sınıfı buz kesmişti. Üzerinden 15 yıl geçmesine rağmen o anın en küçük ayrıntısı dahi zihnimdeki canlılığını koruyor. Her sabah olduğu gibi yine mutluluğun Türklükten geçtiğini avazımız çıktığı kadar haykırdıktan sonra sınıflara alınmıştık. Fen Bilgisi dersi için hazırlık yapıyorduk. Haftanın ilk ders günüydü ve alışık olmadığımız bir öğrenci sessizliği vardı sınıfta. Dakikalar geçmişti ama sınıf öğretmenimiz Emel Hoca hala gelmemişti. Bir öğretmenin derse geç gelmesi aslında öğrenciler için gizlenmeyen bir mutluluktur ama Emel Hoca bunu hiç yapmazdı. Hatta kimi zaman hepimizden önce gelir öğretmen masasının paralelindeki geniş pervazlı cama omuzlarını bırakır, sınıftaki yerimizi almamızı izlerdi.

Dersin ortalarında sınıf kapısı isteksizce açıldı. O an hepimiz, gördüğümüz duruma anlam verememiş, şaşkın şaşkın kapıdan içeriye giren Emel Hocaya bakıyorduk. Uzun ve nazen boyu, omuzlarında görünmeyen bir ağırlığın altında eziliyor gibiydi. Sınıfla göz teması kurmadan masasına geçti. İşlenecek konuyu söylüyor, ilgili bölümün kitap sayfasının bilgisini veriyordu. Bunları yaparken nedense bize bakmak istemiyor ve aynı şeyi bizim de yapmamızı istiyor bir hali vardı. Biz sınıf olarak çocukça şaşkınlığımızı zaten beden dilimize aks ettirmiş, şaşkın ve donuk bir şekilde bakmaya devam ediyorduk Hocamıza. Çünkü son iki yıldır sınıf öğretmenliğimizi yapan Emel Hoca ilk kez sınıfa başörtüsü olmadan gelmişti. Yüz hatlarına pek de

uygun olmayan olabildiğince koyu bir saç buklesi sarmıştı omuzlarını. Sonra anladık ki peruktu bu! Emel Hocamızı, parmaklarında nur akan, ilçemiz için iffet örneği o kadın bugün başörtüsünü çıkarmış, saçlarını özenle sakladığı bir peruk takmıştı. Her halinden belliydi bunu zoraki yaptığı! Kim, neden yaptırmıştı bunu Hocamıza bilmiyorduk ama o kadar açıktı ki bu hal, daha önce ağlamaktan şişen gözleri artık daha fazla dayanamamıştı. Emel Hocamız ağlayarak sınıftan çıktığı o gün, biz kavruk tenli bir sürü çocuk, kıpkırmızı kesilmiş nedenini bilmediğimiz bu duruma isyan etmiştik. O günden sonra Emel Hocayı tebessüm ederken hiç görmedik, düşünceli, dışa vuramadığı sıkıntılı bir durumla bezenmişti bütün yüz hatları. Umudunu yitirmiş, şevki kırılmış sanki hayatı çalınmış gibiydi.

Yıllar sonra anlayacaktık Ankara Sincan'dan yürüyen tankların paletlerinin izi kalmıştı, Türkiye'nin en ücra köşesindeki ilçemizde. Ne zaman 28 Şubattan bahsedilse, o istenmeyen ana esir olurum. 28 Şubat, Emel Hocamızın özelinde aslında bir neslin yok edilmesi, geleceklerinin karartılmasıydı. Gümüş yüzük takmanın ve namaz kılmanın parya muamelesi görmeye gerekçeydi 28 Şubat. Albayken er rütbesiyle ordudan ihraç edilmekte. 28 Şubat; bir dönem en gözde çalışan iken, eşi başörtülü olduğu için işte atılmanın ve geçimini sokaklardan topladığı boş bira şişleriyle yapabilmenin diğer adıydı. Uzatmanın bir anlamı yok! Kısacası 28 Şubat, umudu çalınan Emel Hocaların, Albay Ersunların, Vali Yardımcısı Mertlerin ve Arabistan sürgününün kendisiydi...

Ve bugün...

Hükümet ve cemaat kavgası vesilesiyle bir kez daha gündeme getirildi 28 Şubat. Ama fütursuz ve insafsızca! Suç işlercesine, ihaneti meşru kılarcasına... Hükümetin cemaate ayar vermek için yaptığı kamudaki yer değiştirmeleri, 28 Şubat'ta tek kuruş tazminat ödenmeden işten kovulmalara benzetme saygısızlığı ortaya konuldu.

TRT'de görevi değiştirilen beyefendi için ağıt yakıldı ve 'onurum' dediği mesleğinden namaz kıldığı için er rütbesiyle ihraç edilmeyi kabullenmeyip intihar eden binbaşısıyla neredeyse aynı kefeye konuldu.

Militarizmi seçilmiş iktidara tercih edenlerin demokrasi havarisi kesilmesine bir şey dediğim yok! Kim nasıl inanırsa öyle yaşasın ama yaşamadığı bir mağduriyet üzerinden bir dönem mağdur olanların dramını kendisine savunma duvarı yapmasın. Birilerinin kendi kurumlarındaki hukuksuzlukları, hak gasplarını ve kayırmaları görmezden gelmelerine de bir şey dediğim yok! Ne de olsa dünyanın bir de ahiret denilen tarlası var. O güne birakalım bunları ama inancına duyduğu samimiyet ve sadakat uğruna tıp eğitimini yarım bırakan **Ceyda'nın yaşadığı travmayı, sadece makam odası değişen bir şahsın hüznüyle eş değer görmeye de kimsenin hakkı yok.** Aslında bunlar o kadar uzatılabilir ki! Sanılmasın bunlar hamaset, haşa! O günün mağdurlarının yüreklerinde açılan yaraların kapandığını kim savunabilir? Unutmayın katliam sadece bir beden yok edilmesiyle sınırlı bir insanlık suçu değildir. Bir insanın inanç ve kültür değerlerine vurulan prangalar en az bir beden yok edilmesi kadar ağır bir suçtur.

Hani her iki tarafın da sahip çıktığı ve yeri geldiğinde birbirlerine karşı "Demoklesin Kılıcı" gibi başlarının üstünde tuttıkları "Gayretullaha dokunmak" var ya...

Emel Hoca, gözyaşlarına boğulup sınıfı terk ettiğinde, sarf edilmeyen bu sözün gereği kim bilir belki de yakında zuhur eder

[Gülen, AK Parti, Sorular ve Cevaplar \(Osman Timurtaş\)](#)

17 Aralık Operasyonu Sonrası Ortaya Çıkan Sorular ve Cevaplar

1- Hükümet ile Cemaat neden kavga ediyor?

– Hükümet Cemaat ile kavga etmiyor. Cemaatin devlete, hükümete ve AK Parti'ye açık bir saldırısı var. Hükümet, devlet ve AK Parti bu saldırıyı püskürtüyor. Kendisine yapılan taarruza karşı doğal olarak kendisini savunuyor.

2- Cemaat neden hükümete, devlete, AK Parti'ye saldırıyor?

– Öncelikle şu iki tespiti yapmak gerekiyor: Birincisi, Cemaatin en önemli özelliği kendisi dışında herhangi bir gücü kabul etmemesi, ikincisi, hükümet ile İsrail arasında uzun süredir devam eden bir kavganın varlığıdır.

Özellikle AK Parti hükümetleri döneminde güçlenen cemaat her alanda tek başına söz sahibi olmak istedi. Buna izin verilmeyince de hükümete kızgınlık duymaya başladı. İsrail, hükümete olan kızgınlığı nedeniyle sürekli bir intikam alma arayışı içine girdi. Bu süreçte partner olarak kendisine Cemaati seçti. El ele verip hükümete saldırmaya başladılar.

3- Fethullah Gülen beddua mı etti, Mübahale mi etti?

– Fethullah Gülen'in ilgili sohbeti dinlendiğinde beddua etmeye başlamadan önce "beddua bizim şiarımız değildir ama..." tarzında bir giriş yapıyor. Yani "normalde beddua etmiyorum ama bu defa edeceğim" diyerek söze giriyor. Ve ilk kısımda kendilerini de dahil ederek beddua ederken, ikinci kısımda doğrudan hükümete beddua ediyor. Beddua değil mübahale söylemi, beddua sonrası çok ciddi tepki çeken Fethullah Gülen'i ve cemaati içine düştüğü bu zor durumdan kurtarmak için kullanılan bir yöntem olarak karşımıza çıkıyor.

4- Cemaat CIA ve Mossad ile mi çalışıyor?

– 160 ülkede faaliyet gösteren, yüz binlerle ifade edilebilecek insan kaynağını yöneten, 2 binden fazla şirket ve milyarlarca dolarlık bir paraya hükmeden böylesine büyük bir yapıyı hiçbir istihbarat örgütü kendi haline bırakmaz. Tüm istihbarat örgütleri için cemaat muazzam bir yapılandırma. Dolayısıyla CIA ve Mossad'ın da cemaati yönetme, yönlendirme gayreti içinde olması pekâlâ mümkündür. Cemaatin bu muazzam ağı sadece istihbarat örgütlerinin değil, tüm uluslararası yapıların ve özellikle işadamlarının da ilgisini çekebilecek cazibeye sahiptir. Dolayısıyla, bilerek veya bilmeyerek Cemaat'ın CIA ve Mossad ile çalıştığına dair çeşitli emareler görülmektedir.

5- Cemaat İsrail'e mi çalışıyor?

– İsrail'in "One Minute" ve "Mavi Marmara" nedeniyle AK Parti hükümetine ve R. Tayyip Erdoğan'a duyduğu büyük bir kin var. İsrail'in ayrıca İran'a da büyük bir düşmanlığı var. İran'a ambargo uygulanması ve İran'ın uluslararası arenada yalnızlaştırılması, İHH'yi El Kaide ile ilişkilendirerek terör örgütü listesine aldırma gayretleri, AK Parti hükümetini El Kaide ile ilişkilendirerek itibarsızlaştırma ve meseleyi uluslararası yargıya taşıma çabaları İsrail'in sürekli üzerinde durduğu konulardır. Cemaatin de İHH'yi ve AK Parti hükümetini El Kaide ile ilişkilendirme gayreti, İran'dan nefret etmesi, Mavi Marmara'da İsrail'den yana tavır takınması gibi tutumları olunca haklı olarak yıllardan beri söylenen "Cemaat İsrail'e çalışıyor" söylemini anlamlı hale getirdi.

6- Düne kadar Cemaat ile hiçbir sorunu olmayan, hatta cemaati destekleyen AK Parti, hükümet ve hatta Başbakan ne oldu da bir anda cemaate bu kadar ağır ifadelerle yüklenmeye başladı?

– Başta Sayın Başbakanımız olmak üzere, hükümet, bireysel olarak bizler hatta toplumun büyük bir kesimi cemaate her türlü desteği verdi. Çünkü cemaatin ve cemaate gönül vermiş insanların bu ülkeye, hele hele ülkemizin inançlı kesimlerine asla zarar vermeyecekleri, tam tersine yurtiçinde ve yurtdışında yürüttükleri faaliyetlerle ülkemize, milletimize katkı sundukları görüşü hakimdi. Cemaate gönül veren kimselerin siyasette, bürokraside, ticarete, sivil toplum hayatında ergenekonvari yapılanmalara karşı sigorta görevi göreceğine inanıldı. Dürüstlükleri, çalışkanlıkları nedeniyle en iyi görev insanı olarak görüldüler. Fakat 17 Aralık operasyonu ve sonrasında yaşanan gelişmeler durumun çok farklı olduğunu ortaya koydu. Cemaatin farklı uluslararası yapılarla işbirliği içinde olduğu, belgeler biriktirdiği, telefonları dinlediği, şantaj kasetleri ve videoları oluşturduğu, tehditler savurduğu, elindeki tüm imkânları hükümet aleyhine kullanmaya başladığı, kendi çıkarları söz konusu olduğunda karşısındaki herkesi her türlü metodu kullanarak sindirmeye çalıştığı ortaya çıktı. Bu nedenle başta Başbakanımız olmak üzere daha önce cemaate her türlü desteği veren, saygıyı ve ilgiyi gösteren hemen herkes bu desteği geri çekti.

7- 17 Aralık'ta ne oldu?

– 17 Aralık operasyonu ile birlikte emniyet, yargı, siyaset, bürokrasi gibi yerlerdeki cemaat mensuplarından belli bir kısmının ast-üst ilişkisini devlet hiyerarşisine göre değil cemaat hiyerarşisine göre tanzim ettikleri görüldü. Rutin mesleki faaliyetlerine ek olarak dışarıda oluşturdukları yapılar aracılığıyla bilgi, belge de depolayarak adeta paralel bir sistem oluşturdukları fark edildi.

Birbirinden bağımsız üç dosya yıllarca bekletilerek 17 Aralık'ta tahrip gücü yüksek bir operasyona dönüştürüldü. Bir taraftan tüm dünyada toplumun yumuşak karnı olarak bilinen yolsuzluk algısıyla hükümet düşürülecek, öbür taraftan daha önce Amerikalı senatörlerin İran'la çalıştığı için yazılı bir metinle kızgınlıklarını dile getirdikleri Halkbank'ın İran'dan çıkması ve ayrıca Irak petrollerinden elde edilecek gelirin Türkiye yerine Amerika'ya akması sağlanacaktı. 25 Aralık'taki ikinci dalgada ise Gezi Parkı olaylarıyla hedeflenen üçüncü köprü, İstanbul'a üçüncü havalimanı, Kanal İstanbul gibi Türkiye'yi gerçek manada stratejik güç haline getirecek projelerin mütahitleri rüşvet iddiasıyla içeri alınarak bu projelerin durması sağlanacaktı. Çünkü Kanal İstanbul Montrö Anlaşması'nı anlamsızlaştırarak Türkiye'ye önemli bir ekonomik ve stratejik fırsat sunarken, üçüncü havalimanı

Almanya'nın, Frankfurt Havalimanı'daki yolcu transferinden elde ettiği milyarlarca Avroluk gelirini Türkiye'ye kaptıracak, üçüncü köprüyle de tarihi İpek Yolu canlandırılacak ve Uzakdoğu'dan Avrupa'ya taşımacılığın Türkiye üzerinden yapılması sağlanmış olacaktı. Bu nedenle 17 Aralık operasyonu ve sonrasında planlanan operasyonlar başarıyla sonuçlanmış olsaydı cemaat ve cemaatin stratejik ortakları bir taşla kuş katliamı yapmış olacaktı.

8- Peki, Savcılar neden görevden alındı, polislerin görev yeri neden değişti? Yolsuzluğun üstü mü örtülmeye çalışılıyor?

- AK Parti'nin tüm hükümetleri reformist ve özgürlükçü yönleriyle bilinmektedir. Dolayısıyla AK Parti hükümetleri referandum ve demokratikleşme paketleriyle yargı bağımsızlığı başta olmak üzere Türkiye'nin demokrasi tarihine önemli katkılarda bulunmuştur. Yasama, yürütme ve yargı erklerinin birbirinden bağımsız çalışması için gerekli yasal ve anayasal düzenlemeleri de yapan AK Parti hükümetleri olmuştur. 17 Aralık operasyonu, yargının bir kısmının cemaat marifetiyle "bağımlı ve taraflı" hareket ettiğini ortaya koymuştur. Hükümetin; bağımsızlığını temin ettiği yargının ve yargı mensuplarının bir kısmının cemaate olan aidiyet duyguları nedeniyle tarafsız davranmadıkları, iş ve işlemleri cemaatin direktifleri veya menfaati doğrultusunda yaptıkları gerçeği gün yüzüne çıkmıştır.

Savcılar, hukuku ayaklar altına almışlardır. Yargıya ihanet etmişlerdir. Hukuka ve yargıya olan güveni sarsmışlardır. Aynı şekilde, cemaat mensubiyetiyle hareket eden polisler de savcıların bu suçlarına ortak olmuşlardır. O nedenle savcı ve polislerin yerlerinin değiştirilmesi, bağımsız ve tarafsız hareket etmeyen ve dolayısıyla yukarıda değindiğim kuş katliamıyla Türkiye'yi kaosa sürükleyecek darbenin engellenmesi amacıyla yapılmıştır. Burada aslolan bu savcı ve polislerin yerlerinin değiştirilmesiyle yetinilmemesi ve muhakkak yargılanarak cezalandırılmalarıdır.

9- Yolsuzluk, hırsızlık var mı?

- Burada dikkat edilmesi gereken nokta şudur: 17 Aralık operasyonunun hedefinde asla yolsuzluk yoktur. Gezi Parkı olaylarında amaç ne kadar ağaç idiye, burada da amaç o kadar yolsuzluktur. Yolsuzluk için kılıfıdır. Dikkatler oraya çekilerek yukarıda bahsettiğim amaçlara ulaşılmaya çalışılmıştır. Mesele yolsuzluk olsa, diğer iki dosya bu sürece dahil edilmezdi. Mesele yolsuzluk olsa daha operasyon başlamadan top sakal çetesi operasyonun tüm detaylarına vakıf olmaz ve algı yönetimi yapılmazdı. Mesele yolsuzluk olsa gözaltı ve ofis aramaları canlı yayınlarla çarşaf çarşaf ortaya serilmez, şahıslar daha ilk günden "hırsız" ilan edilmezdi (kutular, para görüntüleri, polislerin paraları saymak için yanında götürdükleri para sayma makinesi vs. Bunların hepsi cemaat medyası tarafından algı yönetiminde kullanıldı). Mesele yolsuzluk olsa hükümeti düşürmeye, Başbakanın evine baskın yapmaya kadar gidecek bir sürece dönüştürülmezdi. Mesele yolsuzluk olsa "yüzlerce milyarlık yolsuzluk yapılmış" denilerek insanların aklının sınırları zorlanmazdı. Mesele yolsuzluk olsa, ülke; ekonomisi alt üst edilerek yüzlerce milyar liralık zarara uğratılmazdı, toplumun huzuru bu kadar kaçırılmazdı. Bu kadar kirli ilişkinin içine girilmezdi.

10- Başbakanla oğlu arasındaki telefon görüşmeleri gerçek mi?

- Başbakanla oğlu arasında geçtiği iddia edilen telefon görüşmeleri dinlendiğinde aslında çok rahatlıkla montaj, dublaj oldukları görülüyor. Her şeyden önce kurgu ve mantık hataları var. Başbakanla oğlu arasında geçtiği iddia edilen o konuşmalardan birinde Başbakan oğluna "telefonumuz dinleniyor" şeklinde bir ifade kullanıyor fakat ne hikmetse her şeyi de ortaya döküyorlar. Bir konuşmada paraları eritmek için ev almak bahsediliyor. Hâlbuki her ne parasıysa o, eğer gizlenmek isteniyorsa o parayla ev almak aptallıktır. Buna benzer birçok şey var. Çok acemice yapılmış bir montaj. Amerika'dan çeşitli ses stüdyoları ve uzmanlar da kayıtların montaj, dublaj olduğunu ortaya koydu. Fakat evine konulan böceklerden de biliyoruz ki Başbakan dinleniyor. Sadece Başbakanı değil, neredeyse Türkiye'deki tüm kritik noktalardaki insanları, kurumları dinlemişler. Bir ülkenin başbakanını, bakanlarını, istihbaratının başındaki kişiyi dinlemek başlı başına bir suçtur. Hem de çok büyük bir suçtur. Çünkü devletin tüm sırlarının üçüncü şahısların eline geçmesi anlamına gelir ki, bu dinlemeleri yapanlar en ağır şekilde cezalandırılmalıdır.

Her şeyi bir kenara bırakıyorum. R. Tayyip Erdoğan'ın ömrü 18'li yaşlarından itibaren toplumun gözü önünde geçmiştir. Mücadele ve dava adamıdır. 10 küsür yıllık Başbakanlığı döneminde günün 20 saatini çalışarak geçiren, Türkiye'nin ve dünyanın dört bir yanını fellik fellik dolaşarak ülkeye, ümmete hizmet etmeye çalışan, doğudan batıya – kuzeyden güneye dünyanın neresine giderse gitsin bir kuruluş paraya ihtiyaç duymadan tüm sülalesine baktırabilecek kadar sevilen bir adam yolsuzlukla itham edilmez. Derdi cebini doldurmak olan bir adam yılın neredeyse tamamında günde 20 saat çalışmaz (Bknz: Geçmiş liderler). Allah aşkına, Tayyip Erdoğan'daki hasletler hiç derdi cebini doldurmak olan birininkilere benziyor mu! Tam da bu nedenle halk Başbakana daha fazla sarıldı. Çünkü Başbakanın yolsuzluk yapmayacağına inanıyor, ona güveniyor. Bu süreçte cemaate ise güvenilmiyor. Bu vahim tablo, aslında tüm cemaatlere dönük bir güvensizlik iklimi oluşturdu. Sırf buna kalsa, Gülen Cemaati büyük bir vebalin altına girmiştir.

11- Başbakan'ın kullandığı "örgüt, in, haşhaşiler" ve benzeri tanımlamalar ağır olmuyor mu?

– Şunu öncelikle ifade etmek gerekiyor, Cemaatin içinde birden fazla katman var: Bir, Cemaat'e gönül, maddi-manevi destek veren ancak cemaatle hiçbir işi olmayan hatta cemaate gidip gelmeyen insan. İki, hayatını cemaate vakfetmiş, tüm hayatı cemaat olan, gece gündüz koşturan ve bunun karşılığında aldığı açlık sınırındaki bir maaşla geçinen insan. Üç, cemaatten belki de hiç hazzetmeyen fakat oradaki potansiyeli gördüğü için ciddi maddi yardımda bulunan ve bunun karşılığında ciddi iş bağlantıları kuran işadami insan. Dört, cemaatten belki de hiç hazzetmeyen fakat oradaki potansiyeli gördüğü için cemaattenmiş gibi görünüp siyasette ve bürokraside merdivenleri hızla tırmanmaya çalışan insan. Beş, cemaatten hiçbir şey almadan cemaate katkıda bulunan, cemaatin içinde yer alan, cemaate gidip gelen insan. Altı, cemaatin şirketlerinde vs tepe noktalarda bulunup da çoğunlukla cemaatin kaymağını yiyen insan. Yedi, cemaatin tüm stratejilerini üst düzeyde oluşturan insan.

Bu guruplardan samimi olanlara Başbakan da dahil kimse bir şey demiyor zaten. Fakat, cemaatin menfaatleri söz konusu olduğunda din, iman, İslam, devlet, millet, ülke, insan, hak, hukuk, adalet, peygamber gibi tüm kavramların içini boşaltan, bunları yok sayan kişiler eğer bir topluluksa adı "örgüttür", eğer kişiyse adı "haşhaşidir", eğer varsa yaşadığı bir yer orası "in'dir".

12- "Fethullah Gülen Örgütü" tanımlamaları yapılıyor, buna ne denmeli?

– Eğer ülkeye kasteden bu yapı Fethullah Gülen'in bilgisi dahilinde hareket ediyorsa veya Fethullah Gülen buna ses çıkarmıyorsa evet o zaman adı Fethullah Gülen Örgütüdür. Eğer Fethullah Gülen bu gidişata dur demezse "Cemaatten" "Fethullah Gülen Örgütü"ne evrilen yapı, ilerleyen yıllarda daha kötü şekilde anılabilir. Nitekim, cemaat medyası özellikle şu sıralar başta Gezi Parkı eylemcileri olmak üzere bütün marjinal grupları sokağa dökmek için çok büyük gayret sarf ediyor. Bunda başarılı olmaları durumunda cemaatin adının marjinal bir örgüt olarak anılması yadırganmayacaktır. Bu nedenle cemaatin akliselim insanları, başta top sakal çetesi ve cemaatin mafyavari medyasının sorumsuz yöneticileri olmak üzere bütün provokatörlere dur demek zorundadır.

13- Cemaat neden böyle şeylere kalkıştı? Ne derdi var?

– Fethullah Gülen'in yıllardır Amerika'da yaşaması ve cemaatin çok hızlı ve kontrolsüz büyümesi beraberinde birçok sıkıntıyı getirdi. Sebebi her neyse de İsrail ile aynı çizgiye gelmiş olması cemaati başlangıç noktasından çok uzaklaştırdı. Ve bir şekilde uluslararası yapılarla birlikte Türkiye'yi dizayn etmeye çalışıyor. Aslında kendisine verilen rolü oynuyor veya görevi yerine getiriyor da denebilir.

14- Cemaat Siyonistlerle bile diyalog kurabiliyorken, İranlılarla neden diyalog kurmuyor?

– Cemaat kurum ve kuruluşları aracılığıyla diyalog faaliyetleri çerçevesinde çeşitli etnik ve dini gruplarla çalışmalar yürütüyor. Bu grupların içinde Yahudiler, Siyonistler, Hristiyanlar ve daha

birçoğu var. Diyalog faaliyetlerinin faydalı olduğu kanaatine sahip biri olarak bu diyalogun diğer cemaatlerden ve İran'dan esirgenmesini izah etmem kolay değil tabii. Cemaatin İran'dan nefret etmesi, Cemaat-İsrail ilişkisinin kurulmasına neden olan unsurlardan biri olarak karşımıza çıkıyor.

15- Cemaat hala bir "hizmet" hareketi olarak düşünülebilir mi?

- Cemaat "Hakk'a" hizmet etmek amacıyla yola çıktı. Sonra "Zengin'e" ve "Makam-Mevki Sahibi'ne" hizmete dönüştü. En sonunda da uluslararası yapılara "Taşeronluk" hizmeti vermeye başladı. Kısacası biz cemaati hala "Hakk'a" hizmet ediyor zannederken, cemaat koç'a, sabancı'ya ve Siyonist samuel'e hizmet ediyormuş algısı toplumda hakim. Cemaat bir an önce asli görevi olan Hakk'a hizmet çizgisine dönmelidir. Aksi takdirde herhangi bir işadamları derneğinden veya çıkar için kurulmuş bir örgütten farkı olmayacaktır.

16- Mahir Zeynalov isimli gazetecinin sınırdışı edilmesi basın özgürlüğüne müdahale anlamına gelmez mi?

- Cemaatin İngilizce yayın yapan Today's Zaman isimli gazetesinde çalışan Mahir Zeynalov Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı değil. Çalışma izni olarak Türkiye'de kalıyordu. 17 Aralık operasyonunun yapıldığı günlerde "Savcılar El Kaide'ye operasyon yapıyor ancak AK Parti Hükümeti buna engel oluyor" şeklinde İngilizce twitler atarak uluslararası kamuoyuna yalan yanlış mesajlar veriyordu. Operasyonun El Kaide ile zerre ilgisi bulunmamasına rağmen hükümeti El Kaide ile ilişkilendirmek için dünya kamuoyuna algı operasyonu yapıyordu. Bu nedenden dolayı çalışma izni süresi de bitince sınırdışı edildi. Kaldı ki bu twitleri Amerika veya Avrupa'da atsa sınırdışı edilmekle kalmaz aynı zamanda ciddi suçlamalarla yargılanırdı. O twitleri vatandaşı olduğu Azerbaycan'da atsa, hayatı kararardı. Türkiye, kendi ülkesinde izinle çalışan, vatandaşı olmayan bir kişinin ülkeyi karıştırmasına, Türkiye'nin uluslararası ceza mahkemesinde yargılanmasına kadar gidebilecek bir sürece neden olabilecek bu twitleri atan şahsı en doğal hakkını kullanarak sınırdışı etmiştir. Sınırdışı edilmenin basın özgürlüğüyle, ifade özgürlüğüyle hiçbir ilgisi yoktur. Nitekim şuan bulunduğu Azerbaycan'dan yine hükümet aleyhine istediği şekilde twitler atabilmektedir. Fakat hiçbir devlet çalışma izni verdiği bir yabancıнын kendi topraklarında provokatörlük yapmasına göz yummaz.

17- Bu operasyonların, kasetlerin, şantajların arkasında cemaat mi var?

Operasyonu ve şantajları yapanları savunanlar cemaat, kasetleri piyasaya sürenler/yayanlar cemaat, şantajcıları-montajcıları sahiplenilenler/savunanlar yine cemaat olduğuna göre Türkiye'yi kaosa sürüklemeyi hedefleyen tüm bu süreci yönetenin cemaat olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

18- Reza Zerrab ve eski bakanların çocuklarının serbest bırakılması normal mi?

- Şunu öncelikle net olarak ortaya koymak lazım: Bu insanlar normal yargı işleyişi içinde tutuklanmadı. 17 Aralık darbe girişimiyle "esir" alındı. Müdahale edilmeseydi 25 Aralık'ta başbakanımızın oğlu Bilal Erdoğan ve Türkiye'deki önemli projelerin müteahhitleri de esir alınacaktı. Dolayısıyla tutuksuz yargılama kararı bir salıvermenin ötesinde esir alınan, üzerinden operasyon yapılan kurbanların serbest bırakılmasıdır. Yargılama süreci ise devam etmektedir. Bu kişilerin gerçekten suçlu olup olmadığı yargılama sonucunda ortaya çıkacaktır. Fakat paralel yapının ve yargının kallesçe yürüttüğü algı operasyonu neticesinde bu insanlar çoktan suçlu ilan edilmiş durumda. Gerçekten suçsuz olsalar bile maalesef bundan sonra beraat etmeleri durumunda bile suçlu muamelesi görmeye devam edeceklerdir. Paralel yapının da yapmaya çalıştığı şey budur. Paralel yapının peşinen suçlu ilan ettiği bu insanların önce itibarları iade edilmeli sonra yargılama sonucunda suçlulukları veya suçsuzlukları tespit edilmelidir.

[Kurtuluş savaşı mı yoksa yerel seçim mi? \(Arif Selim Aydın\)](#)

Gezi olayları, 17-25 Aralık operasyonları ve akabinde yaşananlardan benim yaptığım çıkarım, kestirmeden ifade edecek olursam şu oldu: Küresel güçler arzuladıkları bir Türkiye için ülkeyi tekrar katı laikçi bir elitin eline teslim etmek istiyorlar. Bu çıkarımı nasıl bir arka plan çerçevesine oturttuğumu kısaca izah etmeye çalışayım.

Batılı emperyalistler yaklaşık iki asırdır bu coğrafyayı siyasi ve iktisadi her bakımdan istedikleri gibi dizayn ettiler. Bunu da özellikle son bir asırda, dindar-geleneksel çoğunluğu zor ve baskıcı yollarla dışarda tutarak, Batıcı-modernist laik elitler eliyle mümkün kıldılar. Cumhuriyet kurulduğundan itibaren sistem dışında tutulan bu dindar çoğunluğun merkeze doğru tazyiki 90'lı yıllardan itibaren önlemez hale geldi. Merhum Erbakan'ın başbakanlığındaki hükümet, içlerinden çıkardıkları kadrolarla bu sessiz çoğunluğun merkeze doğru ilk ciddi hamlesiydi. 28 Şubat da dış mihrakların desteği ile sistemin merkezine çöreklenmiş elitler için bu tehdidin bertaraf edilmesi süreciydi.

11 Eylül'den sonra (2001) Batı, Ortadoğu için yeni bir konsept düşünmeye başladı: Büyük Ortadoğu Projesi. Bu projenin hayata geçirilmesi için liberal demokrasiyi içselleştirmiş, Batı ile barışık istikrarlı hükümetlere ihtiyaçları vardı. Ancak Türkiye'deki siyasi konjonktür gereği bu sefer geçmişten farklı olarak iktidarı dindar-muhafazakar bir partinin ellerine vermeyi uygun gördüler; bunda bir sakınca bulunmuyordu, zira günü geldiğinde istedikleri kişileri sahnenin dışına atmak hiç de zor olmayacaktı. Hem muhafazakâr kesim iddialarından arındırılmış kontrollü bir şekilde merkeze taşınmış, hem de Türkiye'nin küresel sisteme entegrasyonu sağlanmış olacaktı.

Bu planın başarılı bir şekilde işlemediğini söyleyemeyiz. Söylemde dindar ve muhafazakâr ama özünde çürümüş, kapital ile daha çok Protestanlaşmış light bir İslam görüntüsü ortaya çıktı. Ülkenin çoğunluğunu oluşturan muhafazakâr kesimin kapitalizmin çarklarına büyük ölçüde dâhil edilmesi sağlanmış oldu. Ancak bir noktadan sonra -kanaatimce 2008 Davos çıkışından sonra- Türkiye'yi

artık eskisi gibi etki ve kontrol alanlarının içinde tutamayacaklarını düşünmeye başladılar. Bunun üzerine 'haddini aşmış' Başbakanın defterini dürmek gerektiğine karar verdiler.

17 Aralık'tan bu yana yaşananları anlamaya çalışırken iki tarafın kendinden emin savlarını ilk elden kabul etmek yerine, dindar bir Cumhuriyetin öngördüklerinden daha iddialı ve kontrol edilemez olduğunu fark eden emperyalerin, geçmişe nispetle daha güçlü bir Türkiye'nin ortaya çıkmasında en önemli iki aktörü birden hedef almış olabileceğini düşünmüştüm. Cemaat, yetişmiş müntesipleri ve yurtdışı okullarıyla Türkiye'nin dünyadaki imajına olumlu katkı yapıyordu; Ak Parti ise güçlü Türkiye için gerekli siyasi iradeyi ortaya koyuyordu. Bu sebepten, bu güdümlü Türkiye işinin dindarlarla yürümeyeceğine kanaat getiren küresel çete, dini referanslarla hayata bakan ne kadar cemaat, tarikat ve siyasi hareket varsa tasfiye etmek istiyor herhalde, diyordum. Bu tasfiyeye en güçlü iki aktörü birbirine çatıştırarak başlamış, bir taşla iki kuş vurmak istemiş olabileceğini kuvvetle muhtemel görüyordum. Bu yaklaşımım, cemaatin yönetim kademesinin 17 Aralık operasyonlarına hizmetlerini koruma maksadıyla icbar edilmiş olabileceğine dair çok küçük de olsa iyi niyetli bir varsayıma dayanıyordu. Ancak birkaç gün öncesine kadar korumak için çok çaba sarf ettiğimiz bu son hüsnü zan kısıntısı da Suriye tapelerinin yayımlanmasıyla yok olup gitti. Ortada zorunlu bir taşeronluktan ziyade gönüllü bir işbirliğinin var olduğuna inanmaya hakkımız var artık.

Daha evvelki ses kayıtları aracın direksiyonundaki kişi ve kişilere yönelik taarruzlardı; fakat bu son kayıt doğrudan aracın kendisine, hatta en mühim kısımlarından birine vurulmuş ağır bir darbeydi. 17 Aralık'tan beri bütün parmaklar sizi işaret ediyorken, doğrudan devletin en mahremine uzatılmış ele sahip çıkmanız, o kayıtlardan seçimlere yönelik siyasi bir kazanım elde etmeye çalışmanız hakkınızdaki bütün şüpheleri doğruluyor. Eğer bu şüpheler hakikati yansıtıyorsa, bu teşebbüsün affedilebilir bir tarafı yok kesinlikle; zira açık bir ihanet girişimidir. İslam hukukunda da modern hukukta da ihanet en ağır şekilde cezalandırılır.

Hala 'masumuz' deniyorsa yapılacak şey bellidir. Eğer Fethullah Gülen kendisini, yıllarca süren bir çalışmanın sonucunda ilmek ilmek ördüğü ulusal ve uluslararası çaptaki hizmetlerinden daha kıymetli görmüyorsa, bu hizmetlerin selameti için Türkiye'ye dönerek hem hukuki hem de siyasi/sosyal açıdan toplum nezdinde kendini aklamalıdır; fakat tüm bu hizmetlerden daha önemli ve değerli görüyorsa kendisini, söyleyecek söz kalmıyor.

***

Bu yaklaşımımız yolsuzluk iddialarını dışlıyor değil. Elimizdeki tek ve en ciddi deliller sadece ses kayıtlarından ibaret olsa da iddiaların doğruluğu çok muhtemel görünüyor. Küresel şer odaklarının oyununa gelmek istemiyorsak, devlet hiyerarşisi dışında hareket etmiş paralel unsurların yargılanmaları ve cezalarını çekmelerini sağlamanın yanında, bu yolsuzluk iddialarının da nokta atışı hukuki süreçlerle bir neticeye varması gerekiyor. Hükümet yolsuzluk iddialarını tavizsiz bir biçimde yargıya intikal ettirmeli ve sürecin işlenmesini sağlamalıdır.

Bu kavgadan tamamen zararsız kurtulmak bu saatten sonra artık mümkün görünmüyor. En az zararla sıyrılmak için çaba sarf etmek gerek. Bu kavganın kazananı olmaz, ama kaybedeni Türkiye olur. Geri döndürülemez bir noktaya varmadan herkes üzerine düşeni yapmalı.

***

Mahalli seçimlerde seçmen çok farklı saiklerle oy kullanacak. Ancak büyük çoğunluğun, bir tarafa duyduğu derin muhabbet ile karşı taraf için hissettiği büyük öfkenin tesiri altında reyini vereceği çok açık. Ortada iki menfi iddia var: birisi yolsuzluk iddiaları, diğeri ise bir ucu Türkiye'nin yeminli düşmanlarına dayanan devlet içine sızmış paralel bir örgütlenmenin mevcudiyeti. Kafası karışıklar için önerim, ehven-i şer ilkesine göre hareket etmeleri. Yani daha az kötünün etkisi altında tercihlerini belirlemeleri... Siyasilerin yolsuzluğu bugünün meselesi değil; dün vardı, bugün de var, yarın da olacaktır. En kısa sürede yargılanmalarını ümit edebiliriz. Ya devletin kılcallarına kadar nüfuz etmiş bekamıza kasteden hainlerden ne zaman kurtulacağız?

Bu halkı bir daha hafife almayın! (Ufuk Coşkun)

Seçim sonuçları, uzun zamandır insanlık onuru adına mücadele eden herkese hayırlı olsun. Evet, kazandık. Türkiye kazandı. Demokrasi kazandı. Bir kez daha darbeyi geri püskürttük. Meydanlarda tek başına sesi kısılana kadar verdiği onurlu mücadeleden ötürü başta Sayın Başbakan'a tebrik ederiz. Bu sonuç; artık Türkiye'de manipülasyonlar devrinin kapandığının, gazete manşetleriyle, tuzaklarla, kumpaslarla, halkın iktidar ettiği hükümetleri devirmenin tüm yollarının tıkandığının resmi beyanıdır. Halkın arasına nifak tohumları atmanın bir hükmü kalmamıştır. Hep yanlış yaptılar. Yıllardır bu halkın değer verdiği insanları gözleri önünde karaladılar, tuzaklar kurdular yetmedi astılar... Bu halkı sürekli aşağıladılar, yeri geldi Nevzat Tandoğan gibi Ulan Öküz Anadolu'lular dediler, yeri geldi halkı Yakup Kadri gibi yontma taş devrinden kalma ilkel insanlar olarak gördüler. Hızını alamayanlar göbeğini kaşıyan adam, bidon kafalı, pis köylü, taşralı, mantıksız, cahil, koyun sürüsü, makarnaya kendini sattı dediler.. Mitinglere katılıp her türlü ahlaksız yaftalamaları onlara yakıştırdılar. Ve sonra hiçbir şey olmamış gibi bu insanlar neden AK Parti'ye oy veriyor diye şaşırıyorlar!.

Neden anlamıyorsunuz? Bu insanlar kendilerine Kemalist, ilerlemeci, çağdaş, pozitivist aydınlar gibi hakir görmeyen aksine "kardeşlerim" diye hitap eden ve "sizi Allah için seviyorum" diyen bir başbakana oy vermeyecekler de kime vereceklerdi? Bizler toplumun değerli, bilinçli bireyleri olarak her şeyin ama her şeyin farkındaydık. Gezi'den bu güne hedefin başbakan Erdoğan nezdinde hepimize, insanlığımıza ve değerlerimize dönük olduğunu daha en başında biliyorduk. Aldığınız Kemalist, eğitimlerinize bizi hafife aldınız, yok saydınız.. Her şeyi hesap ettiniz, tüm manipülasyonları hesapladınız ancak halkı hesaba katmadınız. Bu yüzden diyorum; totaliter rejimlerin dayattığı inanç ve alışkanlıklarla bir asker gibi eğitilmeyi bir koyun gibi güdülmeyi içselleştiren Kemalist aydınların bu günden sonra artık devri kapanmıştır.. Tarih onları lanetle anacaktır.. Ey kendilerini halkın tepesinde gören aydınlar! Ahlakı, vicdanı, erdemi ve insanlık

değerlerini öncelemeyen hiçbir düşüncenin/ideolojinin hayat bulma/ hayatta kalma şansı yoktur. Artık alnınıza sürülmüş bu kara leke ile dolaşacaksınız..

Oysa paralel yapı ve onun destekçisi CHP hükümetin düşeceğiinden o kadar çok emindiler ki...Bilgi servis ettikleri yerlere o kadar çok güveniyorlardı ki.. Hatta başbakan 30 Mart'ı göremeyecek diyordu biri. Türkiye'nin hala eski Türkiye olmadığını bir türlü idrak edemediler. Bu halkı hafife almalarının faturasını ise çok ağır ödediler... Halk tüm hırslarını, tuzaklarını bir kez daha boşa çıkardı. Hep derim CHP'nin liderleri Antik Çağ Söylencelerinde adı geçen İkaros'a benzer..Bilirsiniz, Giritli Minos(Zeus'un kaçırap tecavüz ettiği Europa'nın oğlu) Daidalos'u Antik çağın en büyük mucidi) kendi yaptığı labirentinin içine oğlu İkaros'la birlikte hapseder.Daidalos labirenti mükemmel inşa etmiştir fakat planını unutmuştur.Havada uçuşan kuşların kanatları labirentin ortasına düşmektedir.Daidalos bu tüyleri alıp inceler alt kısımlarının düz, üst kısımlarının ise bombeli olduğunu görür ve rüzgarın tüyleri havaya uçurduğunu fark eder.Daidalos bu tüylerden balmumu yardımıyla kanat yapmayı başarır bir tanede de oğlu için yapar.Ancak uçmaya başlamadan evvel oğlu İkaros'a birtakım öğütlerde bulunur."Bu adadan ayrılmamız için önce bir müddet suyun üstünde uçmamız gerekecek.Kanatlarının suya değmemesine çok dikkat et, aksi takdirde suyu emer ve ağırlaşır.Çok yüksekte uçma, güneşin kızgın ışınları tüyleri yapıştırmakta kullandığım balmumunu eritir."Fakat İkaros -CHP lideri gibi- ihtiras dolu bir adam olduğu için çok yükseklere çıktı. Çünkü yükseklerde olmak hayranlık uyandıran bir şeydi.Ne var ki kızgın güneş ışınları balmumunu eritti ve İkaros yere çakıldı..Kılıçdaroğlu'nun da başına gelen budur..

Yeni dönemde AK Parti ne yapmalı;

Bazen "şer görünende bir hayır" vardır. Bu sürecin en önemli avantajı her şeyden evvel tüm maskeleri indirmiş olmasıdır.. Kimin ne olduğunu ayan beyan görmüş olduk. Liberal, sol ve Müslüman kılıklı darbecileri, ulusal güvenliği tehdit eden ajanları, satıcıları, iftiracıları vs. Bu süreç bize mikropları gösterdi aslında. Seçimlerden sonra ciddi bir tedavi dönemi başlamalıdır.Cumhuriyet tarihinin en büyük davaları açılmalıdır.Bir taraftan pisliklerden arınırken diğer taraftan vakit kaybetmeden özgürlükçü adımlar atılmalıdır.Sivil Anayasa gündemimizin baş köşesine oturmalıdır.Bilindiği gibi Kemalist eğitim, tekçi, seçkinci, elit, halkı hakir gören sahte, bayağı, basit sıradan bir aydın kitlesi oluşturdu..Bundan sonra eğitim alanında daha radikal ve köklü adımlar atılmalıdır.Eğitim eşref-i mahkukat yani insanın şerefli bir varlık olduğu gerçeği üzerine bina edilmelidir.Kemalist eğitim bana göre insanlık tarihin en ilkel eğitim anlayışlarından biridir.Bu insan karşıtı ve insan fitratına müdahale eden eğitim politikasından artık vazgeçilmelidir.

Bilinmelidir ki insanı atlayan, öteleyen, dışlayan ve harcayan hiçbir ideoloji ahlaki değildir ve asla teveccüh görmez. Bu ülkede yaşayan herkesimin kendini mutlu, huzurlu ve özgür hissedebileceği demokratik bir hukuk devleti ivedilikle tesis edilmelidir. Kısacası artık içinde insan ve değerleri olan bir şey istiyoruz. Kimse bize kendi projeleri doğrultusunda bir yaşam kurgulamamalı..Yeni dönemde AK Parti'nin üzerine düşen sorumluluk bu olmalıdır.Her demokratik adımda olduğu gibi bizler de yine destekçisi olmaya devam edeceğiz..

Ödevimiz Tutsak Olmak* (Mustafacan Ozdemir)

Hukuk ve adalet her zaman uyum içinde olmaz. Durum böyle olduğunda doğru bir adam için önceki sonra gelir.

Aliya İzzetbegoviç / Özgürlüğe Kaçışım – sy. 145

Yaklaşık 5 yıldır süren temsil perdeyi kapattı. Eğer bağımlıysanız bir şekilde bağılısınızdır. Bağlı olmak zaman ve mekan açısından sizi kısıtlar. Kal olarak da hal olarak da tasavvurlarınızı sınırlar. Biten temsille birlikte aslında tanık olduğumuz tasavvurların hal diliyle konuşmaya başlamalarıdır. Hakikat arayıcıları hal diliyle özümseme faslına geçildiğini bir nevi beyan ederler. "Ben"ine yani "senin"e.

İki ayrı ideal, iki ayrı kadro, iki ayrı iktidar odağının ittifakını uzunca bir süre hayret etmeden izledik. Sonuçta olması gereken oldu. Öze sahip olanlar söze de sahip olmak istediler. Öz ne idi? İktidarın özü: yönetici kadro. Bu teze muhalefet olarak gelebilecek en muhtemel görüşe cevabımı vereyim; İktidar olmak muktedir olmak demek değildir. Devlet, başbakan ve bakanlar kurulunun yönetimine bırakılmayacak kadar ciddi bir yapıdır da diyebiliriz sanırım. Devlet akli denilen şey de tam olarak bu devamlılığı simgeler. Devamlılık, doğru ya da yanlış tasarıları eleme gücüne sahip, bu muhayyileye malik değildir.

Nihayetinde Türkiye bir avuç yönetici kadro ve büyük bir halk bilinciyle birlikte dünyanın umudu, vicdanı, namusu olduğu bir dönemde içimizdeki İrlandalılar ve dışımızdaki "yerliler" tarafından esir alınmak isteniyor. Ehli Sünnet omurganın kalesi konumundaki bu coğrafyaya İslam'a karşı İslam tezi 2 farklı yoldan sunuluyor. Avama göre (ki önemli olan bu topluluktur) Ehli Sünnet olarak kabul görmüş Gülen Hareketi ve avama göre Ehli Sünnet olduğu tartışmalı olan Aleviler. (Olmadığı görüşü ağırlıkta olmakla birlikte Alevilik ayrı bir tartışma konusudur) Burada yakıcı ve yıkıcı darbe şüphesiz yetişmiş kadrosu, bürokratik gücü, medya gücü, finansal gücü ve daha da ötesi mağduriyet potansiyeli daha fazla olan Gülen Hareketiydi. (Mağduriyet potansiyelinin fazlalığı Meşruiyet gücüyle

orantılıdır) Bir taşla 3 kuş. Ehli Sünnet omurganın kendi içinde bir boğuşmaya tutulması, (Cemaat fikrinin zedelenmesi ki bitişin başıdır) Ehli Sünnet itikadı ve inancının farklı görüşlerle sarsılması, Ehli Sünnet savunucularının ve yetiştirilmiş dar kadrosunun tasfiye edilerek ülkenin çoraklaştırılması.

Ebu Hureyre (r.a.) dan rivayet edildiğine göre Resulullah (s.a.v.) buyuruyor:

Üç kimse vardır ki Allah kıyamet günü onlara bakmaz, onları temize çıkarmaz, onlar için acı bir azap vardır:

- 1. Yol üzerinde kendisinin ihtiyaç dışı su fazlalığı olup da bunu yolcuya kullandırmayan kimse,*
- 2. Devlet başkanına sadece dünyalık için biat edip kendisine dünyalıktan bir şeyler verdiğinde memnun olan vermediğinde öfkelenen kimse,*
- 3. (Satılık) malını ikindiden sonra pazara çıkarıp: "Kendisinden başka ilah olmayan Allah'a yemin ederim ki, bu mala şu kadar, şu kadar para saydım" diyen kimse ki, satın alıcı kimse (onun yaptığı bu) yeminden dolayı ona inanıp malı alır.*

BUHARİ, MUSLİM

Yukarıda sözünü ettiğimiz üç tezden sonuncusu için Selam Örgütü olarak ortaya atılan yapının içerisinde bulunan isimlere bakılması yeterlidir. Örgütün içerisine sokulan isimlerin bazıları ise sadece ve sadece Gülen Hareketinin önünü tıkama ihtimali olan "umut veren" oluşumlar olması hasebiyle bu dosyada yer almışlardır.

Bahsettiğimiz ikinci tez Fethullah Gülen'in şahsında filizlenen "ılımlı İslam" anlayışı ve bu anlayışın getirdiği ve götürdükleri olarak özetlenebilir. Ayrıca Zaman gazetesinde yapılan itikadı ilgilendiren haberlerin bazıları da yine bunlara örnek olarak verilebilir.(Çeşitli Ehli Sünnet cemaatlerin hocaları bunların çok popüler olanlarıyla ilgili reddiyeler yapmışlardır, değinme ihtiyacı hissetmiyorum)

Yazımızın temelini oluşturan ilk tez ise Ehli Sünnet omurganın kendi içinde bir mücadeleye düşmesi tehlikesi. Bunun için ne yapılması gerekiyordu? Sevgili Yusuf Kaplan Hocamın İngilizler için söylediği "Tüm kavşakları tutmuş yavşaklar!" aforizması aklıma geliyor. Ne kadar kavşak tutarsanız o kadar kontrol gücünüz olur. Kavşaklar nereler?

BBC'nin Genel Müdürü Lord Reith çok daha dürüst bir biçimde özetlemişti: "Zaman zaman, halka kendi istediğini değil de bizce ihtiyacı olduğuna inandığımızı verdiğimiz söyleyenler oluyor. Şunu unutmayalım ki, insanların pek azı ne istediğini, daha bile azı neye ihtiyacı olduğunu bilir.

Medya ve Demokrasi, John Keane – sy.71

Time Warner'in işletmeleri öylesine yaygın ve büyüktür ki, bu dev kuruluş gazetecilerinden birine bir roman ismarlayıp, (roman harici bir şey de olabilir! Ek: M.C.Ö.) onu kendisi yayımlayabilir, Time Warner'in kitap kulüpleri aracılığıyla pazarlayabilir, Time Warner dergilerinde tanıtma yazıları çıkartabilir, Time Warner için film haline getirebilir, bir kez de bu filmle ilgili tanıtma yazıları ve röportajlar yayımlatabilir ve nihayet Time Warner kablolu televizyonunda gösterebilir.

Medya ve Demokrasi, John Keane – sy. 91

Alıntılarda göstermeye, anlatmaya çalıştığımız kavşakların sadece bir tanesi. Bürokrasi, yargı, eğitim, emniyet, yayımcılık vs. Yeter mi? Hayır. Bu kadar gencin bulunduğu bir toplumda "rol

model'' çıkartmak çok çok önemlidir. Hele ki görsel medyanın bu kadar ilgi gördüğü bir ülkede. Spor ve sanat alanlarında özellikle ciddi bir çekim oluşturmak gerekir bu nedenle. Gördüğümüz kadarıyla iki alanda da ''devşirme'' ve ''öz kaynak'' usulüyle başarılı çalışmalar yapılmış.

Hakan Şükür ki Türk Futbol tarihinin açık ara en önemli Santraforu bir ''hizmet sevdası''. Futbolculuk dönemlerinde o camia içerisinde bir çok ismi nasıl etkilediği sanırım herkesin bir şekilde kulağına gelmiştir.

Enes Kanter. Kurumsal olarak belki de en başarılı olduğumuz spor dalı basketbol. Genç nüfusunda bir hayli çekim alanında bulunuyor. NBA gibi uluslararası arenada en saygın ve etkin ligde oynayan smaçlar, bloklar yapan bir başka ''hizmet ehli''. Öyle ki, alenen bunu sosyal medya hesaplarından haykırıyor. Yetmiyor kendini tanımlamak için bu sıfatı kullanıyor. Yani söz bizi bir başka etkiye daha getiriyor. ''Yersiz-yurtsuzlaşma'' sonucu nerede durduğunu, olduğu ve kimliğini bilememe; aidiyeti, asabiyeti ''hizmet ehli'' olmak ile sağlama. Aynı zamanda medya yüzü olma, mensubiyetini tanıtmama, pr'ına aracı olma.

Neresinden bakarsak bakalım bir cemaat için son derece siyasal, bir siyasal oluşum için ise son derece kapalı, izole bir yapıdan bahsediyoruz. Kendi yazarlarını okuyan, kendi marketinden alış-veriş yapan, kendi televizyonunu izleyen, radyosunu dinleyen, gazetesini okuyan, okuluna giden (kesintisiz bir şekilde), işini bu organizasyon aracılığıyla bulan, eşini bu yapı sayesinde seçen, giyeceği gömlek için dahi anlaşmalı kurumlardan alınan ''süper indirimli'' kuponlar sayesinde kanal bulan, evini abilerinden kiralayan ya da aracılığıyla alan ve çocuklarını da aynı döngüye katan bir insan topluluğu var karşımızda. Tek tip, sorgulamayan, farklı düşünmeyen ve dolayısıyla sorun çıkarmayan kurulmuş menziline sapmadan giden bir topluluk.

Bu saptamalardan sonra en can alıcı eleştiremi şimdi yapmak istiyorum. Böyle bir güce sahipsiniz ve ülkenin kültür yürüyüşüne, entelektüel birikimine hemen hiçbir katkınız olmamış. Vaziyet durumları içerisinde en korkunç olanıdır kanımca. Ne iyi bir mimar, ne iyi bir ressam, ne iyi bir müzisyen, münevver, hattat, hiçbir şey yetiştirilmemiş. Ülke ortalamasınca devşirilen isimler haricinde entelektüel olarak ortaya bir birikim koymuş hemen hemen kimse yok. Zamanın sert muhalifi bir ismi saymazsak ikinci gelişle birlikte son kırılma sürecinden sonra gösterdiği tutumla tüm birikimini hiçe saydımış bir isim hariç, (ki o da anlayacağınız üzere devşirme) kimse yok bildiğimiz.

Bu eleştiriyle birlikte anlamamız gereken şu ki Gülen Hareketi tamamen bir kadro hareketidir ve ekonomik yönüyle var olma çabası içerisinde bir harekettir. Bağımlılık üretir ve bağlar. İpler kimin elinde? Samanyolu Tv, Zaman Gazetesi, Dergiler v.s. biz kaynağımızı besledik ve şimdi size sunuyoruz. Nasıl mı? Dikkat ederseniz noname tabiriyle tanımlayabileceğimiz isimsiz, şanı şöhreti olmayan, yazarlar, sunucular, programcılar piyasaya çıkmaya başladı. Bu şu demektir, biz artık üretiyoruz. Bir nevi kafa tutmaktır aynı zamanda da. Bunu iyi okumak mecburiyetindeyiz.

Herkes kişisel olmayan rolünün şiddetli gerginliğine kaptırmış kendini.

Amerikalılar inanmış insanlar, her şeye inanmış ve inandırmaya çalışan insanlar. İyi niyetlerinin özelliklerinden biri de kendilerine ait olmayan, ancak büyük ölçüde yok ettikleri ya da aşırıydıkları bir geçmişin, bir tarihin her şeyini yeniden oluşturmakta ayak diretmeleri. Rönesans şatoları, fosilleşmiş filler, kendilerine ayrılmış özel yerlerde yaşayan Kızıldere'eliler, hologramlı sekoyalar vb.

Amerika – Jean Baudrillard

Yazıyı bu alıntılardan sonra herhangi bir cümle kurmadan son bir alıntıyla bitirmek istiyorum. Şiir, sözün düşünülmüş, işlenmiş ama buna rağmen bir şekilde söylenmiş halidir.

***Merak uyandırmak isteyenler,
annem Agripina'yı öldürdüğüm günden
başlatırlar hikayemi.
Oysa o yalnızca bir sonuçtu.***

Şair Neron: Sanatçının Bir Tiran Olarak Portresi, Cahit KOYTAK

*Taha'nın Kitabı / Savaş, SEZÂİ KARAKOÇ

Tayyip Erdoğan ve Gülen Örgütü (Osman Timurtas)

Recep Tayyip Erdoğan'a dün Fethullah Gülen örgütüne verdiği destekten dolayı bugün kızanlar var. Erdoğan'a; Gülen örgütüne sonsuz kredi kullandırdığı, Gülen örgütünün devlete, devletin ise paralele dönüşecek kadar rollerin değiştiği eleştirileri getiriliyor. Buradan hareketle Tayyip Erdoğan'ın böylesine tehlikeli bir yapıya neden müsaade ettiği sorgulanıyor.

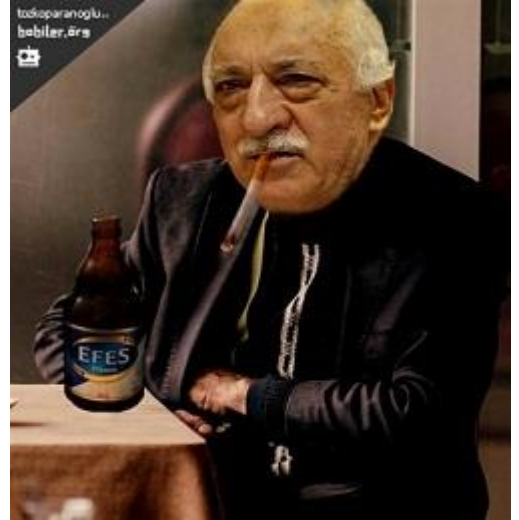
Elbette bu eleştirilerde haklılık payı bulunabilir. Neticede, sıradan halkın Cemaat-Örgüt ayrımını yapması kolay değil. Ancak, hükümetin ve hükümetin başındaki kişi olarak Recep Tayyip Erdoğan'ın bu yapının Cemaat mi Örgüt mü olduğunu keşfetmiş olmasını bekleyebilir.

Fakat, devletin emniyetinden yargısına, istihbaratından silahlı kuvvetlerine neredeyse tüm hücrelerine nüfuz etmiş böylesine komplike ve mükemmel organize olmuş bir yapıyı, üstelik "dini cemaat" kılıfı içinde fark etmek kolay değil.

Kaldı ki, bu örgütün devlete nüfuz etme süreci, hükümetin devleti, devlete daha önce nüfuz etmiş kirli yapılardan kurtarma süreciyle çakışıyor. Hükümet bir vesayeti yok ederken başka bir vesayetin kurulduğunu gözden kaçırmış görünüyor. Başka bir ifadeyle, hükümetin tarladan Gladyo'nun Ergenekon ortak isimli yabancı otlarını temizlerken, hemen ardından Gülen Örgütü'nün tarlaya Neo-Ergenekon'un tohumlarını serptiğini görmediği anlaşılıyor.

Buradan hareketle Tayyip Erdoğan'a kızmanın doğru olmadığını düşünüyorum. Çünkü ömrü takiyeyle, tedbir almakla geçmiş, üstelik son derece başarılı metotlar kullanarak örgütlenen böylesine komplike bir yapının ne yaptığını anlamak düşündüğünüz gibi kolay değil.

Şöyle ki.

Fethullah Gülen Örgütü'nün henüz Cemaat olduğu (düşünülen) dönemlerde muhafazakâr camianın hemen hepsinin yolu bir şekilde oradan geçmiştir. Ya kolejinde okumuştur (çocuğunu kolejine göndermiştir), ya gazetesini almıştır, ya şirketlerinden biriyle çalışmıştır, ya bankasına para yatırmıştır, ya derneklerinden birine üye olmuştur, ya sohbetlerine gitmiştir, ya gezisine katılmıştır, ya evinde kalmıştır, ya yardım kuruluşuna başışta bulunmuştur vs vs...

Bunun çeşitli nedenleri var.

Okullarının bulunduğu şehir veya ülkelerde özellikle de başarılı çocukları bir şekilde toplayarak onlar üzerinden elde ettiği başarıları okulun genel başarısı gibi gösterip o şehrin veya ülkenin işadamlarının, hatırı sayılır bürokrat ve siyasetçilerinin çocuklarını kolejlerine çekmeyi başarıyorlardı. Anne-babaların en değerli varlıklarının çocukları olduğu gerçeğinden hareketle çocuklar üzerinden aileler ile çok iyi ilişkiler kuruluyor ve ilgili şehir veya ülkede büyük bir maddi ve bürokratik/siyasi güce sahip oluyorlardı.

Okuttukları çocukların bir kısmını devletin kritik noktalarına yerleştirerek (bunun çeşitli hilelerle gerçekleştirildiği anlaşılıyor) bürokraside ayrı bir güce ulaşıyorlardı. Emniyet, yargı, TSK, maliye, akademi gibi son derece kritik noktalardaki bürokratik güçleri arttıkça insanların Gülen Cemaati'ne olan ilgisi de artıyordu. Bahsi geçen kurumlara bir şekilde işi düşenler, önce Cemaat Abi'lerine selam çakıyordu. Bu bürokratik güç, Cemaatin hedefe koyduğu kişileri kolaylıkla yok etme imkânını da beraberinde getiriyordu.

Cemaatin, bürokratik gücünün yanı sıra dünyanın hemen her noktasında faaliyet gösteren okul ve kurumları ile işbirliği içinde olan işadamları derneği TUSKON'un sahip olduğu ticaret potansiyeli, para kazanmak isteyen tüccar ve sanayiciler için büyük fırsatlar sunuyordu.

Kısacası, çocuğuna yurtiçinde/yurtdışında iyi bir eğitim aldirmek isteyen, ticaretini büyütme isteyen, bürokratik veya akademik camiada yükselmek isteyen, davasının kendi lehine sonuçlanmasını isteyen soluğu Cemaatin yanında alıyordu. Aynı zamanda, Cemaat ile işbirliği yapmak istemeyen kişi ya da kurumlar Cemaatin bu bürokratik gücü sayesinde sıkıştırılarak istenilen kıvama getirilmeye çalışılıyordu. Muhtemeldir ki birçoğunda da başarılı olunuyordu.

Bunlar bizim Cemaat olarak bildiğimiz "örgütsel" yapının gerçek yüzüydü.

Peki biz ne görüyorduk?

Kabul edelim, cemaatin PR (halkla ilişkiler) çalışmaları muazzamdı. Toplumun tüm kesimlerine bir şekilde hitap ediyorlardı. Herkesi bir şekilde yumuşak karnından yakalamayı başarıyorlardı. Milliyetçi, muhafazakar, yardımsever, tüccar, kariyerist... Her talebe göre bir arz oluşturabiliyorlardı. Algı yönetimini olağanüstü yapıyor, elindeki kurum, kuruluş, medya ve insan kaynağı gücüyle halkı istedikleri şekilde yönlendirebiliyorlardı.

Bu olağanüstü algı yönetimi ve PR sayesinde biz yalnızca dünyanın dört bir yanına dağılmış okulları, oralarda Türkçe öğretilmiş(?) çocukların Türkçe Olimpiyatları'ndaki göz yaşartan performanslarını, Türkiye'deki başarılı(?) kolej ve dershaneleri, yurtları, Kimse Yok mu Derneği'ni, Türkiye ile dünya arasında ticaret köprüleri kuran TUSKON'u, başarılı gazete, televizyon ve bilimum şirketleri görüyorduk.

Cemaatin bürokrasideki kadrolarını ergenekonvari yapılanmalara karşı sigorta olarak düşünüyorduk. Bu kadroların kaset ve evrak biriktirdiğinden, Cemaatle ters düşenlere operasyon yaptığından, Cemaati yemleyenleri korumak için seferber olduklarından bihaberdik.

Diğer tüm cemaat, dernek, vakıf vs gibi yapılarla olduğu gibi Cemaatle de el ele verdiğimizizi ve Türkiye'yi muasır medeniyetler seviyesine çıkarmak için gece gündüz demeden çalıştığımızı düşünüyorduk.

Bir taraftan ülkemizi demokratik, siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel anlamda şaha kaldırırken diğer taraftan darbe girişimlerini, kapatma davalarını savıyor, terör, KCK, mafya ve Ergenekon ile mücadele ediyorduk. Türkiye, içeriden ve dışarıdan türlü saldırılara karşı Milli Mücadele'nin 21. Yüzyıl versiyonuna ev sahipliği yapıyordu.

Püskürttüğümüz her saldırı, farklı şekillere bürünmüş yeni bir saldırı olarak bize dönüyordu. Son savunmamızı Gezi Parkı, 17-25 Aralık Darbe Girişimi ve Kobani Olayları'nda yaptık. Ve maalesef gördük ki bu saldırıların ekseriyetinin arkasındaki güç ya da güçler değişirse de maşa olarak bu kez bizim Cemaat olarak bildiğimiz örgüt kullanılmış.

17-25 Aralık Darbe girişimiyle birlikte Gülen Cemaati'nin yüzündeki maske sıyrıldı ve Gülen Örgütü gerçek yüzünü göstermeye başladı. Sonrasında olanlar ise hepinizin malumu: Kasetler, şantajlar, tehditler, hakaretler, yargıyı paçavraya dönüştürmeler, CHP başta olmak üzere değerlerimizle kavgalı legal/illegal çok sayıda yapıyla işbirliği vs...

İyi ama Recep Tayyip Erdoğan bunların gerçek yüzünü görmüyor muydu? Neden bunlara bu kadar kucak açtı?

Evet görmüyordu. Bunu da defaatle itiraf etti. Recep Tayyip Erdoğan da Cemaatin yalnızca görünen yüzünü görüyordu. R. Tayyip Erdoğan, Cemaat'e karşı uyarıldığında, her defasında "Ben kiblesi benimle aynı olan, alını secdeye geçen insanlardan korkmam, onlardan bana zarar gelmez" diyordu.

Ama aldandı.

Tayyip Erdoğan, herkes gibi cemaatin görünen yüzüne aldandı. Onun için, Cemaate kucağını sonuna kadar açtı. Her türlü imkânı sundu, desteği verdi. Cemaatin geometrik olarak büyümesine olanak sağladı. Yeri geldi methiyeler dizdi. Fethullah Gülen'e övgüler yağdırdı. Sadece Erdoğan mı? Hayır! Hükümetin tümü bunu yaptı. Çünkü Erdoğan ve AK Parti ailesi tüm cemaatlere olduğu gibi Gülen Cemaatine de hiçbir önyargı kalıbı içinde yaklaşmadı. Bir gün en büyük darbeyi Gülen Cemaatinden yiyeceğini aklının ucundan dahi geçirmede. Allah aşkına kaçınız bu yaşananları tahmin edebilirsiniz? Kaçınız, o mazbut adamların aslında birer canavar olduğunu düşünebilirsiniz? Hem aldanan sadece Erdoğan ve AK Parti ailesi değil ki! Cemaate gönül veren milyonlar aldandı. Bunun içindir ki Cemaat, bir örgüt olarak darbeye heveslenince yalnızca Erdoğan'ın ve AK Parti ailesinin değil, tüm muhafazakârların desteğini kaybetti.

Fakat bunlardan dolayı Tayyip Erdoğan'a kızmak büyük bir haksızlıktır. Çünkü o, tüm bu destekleri Gülen Cemaatine verdi, Gülen Örgütüne değil. Cemaatin örgüt olduğunu fark ettiğinde ise bu desteği geri çekti.

Benim de içinde bulunduğum bir grup muhafazakâr belki hep temkinli yaklaştı Gülen Cemaatine. Çok beğendiğimiz yönleri de oldu, çok eleştirdiğimiz yönleri de. Biz, gördüklerimizi beğendik veya eleştirdik. Perde arkasını ise 17-25 Aralık sürecinde gördük. Anladık ki, Cemaatin beğendiğimiz yönleri aslında bir tiyatrodan ibaretmiş. Oyunun gerçeği ise perde arkasında sahneleniyormuş. Tayyip Erdoğan'dan farkımız, biz 17-25 Aralık sürecinden önce de temkinliydik. Cemaatin, cemaat olmaktan çıktığını, büyük bir holdinge dönüştüğünü, çıkar gruplarının network (ağ) kurma sahasına dönüştüğünü, aşırı dünyevileştiğini, önceliğin para ve makama verildiğini, Hizmet Hareketi olarak yola çıkan ve amacı "Hakk'a Hizmet" olan bu yapının giderek ve yüksek bir ivmeyle "Paranın ve Makamın Sahibine Hizmet"e dönüştüğünü söyledik durduk. Onun için Cemaat bizim gibileri sevmedi. Bize yanaşmadı, bizim gibileri kendisine yanaştırmadı. Yollarımız birkaç kez zorunlu olarak kesişse de hiçbir zaman hemhal olamadık ve hızla tekrar bir birimizden uzaklaştık. Ne onlar bize tam olarak ısındı ne de biz onlara ısınabildik. Hep bizi rahatsız eden bir taraflı oldu. Bazen ne olduğunu anlamadık ama rahatsız olduk. 17-25 Aralık "neden" rahatsız olduğumuzu bize gösterdi. Belki Tayyip Erdoğan da bizimle aynı durumdaydı. Kim bilir...